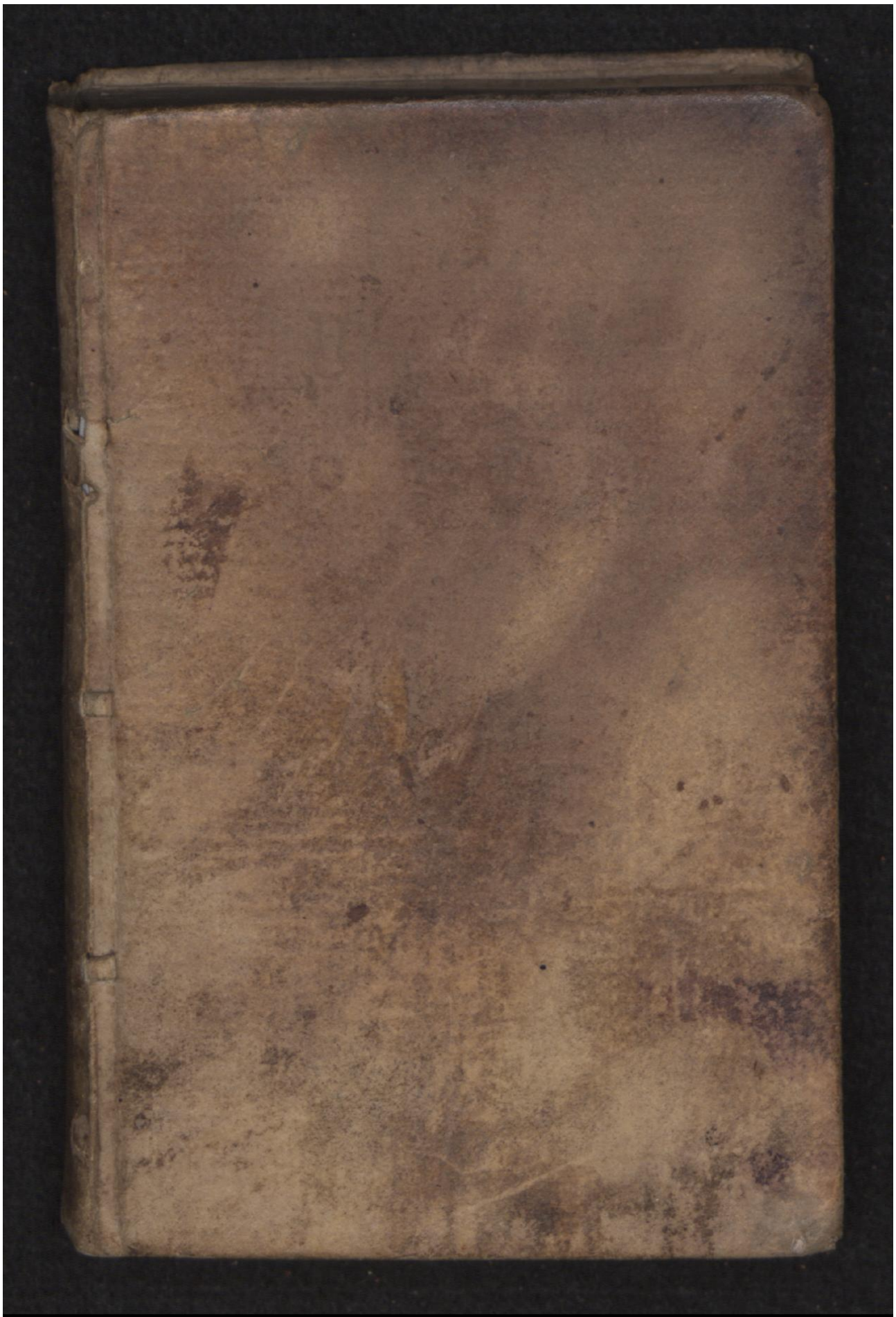

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

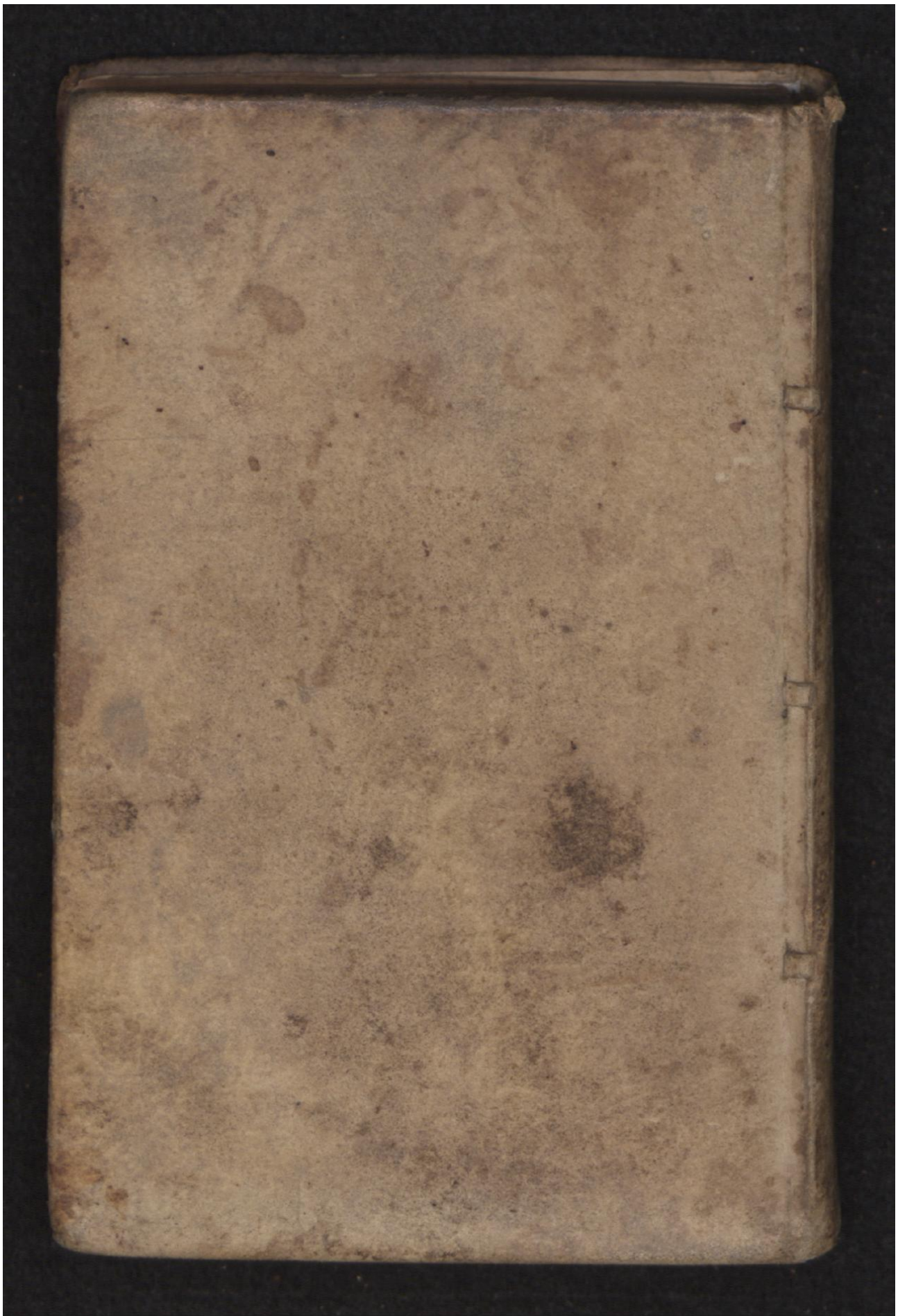

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

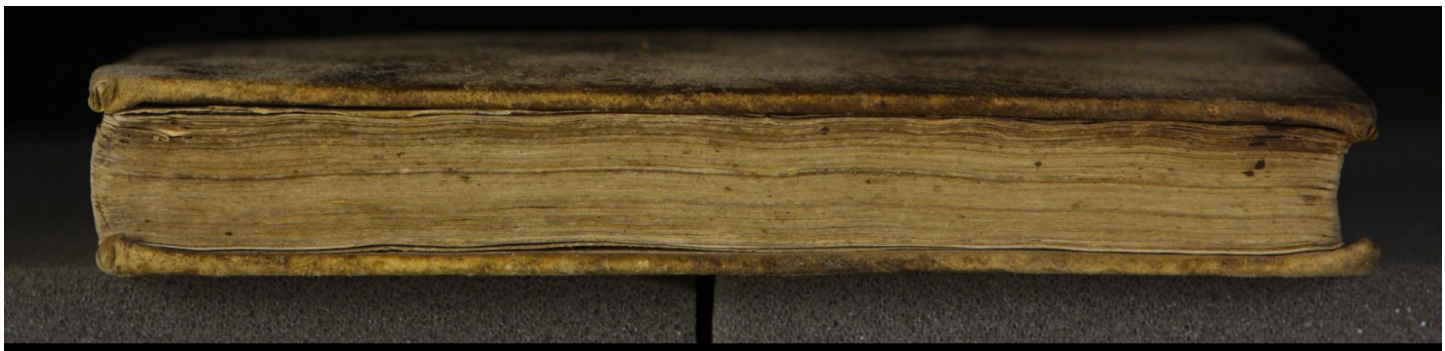

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

1537

BOX

Nr 3029.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

= LN 1401
ex. 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Her Begyndes den Danske Krønicke paa Kim vel offuer seet oc bedze rettet end hun vaar føre.

Prentet i Kiøbenhaffn
Hos Hans Dingaard.
M. D. Lv.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Vilde Gud mig der til naaden giffue
aff Dane Konninger vilde ieg scriffue
Huad de i fordum tid monne bedriffue
der de vore mectige/och vore i liffue
Det siger Beda den ærlige mand
det er vel giort i huo det kand
At scriffue forelders gerninger alle
ære de onde mand maa dem fly
Ere de gode mand maa dem thy,
oc ingelunde fra dem falle
Thi det de gamle haffue fordum giort
det er de vnge efterligen stort
Ath de mue och saa ærlige gøre
men haffue de giort det lasteligt ær
De lade det vere oc komme det ey nær
slickt maa ieg vel her nu fremføre
Den støreste mandom staar her vdi
som danske Konger haffue giort i kri
Aff de som ieg kand læse oc finde
men er her noget forglemt i blandt
Det setter ieg ind til deris hand
som bedre kan

Humble Dans fader / første Konge i Danmarck

JEg Humble vil ey haffuet forget
at Danske komme først aff Japhet
Hom Noes søn den tredte var
hand skiulde sin fader der hand laa bar
Der fore hand velsignet bleff
met Hem sin broder gild oc geff
Da Noe velsignede hannem met Gud
och bad hannem vides om landen vd
Dc Cam hans broder bad vere hans suend
som hand haffuer verit oc er oc end
Den velsignelse haffue Danske mend erfft
som Japhet deris fader fick dem foruerfft
De hende beholde til euig tid
thi mue de leffue for wden quid
Han fødde en søn Magog hed hand
hans slet kom først til disse land
I Skaane och Gødeland settes de
gøddinge aff Gog saa kalles de
Homme de spreddis oss hid til hand
oc somme de bleffue i Gødinge land
I Harugs Abrahams oldefaders tid
da komme de først i denne lid

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Det vor ved M vlii. hundrede yl oc ly aar
efter at Verden skaffter vaar
Her sade de lenge i mange aar
oc ingen i blant dennem Konge vaar
Men dommere oc høffdinge hagde de
som dennem oc landen skulle forsee
Til Gedeon den dommere geff
for Israels folck forstandere bleff
Oc hagde dem da i tiue aar styrd
oc mange aff deris fiende myrd
Da vor min søn som kalledis dan
skicket til Konge och til formand
I Sieland Laland Falster møen ey forget
huilcke lande som kalles videslet
Ved tu Tusinde siu hundrede oc yl aar
efter at verden skaffter vaar
Da komme der Tydske i Judland ind
at skende oc brende lade de paa vind
De syndre Juder dem sloge de paa
de hagde saa tenckt deris land at faa
Thi sende de bud da til min søn
fordi hand vor en kempe køn
Han for met dem de Tydske emo
oc slo dem alle der ned for fod

Sao

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Saa hylde de hannem for en formand
oc nefnde dette land saa alle aff dan
Som ere Jutland bode Frisland oc Fyn
Sieland Skone Halland oc Øsel
Laaland Langland oc Falster med
oc mange smaa land som ligge der ved
Ath han skulle ene siden forstaa
forscreffne lande baade store oc smaa
Da Tole hagde da i atten aar
standet for Israels folck til suaar
Siden hialp Angul broder sin
ath komme saa i Engeland ind
Jeg vil det sige for wden suig
det Rige gaff han oc naffn aff sig
Der ieg hagde da den glæde seet
som disse mine sønner vor da skeet
Ø Sielandz land da bleff ieg død
som ieg hagde boed i lyst oc nød
Ø min gaard ieg mig bygde til gaffn
oc kallede hannem efter mit naffn

Den Første Konge i Dannmarck

Det gick saa sø min fader haffuer røst
det haffuer ieg baade seet oc høst
Da Tole vor dommere for Israels folck

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

oc i atten aar hagde veret deris tolck
Jeg myndig konge i Danmarck bleff
oc neffnede aff mig det Rige geff
Ved M. viii. hundrede oc lxxx. oc iii. aar
effter ath verden skaffter vaar
Oc der til tretten oc fyretiue aar
før end Troyeborg vunden vaar
Det findis i sandhed wden straff
som Jøde mestere scriffue der aff
Men andre mestere scriffue dog saa
at ieg skulle førre Danmarck faa
I Sarugs dage den gode mand
oc kallede mig Tan oc icke Dan
Oc Riget det kallede de Sathiam
oc icke met alle Daciam
Men huilcket som holder oc er nu set
det haffuer ieg nu aldelis forget
Jeg styrde Dannemarck i langen tid
til ieg bleff død aff alders quid

Humble Dans søn iii.

HEr maa mand høre at Danske mēd
de kloge vaare som de ære end
Deris Rige ville de haffue saa frit
ath ingen skulle det erffue for sit

Vden

Vden han vore i gerninger saa from
ath hand finge det sore sin mandom
De bleffue der til aff de beste mend keyst
oc til den stat med ære opreyst.
Da Dan min fader aff gangen vaar
aff ret helsoet oc ey aff saar
Da sette mig Danske oppaa en stien
de neyde mig oc bøyede igen
De gaffue mig krone oc konge naffn
det skal mand vide forsende saffn
Da ieg sick Danmarcks krone oppaa
suld lidet tenckte da ieg der paa
Ath bruge krt oc lyckes spil
som Danske mend hagde troet mig til
De holde huer mand ved skæl oc rath
oc alting at gøre til god endracth
Thi tog min broder da danske til sig
Aff konge stat da sette de mig
Der de hagde mig ved Riget skyld
oc saa min broder til Konge hyld
Han sig ey førre nøye lod
før hand sick seet mit hierte blod

Lottger Humblis Broder iiii.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

DEn mand maa kallis vdygdelig
som den er wtacknemelig
Som hannem bode heder oc ere gør
oc hielp oc trøst naar han ved tør
Jeg skilde min broder ved liff oc land
ieg slo hannem met min egen hand
Siden fick ieg krone oc konge naffn
danske mere til skade end til gaffn
Velbyrdige mend slo ieg i hiel
for wden ret och wden skeel
Somme tog ieg deris godz oc fra
oc somme da lod ieg hugge oc sla
Thi gick det mig ey bedre i hand
de toge aff mig baade liff och aand

✿ Skpold Lottbers søn

DEt bør huer konge at haffue til seed
beskerme sine land oc holde fred
Oc vide ath gøre sin almue gaffn
for huilcket han bær sit konge naffn
Jeg elste mit rige oc gode mend
ieg hialp oc trøste dem huer oc en
Fattige folck giorde ieg och saa
thi monne det mig vel met alle gaa
Den som arm och wsel vaar

ieg gaff

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

teg gaff hannem gunſt oc gode ſuar
De deris gield ey gielde kunde
teg hialp ath de der gaffn aff funde
Alle wloffuer oc alſkøns wret
den ſkickede teg ved en bedze ſet
Jeg vaar ey mer en femten aar
da teg foz føzſt ath bede Raar
Mig kom ſaa ſtoz en bløzn emod
hannem ſlo teg ned foz mtn fød
Jeg bant hannem met mit belte fuld vel
oc fick hannem mine ſtolbzødze at ſla ihiel
Jeg døde aff Sot oc ey aff ſuerd
ſaa gick mig i mtn leffuende fart

✿ Gram Skiolds ſøn vi.

HVo leffue vil foz wden ſtraff
Ithe ſig det han er kommen aff
Oc meſt om det er dygdeligt
da bliffuer det hannem pzydeligt
Den tid teg Danmarckis Rige fick
teg i mtn Faders fodſpoz gick
Jeg øffuede mig i krt oc fict
mig tøcte ath det voz mandelict
Aj Suerige vaar en Kong ſaa køn
aff ſin affgud hagde han den bøn

At ingē

Ath ingen kunde hannem i krf beſtaa
eller nogerlunde hannem til døde ſlaa
Vden met det klare oc røde Guld
ſaa vaar hans Gud hannem kær oc huld
Thi lod ieg gøre en kølffue ſtor
met hende ieg ind til Suerige for
Den ſamme Konge hed Sigtrug
hannem gaff ieg ſtore kølffue hug
Jeg ſlo hannem ihiel oc fick hans land
oc Gro hans daatter gick mig til hand
Jeg ſlo oc Gødinge Konge ihiel
oc ſaa ſexten hans ſønner der til
Jeg ſlo oc mange Kemper fler
ſom det ſig i Dyloff ſkeer
Suibdager min søn ſlo mig i fict
ſaadant da bleff mit endelict

Gottorm Brams ſøn. vii.

Mit hiertte det kunde ey være glat
da ieg ſkulde tiene oc giffue ſkat
Min broder ſom ſlo min fader ihiel
for vden ret oc vden ſkel

Suibdager Gottorms broder viii.

Jeg Gram min fader aff Norge dreff
oc i hans ſted der Konning bleff

Siden

Siden lod ieg mig ey nøye vel
før ieg slo hannem met alle thiel
Oc fick da alle hans Rige try
met alle deris land oc alle deris by
Hadding min halff brodet hãnẽ det forttøtte
mit blod hand vd paa iorden gøtte

Hading ip.

FRihed er bedre en noget Guld
det verden all vore der aff fuld
Da kunde det lignes met intet skel
tht bør hannem huer ath vnde vel
Jeg tacker Danske ath de ville saa
de lode mig Danmarckis krone faa
Min faders bane Huidbager vaar:
hannem gaff ieg snart sit bane saar
Oc fride Danske fra den samme skat
som han hagde dem da fore sat
Asmund hans søn den samme lund
tog ieg oc baade fra liff oc sund
Oc Offe Asmunds søn han var
oc krone i Suerigis Rige bar
Jeg slo hannem met min høgre hand
oc sette Konning Hunding i hans land
Konningen aff Helisponti land

greff

greff ieg paa marcken/oc offueruand
siden vand ieg mange land
I øster leden til danes hand
Forneffnde Kong Hunding hagde mig kær
det tede han paa sin yderste fær
Vi hagde oss baade besoret saa
ath huilcken den anden først døder saa
Han skulle ey leffue da flere aar
men genisten legge sig død paa baar
Han fick saa tidende at ieg vaar død
thi bød han mange til øll oc brød
Han drack mit erffue met gode mend
oc selffuer skenckte han alt som en dreng
Paa gulffuet hagde han set ith kar
met søder Miød det fyllet vaar
Der kaste han sig for min skyld i
oc sanck til bonden som ith bli
Han gaff sin aand op i den Miød
for min skyld lidde han samme død
Da ieg fick spurt at det vor fast
ieg lod mig henge alt som en gast

Frode Hadings søn
hind geffmilde

Huer

Hver den første som krone bar
Bør den at giffue som tørtig ær
Den gaat er verd/ oc gaat forrten
oc retten forstaar vd aff hans len
Alt om han vil geffmildhedz naffn
forhuerffue sig til heder oc gaffn
Vdi min tid hagde teg den sed
thi kalledis teg geffmilder ved
Thi gjorde mig Danske den heder oc priss
for teg vor der til klog oc wiss
De gaffue mig krone oc konge naffn
det kom dem selffuer til megit gaffn
Jeg tog det baade i hu oc act
altid ath mere deris vold oc mact
Thi vant teg Kurland oc Rytzland
Engeland/ Scotland oc der til Frisland
Siden alle land som skiude paa Rin
paa denne side til/ oc saa paa hin
Oc Kongen aff Helisponti land
met Danes hielp teg offuerwand
Jeg haffde en tiener som kalledis Skaat
Hannem vnde teg meget gaat
Hannem gaff teg Vluild søster min
met heder oc ære til hustrue sin

Jeg gaff

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Jeg gaff hannē Skotland met ſāme Vluld
til kongelige gønſt oc gaffue mild
Aff hannem fick Skotland føꝛſt det naffn
det vil ieg ſige foꝛ ſende ſaffn
Siden ieg haffde giotꝛt mit vold ſaa vid
ieg døde i Suerige vdi en ſtrid

Haldan Frodis ſøn pi.

Vd attraa till verdens mact
Gagde ieg baade i hu oc act
Da frode min fader voꝛ lagd i toꝛd
ieg da bedꝛeff ſaa leet ith moꝛd
Jeg ſlo ihtel mine bꝛødꝛe tho
ath ieg ſkulle ene Riget faa
Oc alle de ſom voꝛe dem met
dem giotꝛde ieg ſkade oc ſtoꝛ wret
Jeg døde paa ſtraa oc ey i ſtrid
da ieg fick leffuet min alders tid

Ro Haldans ſøn pii.

Det bøꝛ huer Føꝛſte oc huer foꝛmand
bedꝛe ath gøꝛe ſine Rige oc land
Oc ſkicke alting vdi leyligheed
oc meſt naar han kan leffue i fred
Jeg leffde mit liff foꝛ wden ſtrid
thi tog ieg mig ey andet id

Sielandz

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Sielandz fare giorde ieg det til gaffn
ieg Høgkøbing flytte til Isefiordz haffn
Fordi han laa der ey til max
at skibe der godz oc seyle saa strax
Jeg hannem Rodskylle kalle lod
aff mig oc kilden der laa emod
Haluort aff Suerige slo mig ihiel
det heffnede min broder Helge vel

Helge Rois broder piii

Skørleffnet hun er den vdygd
som Konge skulle nødigt haffue til id
En mandz helbrede styrcke oc liff
kan hun forstecke for vden kniff
Jeg hende diss ver forfulde saa
ieg met min egen daatter laa
Siden tog ieg mig en anden sed
ieg brugede kri oc giorde fred
Vendis Konge hed/Han vor en skalck
hannem slo ieg først met alt hans folck
Aff Landthe Sassen Hertugens søn
slo ieg ihiel dog han vor køn
Jeg slo oc Kongen aff Suerigis land
som slo min broder den gode mand
Jeg gaff det de Suendske for en ret

at de

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

at de skulle huercken haffue boed eller set
Dm danske mend giorde dem nogit wskel
ieg lod de haffde det tient fuld vel
Ee meden ieg leffde de gaffue mig skat
for ieg haffde dem saa vel besat
Det bleff mig siden dog kast i noss
ath ieg saa laa min daatter hoss
Thi gaff ieg offuer baade rige oc land
ieg drab mig met min egen hand

✿ Ro Helgis søn. viiii

RVndhed er en kongelig dygd
huo hende bruger hun gør hanne frøyd
I den samme dygd vor ieg saa køn
ieg huer mand gaff ath første bøn
Thi søgte mig kemper oc drabelige mend
ieg gaff oc lønte dem huer oc en
Der fore bleffue de mig saa tro
de døde for mig vdi deris sko
Huer goder mand skulle vedet se
ath driffue noget mand for spot oc spe
Den spot han kommer mand gerne hiem
han vordet det var huo det giffuer giem
Suenske sige det met falske sund
ath de sende danske til Konning en hund

De at

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Oc at det skulle ved miy tid skee
som ieg skulle Danmarcks rige forsee
Wey hagde de da send hid dey hund
ieg skulle ret ladet det ingelund
Jeg skulle saa lath hannem ath dem gøth
at saare skulle deris nacke haffue bløth
vare dem end at dey samme hund
hay drauer end op ey vnder grund
Komme de fore hans tand igen
som de haffue været de saa ith meen
Suerige mig skat giffuey var
saa lenge ieg danmarcks krone bar
Jeg giorde miy Suoger til ey mectig mand
til herre oc konning offuer Suerigis land
det galt hay mig met falsk oc suig
i Ledre miy gaard da slo hay mig
Hay lod som hay skulle føre mig skat
da førde hay harniske i thynner besat
det gick hannem ey for wden meen
Hay kom aldrig til Suerige igen

Hpartuar pv.

DA ieg konning Rolff i ledre fick myd
da hagde ieg tenckte dãmarck at styd
Saa sette ieg mig til oc fick mig mad

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

saa lod ieg spørge blant folcket ath
Om der vor nogre i ledigen
aff kongens tienere mand eller suend
Jeg vil hannem tage i tienniste min
for de stode hart met herre sin
Da kom der frem en delig mand
oc stedis for mig Haki hed hand
Jeg bad han skulle beraade sig
oc fare i tiæniste saa met mig .
Det paa gaff ieg hannem gensten ith suerd
ath føre hoss mig i herre fred
Hand ville ey tage det om odden
thi sick ieg hannem det om suerd kloddey
Han sagde kong Rolff han pleyde ey saa
sine Riddere oc gode mend Suerd at faa
Genstey han sick det suerd i hand
Han stack mig i gennem met paa stand
Thi bleff ieg ey lêger Dannmarcks könig ey
end sea morgenen oc til klocken slo tht

Haki xvi.

Min herre kong rolff sö gaff mig brød
hänē hagde ieg iet at heffne häs død
Om det saa hende han miste sit liff
for nogre mands hand/ suerd eller kniff

Thi slo

Tht slo teg Suerigis konge thiel
som hannem hagde myrd for wden skel

Fridleff pvii

KOng Rolffs datter bode sauer oc sin
hende sick teg til høstru min
Saa slo teg konning Hakt i hiel
fore teg vnte hannem icke Riget vel

Høtter pviii

MIg tøcker at den mand er ey viss
som er begerende loff oc priss
For det han ey fult gøre kand
vere sig enthen suend eller mand
Da teg skulle Dannarcks Rige forsee
suldtreske vore de Kemper tre
Den ene hed Otte/den anden Thor
den tredye Balder en Kempe stor
De sagde de hagde Guddoms macht
suld lidet gaff teg dog der paa acht
Faar kaagel spil de fore med
da ville de sidde i Kongens sted
Hoss Roskylde holt teg met dem kri
der stryte saa mange Kemper vdi
Deris folck slo teg hoss Balders brund
oc gaff dem der deris døtzsens vund

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

de flyde der selffue fuld skammelig
ieg meen de hagde ey Guddom i sig
Siden slo ieg Balder i Balders sund
oc sencte hannem der neder til grund
Siden styrde ieg met min kongelige vand
dannarck Suerige oc Tydske land
I all min tid hagde ieg dem saa
ind til ieg bleff dem slauen fra

Balder xix.

Sjælandz fare de ædelige mend
dem tacker ieg alle huer oc en
de mente oc saa aff alt deris acht
at ieg hagde nogen Guddoms macht
Thi hølle de mig for en faarmand
och konge at bliffue i deris land
da Otthen konning hand fick det spurt
at de hagde mig til konge giort
da slo hand mig i Holders sund
oc sencte mig der neder i grund
der aff fick først det sund sit naffn
det siger ieg eder der gaar aff saffn

Otthen xx.

Kogelspil vaar ieg saa klog
Och i de forthe konsters bog

At ieg

At ieg giorde mange behendelig ting
thi vor ieg vide i verden omkring
Icke aldelis i Disse Nørre land
men saa vel i Rom oc i Greker land
Thi sende mig Grekerne it billede aff guld
at ieg skulle vare dem tro oc huld
Det giorde ieg til met konsten saa
at naar som folcket tog der paa
Da talede det oc gaff dennem suar
som andet folck der leffuende var
Der danske saa at ieg vor saa viss
oc saadan fick aff fremmede land priss
Da giorde de mig heder oc gaffn
de gaffue mig krone oc Konge naffn
Oc neffnde en dag i wgen aff mig
oc kallede Onsdagen huer ved sig
Siden bleff ieg slagen i hiel i Fyn
min guddom hialp mig ey ith gryn
Jeg lagdes i en høu/der hoss en aa
som Otthens stad han monne nu staa

Norig Ottensøn xxi.

JEg haffuer formerct at meget mact
hun bliffuer ey lenge ved en pact
Det fick ieg at see den samme tid

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

da Otten min fader bleff slagen i strid
Suendske oc Tyske som hannē gaffue skat
de fulde mig fra saa offuer brat
Tyske fick ieg bestridet i gien
med Vbble hin stercke min gode ven
Jeg døde aff soth oc ey aff slag
saa gick min siste leffnetz dag

Druendel xxii

JEg tacker dem i Jutland haffue bod
de haffue mig til deris konge betrod
Fegge min broder hannem det fortrød
mit hierte blod hand der fore vdgød
Saa tog han Geruth drotning min
oc hagde hende siden til høstru sin

Fegge aff hannem neffnis feggis
sund i Jutland xxiii

DEr ieg hagde slaget min broder i hiel
da gick mig lycke til hende fuld vel
Thi ieg bleff kong i all Danmarck
til Amblet min broder bleff mig forsterck
Oc slo mig i min egen gaard
Som Viburch stad i Jutland staar

Ambleth røriges dottersøn xxiiii

Jeg troer

Jeg troer oc ved fuld vel til gørst
Jath det er fnilghed alfom ftørst
At offuerfe oc faa gaa fuld facht
huor mand kan ey komme frem met macht
Det kunde vere mig itth ftort wfkel
min fader broder flo min fader ihiel
Saa hagde han oc tenckt at giort ved mig
om ieg hagde ey faret faa met leeg
Oc lod fom ieg hagde veret wuiff
da hagde han myrd mig fom en griff
Saa tog han fig da moder min
oc hagde hende fiden til huftru fin
Da fad ieg baade nøgen oc flem
vdt arnen blant kul paa huergen lem
Der giorde ieg kroge baade nat oc dau
oc lade dem bort fuld vel i lau
I huo fom mig ftck der at fport
huad krogene fkulle fom ieg hagde giort
Jeg fagde ieg fkal min faders død
heffne der met før ieg ode brød
Der faare da bar hand ved mig tæff
han trode mig ilde alt fom en Kæff
Tht prøuede han mig met mange liffe
at han fkulle fonge at vide til viffe

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Om ieg vor daarsker som ieg mig lod
eller ieg giorde det aff viderlicht mod
Først lod han mig sette paa en hest
met Sadel oc betsel som han kunde best
Han mig til skoffuen vd føre lod
oc vissde mig der en kone med
Wen da ieg sad paa hesten op
ieg vende mig fra hans ende top
Oc nasen til bage til hestens sterth
Hoo hoo sagde ieg min gode perth
Da de som hoff vaare monne det see
da toge de alle til ath lee
Wen ieg holt mig alligeuel tøst
ee huad ieg talede eller giorde læst
Da wi komme frem i skoffuen beder
saa stor en Ulff mødte oss da der
Da sagde til mig en som hoff mig var
see der huilcken en hest der gaar
Jeg sagde min fader haffuer icke i vold
saadan en hest paa all sin stold
Som wi komme vort til den strand
wi funde ith Styre paa den sand
De sagde det vor den fiørste kniff
der de hagde seet siden de finge liff

Jeg gaff

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Jeg gaff dem der til ſuar met ſkel
der høyer fuld ſtoyt ith flycke til
Da wi komme hart ned til ey ſtrand
da tog ieg aff dey huide ſand
Jeg ſpurde mine ſtoldbrødre huad det vaar
alt Veel ſagde de mig foy ith ſuar
Da ſuarede ieg dem ſaa igen
ey væder Mølle haffuer det malet ieg men
Saa fulde de mig boyt til ey bod
hoff huilcken foyſcreffne kone ſtod
Saa ginge de boyt oc ſtode paa ſkiul
om ſtubbe oc anden i hulſter oc dul
Om ieg hagde noget ved konen gioyt
ſom ieg hagde hende oc inted atſpoyt
Hagde ey da min gode ven
giffuet mig tegen han vaar ey ſeen
Ath ieg ſkulle ſee mig vel omkring
oc lade mig ey kende met liden ting
Omkring ey Brems bant han ith ſtraa
oc lod hannem dit flue ſom ieg monne ſtaa
Jeg kunde der met foymercke paa ſtand
at der voy ſuig oc falſk ibland
Thi tog ieg konen oc ledde hende boyt
om ſtubbe oc anden de viſte ey huoyt

Judtil

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Indtil wi komme da fra deñ beder
huer andens vtige giorde wi da der
Jeg bad hende thie oc giffue ey gieñ
ſom hun oc giorde der hun kom hiem
Der ieg kom hiem da met ey fart
miñ ſteffader ſpurde mig at ſaa ſnart
Om ieg hagde noget ved konen giort
ſom han hagde aff mine ſtoldbrødre ſport
Da ſagde ieg der til geniſten ta
huor paa laage i ſagde han da
Vi laage paa rygaaſſen aff ith huſſ
wi hagde ey kleder eller anden duſſ
Oc ſiden paa en hane kom
oc paa hoffuen aff en heſt vel from
Da ſtod huer anden oc der at lo
det vor dog ſenden det ieg frem ſlo
Saa ſpurde han ſynderlig konen at
om ieg hagde ſidet met hende til fat
Hun ſagde det hagde ey verit vden laſt
at tage det aff den galne gaſt
Siden prøffuede han mig anderlund
at han ſkulle vide miñ hiertens grund
Han lucte mig met miñ moder i huſſ
oc lagde der inde en karl i duſſ

At han

Ath han skulle ligge der ved den tord
oc høre om ieg talede vise ord
Da vi komme baade i huset ind
da vaar ieg end saa vel til sind
Jeg spranck der op oppaa en stol
oc sammen slo mine hender oc gol
Saa tredde ieg bort vdi de straa
oc fant der gemsten huor karlen laa
Da begynde min moder ath grede
ath ieg skulle vere til sind saa flede
Gred for dig selff sagde ieg/ fordi
ath du ligger saa nu i kettert
Wet den som slo din hossbonde ihiel
min kare fader for vden skel
Hagde det icke verit ath ieg saa gol
da hagde ieg icke lenger seet sol
Den som ey sparde sin broders kød
hui skulle han spare sin broders søn
Hans død ieg ey forgiemme vil
naar ieg kan fange der lempe til
Saa tog ieg karlen i halmen laa
oc høg hannem al vdi stycke smaa
Saa kaste ieg hannem met handen min
igennem ith hycken ned for suin

Der

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Der ode de hannem alſammen op
met been oc bruſke / ſkind oc krop
Da min ſteffader kom hiem til gaard
da ſpurde han faſt huor karlen vaar
Han ſpurde mig om ieg hannem ſaa
ieg ſaa hannem ſagde ieg til hyſken gaa
Der falt han ned met ſkind oc krop
ſaa komme der Suin oc ode hannem op
Der til begynte de alle at lee
oc hølde det alt for ſpot oc ſpee
Der neſt han mig til Engeland ſcreff
oc bød ſaa Kongen met bud oc breff
Ath han ſkulde lade ſla mig ihiel
oc budene ſkulle han faffne vel
Om natten der de ſoffue hart
da gick ieg til alt met en fart
Jeg tog ſaa vd de Kuner tre
ieg ſcreff dem om oppaa mit kne
Jeg ſcreff ath han ſkulle henge de bud
oc giffue mig ſaa ſin daatter til brud
Da wi komme da met kongen til ord
ſaa bød han oſſ met ſig til bord
Da ſad ieg huercken drack eller od
for dricken oc maden vaar ey god

Om aſftes

Om afftenen der ieg skulle gaa i seng
i herberit hagde han vist en dreng
Ath han skulle ligge oc lyde der paa
huad ord wi skulle tilsammen saa
Saa spurde mig først mine stoldbrødre ath
hui ieg bar lede ved øll oc mad
Aff mande blod smagede alt det brød
sagde ieg/de sligest giorde oc det kød
Men øllet smagede aff ruskigt iern
oc luctede der aff baade nær oc fiern
Jeg siger eder det for wden drud
Kongen seer aff thu trels øyen vd
Trende store skeinhedz tegen
formercte ieg paa Drotningens vegn
Da drengen fick det for Kongen sagd
de ord som wi hagde sammen hagd
Han sagde ieg vor encten meget klog
eller ath ieg for aldelis met hog
Da lod han spørge om all sin gaard
huor det samme korn op vopet vaar
Som det samme brød vor baget aff
oc huad som kødet stod til straff
Han spurde oc huor de finge det vand
som tilølet/oc paa huad land

Da sunde

Da ſunde de det om koznit ſaa
at matcken fuld met døde mend laa
Fozdi det hagde vdi fozdum dag
verit ith mectig ozloff oc ſlag
Wen ſuin ſom kødet vaar kommit aff
Hagde edet en død mand aff en graff
Aj bzynden ſom de monne vandet ſaa
ſaa mange røſtige ſuerd der laa
Da Kongen hagde fundet det voz ſant
Han trode det andet foz vden tant
Han nødde ſin moder met hødzel oc liſt
at vnderuiſe hannem ſin fader til viſt
Hun kendis han voz en fattig ſuend
dog voz han deylig nock foz en
Haa ſpurde han mig da om de tegen
ſom ieg hagde merct paa dzotningens vegn
Det føzſte ſagde ieg aff viſſdom min
voz det hun ſkiulde met koben ſin
Sit hoffuit ſom en terne ful
oc ſad oc ſaa der vnder paa ſkiul
Det andet vaar/hun giozde ſig ſaa
ſom piger de pleye i ſtegers at gaa
Tredze hun ſtanget ſine tender paa ſtraa
oc raaer kaal aad/ſom foz hende laa

Da han

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Da han alle ord i sandhed fand
han holt mig for en viser mand
han gaff mig gentisten daatter sin
oc lod ophenge stoldbrødre min
Da lod ieg som ieg vor der for vred
at mig vor saadant forsang skeet
Der gaff han mig fore megit guld
ieg støffte der aff tho staffue fuld
vdi mine hender tog ieg dem
Saa for ieg deden til Dannmarck hiem
Da ieg kom til min faders huss
de drucke mit erffue met ith gaat russ
Som min moder oc ieg haffde sammen ord
før ieg aff Riget til Engeland ford
Da sagde min steffader ocsaa til mig
huor ere dine stoldbrødre ieg sende met dig
Saa tacte ieg frem mine staffue met guld
her ere de baade saa vorde mig huld
Thor min Gud/ oc Otthen Gud met
i huer en stund oc huer en sted
Der ieg sick da aff nogre spørt
ath det samfund vor for mig giørt
Da bød mig folcket at gøre glat
sagde ieg alt indtil medtidis nat

Thi kant

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Tht bant ieg op mit ſuerd ſaa bold
ieg mig paa ſtand til ſkenckere holt
Som ieg der gick oc ſkenckte den vin
mit ſuerd ſald vd aff balgen ſin
Oc ſkar mig noget vdi min hand
tht ſette ieg det i balgen paa ſtand
Oc ſlo der igennem ith ſøm
ath det ſkulle ingen gøre mere øm
Jeg giorde ſaa drucket folck aff vin
der laa den ene paa den anden ſom ſvin
Saa tog ieg alle ſperlagen ned
oc hulde paa dem ſom loffue i den ſted
Saa hente ieg da mine kroge ind
ſom ieg hagde giort effter mit ſind
Der koblede ieg dem alle ſammen vdi
ath en kunde ey fra den anden fly
Saa ſtack ieg ild oppaa det huſſ
oc giorde dem der fuld ond en gnyſſ
Saa gick ieg op ſom min ſteffader laa
ieg tog hans ſuerd ſom det monne ſtaa
Oc ſette mit ſuerd i ſteden igen
ſom ieg hagde ſlaget det ſøm igennem
Voge op ſagde ieg det er nu tid
ath holde regenſkaff om gammel id

Dine

Dine gode mend ligge nu brende i glød
ieg vil nu heffne min faders død
Da sprang han op oc tog mit suerd
som stod alt ende hans hoffuet gerd
Wen han da fast paa suerdet dro
ieg hannem snarlige til døde slo
Der efter ieg icke til sinde kom
før ieg fick spurth huor der gatz om
Jeg fick det spurdt de ynckede min nød
oc mesten vore glade at han vor død
Jeg foer met mine venner til ting
oc kerde min nød tingt omkring
det folck fald mig saa vel til hand
de keyste mig til deris kong paa stand
Saa lod ieg scriffue vdi mit skiold
forscreffne mine gerninger saa mange fold
Saa seylde ieg Da til Engeland igen
til min hustrue oc gode ven
Da ieg kom offuer hendis faders bor
Han da fornam aff nogre mine ord
ath ieg hagde slaget min steffader i hiel
Huilcket hannem icke ynthes megit vel
Fordi de hagde saa giort en pact
at huilcken aff dem som sloffues met mact

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Da skulle den anden hessne hans død
oc lagde det icke for skade eller nød
Da vor i Skotland en drotning saa dol
hun giorde sine bedle saa megit wtaal
Vaare de icke som hun ynthis aa
da lod hun hugge den hoffuedet fraa
Til hende bad han mig vere sit bud
at hun ville vere hans kære brud
Paa det hun skulle lade mig sla
dog han ville icke der veder gaa
Da ieg kom vden hendis slot oc grund
der lagde ieg mig at soffue en stund
Saa sende hun mig ith selskaff emod
oc mit selskaff hun bespeye lod
Da de saage at ieg soff saa fast
de toge min skiold bort met en hast
De bare hannem bort for drotningen ind
paa scrifften der stod gaff hun oc sind
Saa lod hun leggen hoss mig igen
met ith sit bud som vaar ey sen
Saa gick ieg da til hende i gaar
oc talede oc fick gode suar
Hun sagde at hende vndrede der paa
at ieg ville for hannem budskaff gaa

De haff-

Oc haffue til huſtru hans dotter wnød
effter hand vor icke aff ecthe fød
Hedre vaare ieg ſaadan en mand verd
ſom er ſaa mandelig i ſin ferd
Hom der ſtaar ſcreffuit vdi din ſkiold
ſom ieg haffuer ſeet hand er vel bold
Da kunde ieg gøre dig til konning met mig
oc du ſaa mig til drotning met dig
Saa tog hun mig vdi ſin arm
ieg brøllup giorde oc ſetten i karm
Oc førde hende ſaa til Engeland met mig
thi ville mig kongen haffue giort ith ſuig
Han bød mig hiem met ſig til geſt
for mit verſte giorde han det meſt
Han ville mig ſlagit da der i hiel
diſſ bedre han fick der en lycke til
Han mange dog aff mine tienere ſlo
da ieg fra hannem til rygge dro
Anden dagen bød han mig atther i ſtriden
thi redde ieg mig der paa betiden
Jeg reyſde de døde til ſtock oc ſteen
ath wi ſkulle ſynes meget folck igen
Da han da kom oc ſaa min her
da venthe han ſig fuld ond ith bler

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Thi flyde hand snart til bage igen
ieg fulde fast efter oc vor ey sen
Jeg slo hannem der oc Engeland vand
met hustru min / ieg Skotland fand
Saa foer ieg da de land omkring
oc sette vel til pynte all min ting
Saa tog ieg da mine hustruer tho
met dem ieg hiem til Danmarck dro
Da ieg vaar kommen hiem til land
da hagde min moder en anden mand
Saa slo hand mig / oc lagde i lig
for hand hagde til Riget stor sig
Min drotning hun iette at staa met mig
men hun foer alt met falsk oc suig
Hun tog den mand hun vnde hannem vel
som mig i fichten hagde slaget thiel
Saa pleye stunduin onde quinders iæt
at holdis met en skrøbelig sæt

Vitle Amletz steffader ppv

Det siges at Steffnet er aldrig saa søt
mand saae dog heller at det vor døt
Amlet min stesssøn slo ieg thiel
thi ieg vnte hannem ey riget vel
Siden døde ieg aff alders men

oc lagdes

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

oc lagdes paa marcken vnder ey ſtey

Varmunt Vitleſſ ſøn ppvi

DOg ey konge haffuer i ſin macht
at gøre huad hannem ær i acht
Da bød hannem ey at gøre verth
emod den lou ſom ſkellig er ſeth
Athliff konge i Sueriges land
hand vaar altid min affuens mand
Effter Danmarck hagde han megen attraa
han giorde mig ſkade oc fick oc ſaa
thi ſende ieg vd tho kemper køn
at de ſkulle giffue hannem der for løn
De ſloge hannem ene der hoff ey ſkou
tuert emod ret kempe lou
der finge alle Danſke næffe vdaff
fordi det ſtod da meget til ſtraff
At tho ſkulle gaa mod ey i fickt
fordi det vor meget wlicht
Da ieg bleff gammel oc falle paa fod
da vilde de mig alle ligge emod
Aff Lanthe Haſſen de giorde oc ſaa
de ville taget mig landet fraa
Fordi de ſaae at ieg vaar blind
oc Offue min søn vor falſk til ſind

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Jeg skulle da encthen sichte met dem
eller saa dem Riget oc vere saa slem
Tht spurde ieg mine Kemper huer ved sig
om nogre aff dem ville sicht for mig
Da opstod min søn oc tøste sig
oc sagde at han ville sicte for mig
Da spurde ieg gensten huo han var
der mig gaff da saa mandelig suar
Det er sagde de eders kære søn
han vil nu gøre sin mandoms røn
Jeg haffuer sagde ieg nock angest oc we
at i ey mig offuer min skade spe
Jeg ved min søn ey tale kand
oc ey gøre fyllest for nogen mand
Da suarede de mig saa igen
det er eders søn for vden men
Da spurde ieg hui han talede ey før
da suarede ieg det mig nu bør
J haffue vel talet for mig her til
ieg nu for eder tale vil
Jeg vil nu sichte met Kemper tho
de frommeste i Sassen kunne bo
Da lod ieg kalle hannem frem til mig
ath føle om han vaar sterck oc queg

da kun?

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

da kunde ieg ingen brynnie faa
Som kunde om hans bringe naa
Før ieg skar en at siden op
oc fick saa suøbt den om hans krop
Noget suerd vor ey saa trøst
han skaggede ey sønder at første røst
Før end ieg visde hannem mit egit suerd
mig tøcte han vor det vel verd
Det hagde ieg i iorden begraffuet saa
at ingen mand viste huor det laa
Saa foer han da de Kemper emod
paa kongens kamp offuer Egerne flod
Der fichtede han met de Kemper tho
oc begges vore folck de hølde der fra
Jeg bar dog fare for de vore tho
thi sette ieg mig der paa en bro
Jeg hagde mig kast i vannet nødt
om de hagde slaget min søn til dødt
Men da ieg hørde at han dem slo
ieg flytte mig op oc vaar saa fro

Offe Vermunts søn xxvii

DEt er en Konning ære vel stor
at han holder sig fra mange ord
Saa det hans folck de helder attraa

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

ath høre hans ord end lydis der paa
Min fader bleff gammel oc fald paa fod
de ville hannem alle ligge i mod
De ville tage hannem riget fraa
aff lanthe Sassen de giorde oc saa
Da hagde ieg huercken talet eller let
men da ieg talede de hølde det spet
Jeg sagde ieg ville da fichte met tho
de frommeste der kunde i Sassen bo
Fordi min fader giorde Danske mend
stor skam for han sende tho mod en
Suerigis konge vdi en skou
sloge de tho wden Kempers lou
Der fore gick ieg met tho i kretz
oc slo dem der ath første spetz
Jeg flacte den ene fra top oc til thaa
den anden høg ieg at han der laa
Jeg strøg det røcte aff Danske mend
de toges for fult siden huer oc en

Dan Offues søn xxviii.

HVilcken som lycken vil vere met
han vorder hofferdig paa en sted
Jeg ved det vist at mig saa gick
den tid ieg Danmarcks rige fick

Lycken

Lycken hun vor mig altid blid
thi vand ieg meget met storm oc strid
Jeg hagde der ey gemmet aff
thi er der lidet screffuit aff
Wen huad som ieg vandt mandelig
det tærede ieg wnyttelig

Huglet xxix.

JEg kaller det vere ey vsel mand
som ingen mandom gøre kand
Saadan mandoms bedreffs da
Der ieg fick Danmarck forre at staa
Til skibs da slo ieg Kemper tho
i Suerige monne de baade bo

Frode den fracke xxx

FRode den fracke det vor mit nafn
det lod ieg kende met stycke oc gaffn
Hertuger aff Norge vel tøffuet fem
i orloff oc krig da slo ieg dem
Frotger Konge i Norge/der han det saa
det ieg for met hans Kemper saa
Han for ieg skulle ey finde hannem saa slet
at han skulle icke haffue der for ret
Hans Gud vor hannem saa mild oc blid
at ingen mand kunde hannem sla i strid

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Vden hay kunde fange aff den ſamme tord
ſom laa vdi hans egen fod ſport
Thi ſant ieg paa ſaa klogt ith ſind
da wi vore gangne i kretzen ind
Jeg ſpurde om hay ville ſkiffte ſled
ſkiold oc ſuerd oc Brønye met
Hay ſagde hay ville paa ſkiffte gaa
om hay mit gylte thøy kunde faa
Saa ſpranck ieg til oc fick den tord
ſom vnder hannem laa i hans fod ſpord
Saa ginge wi ſammen vdi den kri
ieg hannem ſlo hay ville ey fly

Hay Frodes Søn. xxxi

Hvo ſom ved ſig fiendſkaff paa
ieg raader hannem at hay tencker aa
Hay bide ſin fiende ey hiemme i huſ
men vare hannem vnder hans øyen fuſ
Jeg vor end mindre end ytti aar
da ieg til Konge keyſter vaar
De bleffue ſaa ſtore i hierte oc hu
aff landte Saſſen ſom de ere end nu
De vilde ey vere vnder Danes vold
men gaffue dem laſt ſaa mange fold
Thi lod ieg ſancke ey ſtor ſkibs her

Hay fylte

Han fylte aff Elffuen som ith kar
Fra den ene oc til den anden bred
motte mand gaa paa skibs bord wred
Som han hagde gangit paa en bro
oc tørte ey ved at vede sine sko
Jeg vant den offuer met Dämarcks mact
det gick dem offuer de hagde mig act

✿ Frille den snare pppii

Hvor som mand seer sin offuer mact
det er ey skade ath gøre der pact
Dog somme de gøre der aff stor bram
oc sige at det er last oc skam
Den tid ieg Dannarckis Konge bleff
aff Rom kom Julius den hellede geff
Han ville oss tuinge vnder Romers hand
som han hagde giort ved andre land
Men da han saa vort folck is mact
han torde ey krt/men gtorde en pact
At wi skulle en tid om huert aar
Høgtide den dag hand føder vaar
Den samme høgtid toge wi ved
oc holde det for en almindelig sed
Vi kalle den Jul den ryter til loff
wi brugede det i baade lyst oc skoff

LB
Jul.

Han for

Saa for han met den rede bort
wi bleffue igen wi skøtte ey huort
Der nest gierde ieg ith andet gaffn
ieg Huruel slo i Huruels haffn
I Halland monne den høffding bo
han ville da tage den Danske ko
Siden vant ieg der nest Hibern land
oc Engeland met vnder danes hand

Frode den Frede gode xxxiii

Jeg ingen ting i verden ved
bedre en fred oc retuished
Thi hagde ieg dem i hu oc act
oc elske dem aff alle formue oc mact
Thi gick det mig til lycke saa
ieg vant alt det ieg kaste paa
Jeg dro til Tydskland met en her
han fylde alt Haffuet som ith kier
En anden hagde ieg til hest oc fod
hannem torde ingen mand staa emod
Met dem kom ieg vnder macten min
alle de land som stode paa Rin
Weden ieg vor borte paa de land
da tog min hustru en anden mand
Hun kongens daatter aff Vngeren vaar

som

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

som Hune hed oc krone baar
Jeg dreff hende fra mig for det hord
ieg ville ey haffue hende hoff mit bord
Det fick hendis fader til Vngeren spord
ath ieg hagde saa ved hende giort
Thi lod han sancke ey stor skibs heer
der paa han vilde mig giort ith blær
Ni sinne tustnde oc tusind mend
try tusind oc pl der til end
Dem slo ieg i den østre strand
som løffuet vden for Vlegins land
Siden drog han sammen ey her til fod
han vor ey god at stande emod
Der vor i hoffuit Banere trysuet sem
oc hundrede smaa vnder huer aff dem
Huer aff de pv hundrede banere bold
hagde andre tiue vnder sit vold
Den her slo ieg i Rytzland
vden dem som mig da ginge til hand
Det slau det stod paa siuende dag
før ieg kunde komme met dem i lau
Man maatte blant døde saa lenge see
som nogre kunde gaa i dage tre
Tre Elffuer der oc saa fulde laa

mand

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

mand motte paa kroppe der offuer gaa
Der bleff min drotningis fader død
som mig hagde tenct at komme i nød
Hune hans broder gick mig til hand
met alt sit folck i Vngerens land
Hundrede konger oc siusinne tht
ieg offuer vant vdi den krt
Alle land bort indtil Grecken laa
de monne mig den tid til haande gaa
Til Norge for ieg met try tusinde skib
der lc- saa mangen mand sit liff
Jeg vant det Rige oc for saa hiem
met halff Niende sinne tiu aff alle dem
Siden vant ieg Engeland oc Hiberland
oc kom dem bode vnder Danes hand
Til Suerige sende ieg min herold
det vant han genisten vnder mit vold
Tht giorde ieg hannem til kong der
fordi han vor det fuld vel verd
Erick den vise saa kalledis hand
den første aff det naffn i de land
Ij pl aar holt ieg saa fred
at ingen mand torffte laase ved
Huo som noget ombar aff sit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

ieg gaff det trefolt igen aff mit
Jeg lagde klart Guld paa all fare vey
det bleff der liggende oc togs der ey
xxx konger mig daglige tiente
ieg dem met land oc rige lønte
Men da mine land de stode saa vel
i gode maade met ret oc skel
Der kom saa tidende aff Jøde land
en Jomfru fick barn for vden mand
Da stod Danmarck i blomster sin
alt som en Rosen faffuer oc fin
Da reddis alle Rige oc Land
ac Steder oc Slot for Danes hand
Thi sette ieg der om saadan lou
om nogen vdlending Danskmand slou
Selff anden skulle han lade sit liff
ey vor han saa dol eller stiff
Nør i Sieland hoss Være bro
stack mig ihiel en galen ko
I trende aar siden ieg vor død
ieg landene styrde i lyst oc nød

Hierne xxxiiii

DEt skeer end nu i verden tid
at en faar loff oc pris for lit

Thi er

Thi er det god raad huer en mand
at haffue den megler hannem vel aand
Der frode vor lagt i mulleu ned
da sagdes det at hans søn vor død
Thi lode de danske til sige saa
at han skulle danmarcks rige faa
Hom fauerst oc best kunde pryde hans graff
saa at de motte fange priss der aff
Jeg tog der ved oc vaar ey seen
ieg høg disse rim oppaa en sten
Danske de førde kong frode om land
lenge siden han gaff op sin aand
Det giorde de for de hagde hannem kær
de ville hannem hafft i verden her
Den mectigste høffding som gick aff ty
er iordet her vnder den vode sky
Jeg lagde den sten oppaa hans graff
han vor vel tilred for vden straff
Saa bleff ieg da til konge vold
fordi ieg giorde hans graff saa bold
Hans søn det spurde til Rytzland
at Danmarck vor mig kommen til hand
Han kom vel snart oc slo mig aff
ieg lagdes paa Hierne vdi en graff

Frilde

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Jnthet slot stad eller land
kan vere saa fast met mur eller vand
At om det ey vel til vare tages
da maa det snart offuer vindes strax
Thi er det slot end bedre wbygd
end bygget oc ladet staa wtrygd
pti kemper hagde bygd i Norge ey øs
befloden vor hun i frøst oc snø
Der vore de i langen tid
at røffue oc stiele det vor deris id
Dem slo ieg alle sammen ihel
wden ey hed Biørn/hannem vnte ieg vel
Hannem tog ieg til tiener min
for han vor frommere oc snild til sind
Hagde de bedre forvaret det slot
da motte de hafft det gaffn oc got
der nest slo ieg kong Hierne ihel
for Danske de ville ey haffue den træl
Norges konge han hed Assmund
hannem gaff ieg sin døtzens vnd
Siden bleff ieg død aff døtzens meen
ieg lagdes paa marcken vnder en sten

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Hvo som haffuer en tienner huld
giffue hannem baade penning oc guld
Han staar met hanne bode i lyst oc nød
om han met ære vil ade sit brød
Jeg vil det sige for sende igen
aff alle mine suenne vor jeg saa tegen
Jeg gaff dem alle dubbelt sold
som jeg hagde vdi mit vold
Sterckoder tog jeg til tienner min
oc lønte hannem vel for tieniste sin
Han stor mandom for mig bedreff
fordi han vor en Kempe geff
Her Viger konge i Norgis land
slo han først met sin høgre hand
Saa sende jeg hannem til Rytzland
han megen seyer der oc vand
Der vor en Jetthe hagde sig til seed
velbyrdige quinder at gøre wfred
Saa vor han i sith leffnet wquem
han nødde deris mend at føre sig dem
Hannem slo Sterckoder for den wret
met hannem giorde han ey anden set
Siden andre land som der laa nær
vandt han til Dannmarck i den samme far

I Gre

I Grecken hay oc ey kempe slo
Hoss Constantinopel munne hay bo
De grecker hagde da met Romere kri
da Sterckoder kom de voze saa fri
Aff kober lode de da støbe ey mand
i alle maade saa stoer som hand
Hannem sende de ind til Rommer stad
oc scriffue saa i bzeff oc blad
De lode saa til biude i deris dicht
i tøzffue ey met oss begynde ficht
Vden i haffue saa from ey mand
som saadan ey Kempe bestride kand
I Hiberland voz oc ey kong saa karg
oc der til saa offuer vettes arg
Ath naar hay nogen ith parsko gaff
da tog hay tuengene der vdaff
Hannem slo sterckoder met Kemper tho
oc alt hans folck vdi hans bo
Saa tog hay da hans ligende sa
oc førde mig hiem oc kaste paa kna
Tydske motte hay oc ingelunde see
hay dzeff dem baade foz spot oc spee
Hand fire eller sex paa ey tid bandt
oc sette paa dem naturens pant

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

De herrer ſom monne i Haſſey bo
de ville ey bere mit vald met ro
Thi tuingde ieg dem til ſkat igen
ey penning De gaffue mig huer oc ey
Siden fulde de mig anden tid fra
thi lagde ieg dem ſtørre ſkat oppaa
De gaffue ey penning for huer den lem
paa deris krop bode ſaner oc ſlem
Det fortrøde deris kemper tho
Huerting oc Hane ſom der munne bo
Heller ville de met mig kri
end giffue mig ſkat oc fare fri
Thi ſlo ieg Hane ved Haffner by
der ſtaar end nu bode røchte oc ry
Haa bød mig Huerting til geſt paa ſuig
wi lagde huer anden der bode i lig

Ingel frodes ſøn wppvil

IHuo ſom gaar vdaff ſin eth
ſin eyen ære gør han wreth
Om han er fød aff ære oc dyd
da holde han ſig i erlig id
Aff edle folk ieg fødder vor
dog gick ieg ey i deris fod ſpor
Jeg ſtyrde land oc rige ey vel

ſom mig

som mig hagde burt met ret oc skel
Jeg foer ey heller i leding vd
ieg brugede ey suerd ey skiold oc spiud
Min faders Banes dotter sauer oc sin
sick ieg mig til hustru min
Jeg holt hendis broder i min gaar
i verdighed baade dag oc aar
De kende mig vdlenderske sed
huor ieg skulle krese mit legomme ved
De gamle seder gaff ieg ey giem
for skemt oc gammen da holt ieg dem
Thi fore mig alle kemper fraa
den gode Sterckoder han giorde ocsaa
I Sueriges rige i nogre aar
tiente han siden i kongens gaar
Om siger tog han at grunde der paa
ath ieg skulle saadan skeffne saa
At ieg skulle vere saa blind i sind
det ieg skulle ey legge der paa vind
At heffne min kiere faders død
som han mig offte raade oc bød
Thi dog han met sin stercke bul
en punde seck alt fuld met guld
Saa gick han hid til Danmarck

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Han ſagde han ville mig herde der met
Han ſkammede mig ſaa lenge met ord
det teg ſpranck offuer mit eget bord
Saa ſlo ieg min Drottnings Brøðre ſiu
met Sterckoders hielp ieg vor ey blu
Vi ſloe oc dem de hagde met dem
der kom ey en til lande hiem
Da Drotningen ſaa det Hirtings bad
da vor hun ey meget glad
Det gaff Sterckoder inthet gem
meden ſette henne vnder ſin belthe rem
Alt ſom ey Høne met hoffuit oc hals
ſaa giurdede han ſig for vden falſk
Han giurde ſig da ſaa meget ind
ath hun miſte da baade liff oc ſind
Siden gaff Sterckoder mig loff oc priſſ
och ſagde ieg vor ey Konge wiſſ
Oc verd at ſtaa for Danmarck til ſuar
oc bo i Ledze min federne gord
Siden bleff ieg død aff ret helſot
da ieg hagde lenge i Ledze bot

✿ Dleff Ingel ſøy xxxviii

Hver Konge oc huer mectig mand
burde dem at ære ſom ſcriffue kand

Fordi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Fordi at huad som mandelig gøris
i frem tiden det ey lenge spøris
Men bliffuer snart met alle for glemt
Vden det vorder i scrifften gemt
dog ieg i min tid meget bedreff
Da hagde ieg ingen som der aff screff
Blandt andre konger staar ieg saa
som det tre ey frucht er paa
Om siger det alder gick mig paa
mig lyste ey riget fore at staa
Thi skickede ieg det mine sønner tho
i saadan maade for frid oc ro
At naar som den ene det hagde til land
Da skulle den anden haffue til strand
Saa skulle de skiffte om huert aar
fordi det wden fordel vaar

Harild Oleffs søn xxxix

AVend er en vdygdelig ting
sin slect vil hun ey spare
Vnder skiolden giffuer hun sting
thi kand mand sig ey vare
Paa den tid ieg skulle fare til søff
oc Danmarck saa beskerme
Til mig tog ieg huer hoffuet høff

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

ieg fant om landen suerme
Men de som hagde sig hustru fest
dem motte ieg ingelunde lide
For den skyld giorde ieg det mest
de fra min broder flyde
Met dem beskermede ieg rige oc land
ath de stode vel i frede
Jeg bleff en kong i den strand
for vden huer mands vrede

❧ Frode Harilds broder xl

JEg raader alle huer oc en
som skulle i leding fare
At de tage ey ny giffte mend
met dem i deris skare
De ere alt heller hoss deris hustruer
oc dem baade klappe oc køsse
End staa paa marcken som ith rør
for pille skud oc bøsse
Jeg tog til mig ny gyffte mend
da ieg skulle Danmarck regere
Da ieg saa til ieg hagde ey en
heller end ieg hagde flere
Fordi fick ieg baade last oc skam
Ey naar som ieg skulle borde

met ans

met andre skib som førde bram
Jeg dem ey møde torde
Min broder lod jeg slaa ihiel
fordi jeg hannem forgynte
Ath det gick hannem til hande vel
oc kom sin ting til pynte
Hans sønner hagde jeg tenct at slaa
ath de skulle det ey wrecte
Wen de bleffue mig vndsette fra
de lagges i skiul betecte
Han paa fand ith subtiligt spor
som tog de børn til vare
Wet Vlffue føder da giorde han stor
omkring der som de vare
Dc tog han andre børn saa smaa
oc spiltte dem sønder met ramme
At ingen mand andet skulle forstaa
end de hagde veret de samme
Wen siden de bleffue voxne op
vel snart de mig da søcte
De hæffnede det oppaa min krop
de mig til døde røcte

Haldan Harildes første som

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Thi aar styrde ieg Dannareckis land
Ieg tencker det vor ey minne
Saa fick ieg det min broder t hand
for ieg ville mere vinne
Saa for ieg selff aff striget vd
Oland ieg først bestridde
Oc andre smaa land met skiold oc spiud
som Suerigis rige til lyde
Siden for ieg til Suerige selff
det rige vnder mig ath vinne
Jeg slo deris Konge vd met ey Elff
met Suendske mend oc finne
Det fortrød Erick hans første søn
han hagde det tenct at wrecte
Han for han skulle mig giffue min løn
om han vor fød aff ecte
Han hagde ey Kempe det haffuer ieg spurt
som aad oc ey kunde dilte
Thi hagde ieg mig ey kølffue giort
vel stiern gierd effter min vilge
Der met ieg fram i spetzen spranck
oc slo den Kempe til døde
Oc andre flere met samme stang
deris haffue ieg der paa marcken strøde

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Men Erick han dog marcken beholt
for ieg bleff tilde slaffuen
Da ieg bleff legt ieg hannem det stolt
ieg ville det ey forbraffuen
Jeg hagde ner fangit ith fald
det kunde ieg vel mene
Hagde ieg ey da flyd til en sten hald
oc øst paa dem fast stene
De gaffue mig der fore Stergrams naffn
ath ieg saa bryd den klippe
Oc tog der sten i hand oc saffn
der løbe icke mange glippe
Da burde Erick marcken ath fly
til Danmarck lod han glide
Hand stridde met mit broder aff ny
oc tabede trende tide
Hand slo mit broder i fierde strid
som han hannem da paa førde
Da ieg det spurde ieg vor ey blid
ieg hannem aff Danmarck kørde
Haa fulde ieg hannem til Suerige ind
der lagde ieg hannem i lige
Jeg vant det rige oc vaar ey sen
ieg nødde dem mig ath vige

Om

Om siger reysde sig mig emod
en knabe met siu hans sønner
Jeg op tog igen met sin rod
teg slo dem alle som høner
Siden kom der en kempe saa sterck
vel elleffue alne langer
Han ville da met mig øffue hoffuerck
teg tencker han sick ith anger
Han bød mig aff i kretz at slaff
met sig selff tolte kempe
Jeg sagde teg ville gøre dem ith fass
om teg singe det til lempe
Der fore bleff han saa harm i hu
at teg torde hannem saa suare
Han slo thiel sex eller siu
vdaff sin egen skare
Saa tog han dem han hagde igen
oc gick mod mig at stride
Jeg saa det at de singe ith meen
heller de vore vrede eller blide
En mectig kempe i Norge vaar
han vaar saa dol i tunge
Han lagde sin kong for tuende vilkaar
de vore hannem baade tunge

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Han skulle hannem encten sin daatter faa
til sin hustru ath haffue
Eller met hannem i kretzen gaa
oc ficte som lycken hun gaffue
Thi lod han kynde offuer alle land
den skulle hans daatter forhuerffue
Vere sig encten suend eller mand
som den Kempe kunde forderffue
Thi for ieg did den Kempe at sla
oc Jomffruen ieg forhuerffde
Jeg afflede met hende en søn saa fraa
hed Assmund han Norge erffde
Aff hannem kom Norgis Kongelige slect
som siden haffue raad for landen
Oc veret der siden i statz oc mact
ieg kan det sige for sanden
Da ieg haffde slaget saa mangen mand
baade Kemper oc saa iette
Saa kom der en Helsot hed hand
han tog mig bort met slette

Hugin Haldans søskenebarn plii

HVilcken som haffuer nogen wuen
holde sig hannem til fare
Seer han sit rom han vorder ey sen

at bruge

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

ath bruge sin ondskaff saare
Den Suendske Kong han hed Regnolt
han vor min hoffuit fiende
Han tencte der paa saa mange fold
ath han mit liff kunde ende
Vi loffuede kamd oc ginge vdi
wi kunde ey før fordraffues
Han slo mig aff vdi den kri
oc lod mig siden begraffues

Siuols Huginsen xliii

BLuhed er en høffuelig dyd
Fruer oc Jomfruer gør hun pryd
om de beuise dem der vdi
oc megit dierffhed altid fly
Siret min daatter hun vor saa blu
oc høffuisk i øyen oc saa i hu
Hun aldrig op saa til nogen mand
det noget mennisk vide kand
Dog hende vel mangen deylig suend
gilde dog saa hun ey paa en
Thi lod ieg kynde offuer alle land
ath vor der nogen suend eller mand
Som hende kunde komme til at lee
eller blidelige paa hannem see

Da skulle

Da skulle hand haffue til hustru sin
oc dricke met hende baade Mjød oc Vin
Det spurde en Kempe Oder hed hand
paa snildhed oc styrcke hand meget vand
Hand gilde min daatter met lystelige ord
alt saa hun neder til den iord
Saa kom der en Gette saa grum
i kroppen stor oc i sinnet stum
Til huercken dem da ville hun see
thi giorde det dem i hiertet we
Men Jetten hand det bestillede saa
met hendis Jomfruer oc piger smaa
Ath de skulle det met hende saa sly
hand maatte hende finde vdi den by
Hand hende der fand oc tog hende bort
blant bierge oc høue ieg viste ey huort
Effter kom Kempen oc Jetten hand slo
oc tog min daatter vdaff hans bo
Hand tog oc gulie som hand giorde før
alt sad hun tøst oc lige tør
Hand vilde ey tage hende met vold
fordi hun vor aff slect saa bold
Men sette hende paa den vildene hed
som inted folck vaar der da ved

Til Oth

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Til Otters moder fick hun da sty
oc Otter tid kom oc gilde aff ny
Hun ville hannem ey sit anlede the
ey vor hannem saa vel eller ve
Men silde om afften mørck gick paa
oc Otter hannem lyste til sengen at gaa
Da fick han hende ith liuss i hand
det neder i hendis hender brand
Alt bleff hun siddende lige tøst
som hun hagde sind oc føle møst
Da ynckede han hende oc sagde saa
Jomfru i spare edre fingre smaa
Oc seer til dem miskundelig
om i ville ing elunde see til mig
Da lette hun op sine øyne tho
oc tog sig saa ey blider hu
Hun gick met hannem i sengen saa sact
paa frender oc venner gaff hun ey act
Der vore hagde ieg mig saa betenct
at ieg ville da ladet Otter op hengt
Men da min daatter hagde sagt mig det
huor han hende fride aff Jetthens net
Oc siden aff anden beleylighed
ieg flere onde ord ey paa hannem sled

oc tog

oc tog hans søster til Drotning min
Saa kom da Regnold aff Sueriges land
som slo min fader den edele mand
Han hagde mig tenckt den samme skaal
oc giorde der aff bode bulder oc skraal
I Sieland foer ieg hannem i mod
met vebnede mend til hand oc fod
Der sloffues wi sammen i dage tre
for wi vore stercke saa vore oc de
Ind til min suoger han vor ey red
han Regnold søcthe som han vor sted
Han slo hannem ned vdi sin hob
oc giorde der aff anskrig oc rob
yl kemper gaffue der da fluct
saa finge wi der da paa dem bucht
Sterckotter han vor en aff dem
som aldrig vor før i kri saa slem
Da halp min suoger i broders stad
som det sig bør i huert aræd

Siger Sjuold søn xltiii

Raade piger ere vaaget gotz
til gemme at holde lenge
Oc mest for de ville haffue deris notz
met vnge suenne oc drenge

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Hegnild min dotther tog paa wraad
aff Hagbor lod hun sig locke
Thi giorde ieg aff hanne rauffne ey braad
de munne hans øyen wd hacke
Da han kom vd hoff gallien at staa
han lod sig ey føre nøffue
End han hengde op sin kaabe blaa
min Daatter der met at pryffue
Hun iette blant andre elskoffuens ord
om natten de sammen vore
At hun ey lenger ville leffue paa iord
om han sit liff ombore
Da hun hans kobe i gallien saa
hun lod ey lenger dualie
Hun hengde sig oc sine Jomffruer smaa
for det samme elskoffuens felle
Hun hagde det oc bestillet saa
at naar som de vore døde
Da skulle ey pige sette ild oppaa
det Hus/oc legge dem øde
Da Hagbor saa at det brude huff brand
han bad off vere til stede
De henge hanne op for hans pige paa stād
til døde gick hand met glade

da Hav

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

da Hagen hans broder sick det spoꝛt
han soꝛ han skulle det heffne
Som ieg hagde ved hans broder gioꝛt
han sick der til god effne
De komme om en moꝛgen stund
alle met Wap bekledde
Som der hagde veret en grøner lund
de fast til Gaarden tradde
Da kom min kue och roffte saa
han bad mig snart op stande
Jeg seer en skou til Gaarden gaa
ieg men hand er ey dande
Da stod ieg op oc kledde mig
ieg lod ey lenger bide
Jeg kallede mine hoffsinder huer vid sig
oc bad dem lade sig lide
wi møtte Hagen hart hoss min gaard
Vi voꝛe ey alle mange
de sloge oss aff som andꝛe saar
som Hagen hagde iet foꝛ lange

Siuold Siger søn pl.

Hvem som altid vil heffne sin harm
han bliffuer offte bode wsel oc arm
Da ieg sick spurt min broder voꝛ dødt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

mit hierte det brende alt som en glød
Jeg saffnede folck aff alle de by
som ieg hagde den tid macht vdi
Saa foer ieg Haken met dem i mod
wi sloge huer anden der ned for fod
J den strid fald hellede god
I Dannmarck vor fød aff Konge blod
der vor ey heller quindfolck igen
for wden min broders daatter all en
Jomfru Gyrit det vor hendis nafn
Dannmarck kom hun siden til gafn
Aff hende kom Konge slecht igen
i Dannmarcks rige dog vor hun seen

Dsmer Konge i Skone plvi

DEr Konge slecht vor slagen død
da vore Danske i fare oc nød
de kunde ey wden høffding staa
De hagde ey store thi sette de smaa
Mig sette de i skone land

✿ Hunding Konge i Sieland plvii

OC Hunding desligist i Sieland

Hane i Fyn Konge plviii

HAne hed den de satte i Fyn

Rørig Konge i Nørre Jutland plx

Rørig.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Kørig fick nørre Jutland i sin forsyn

Hater Konge i syndre Jutland li

En Hater han fick syndre Jutland
Oc Hatersløff bygde der hoff it vand
Jeg vil oc sige det for wden men
Huor Danmarck fick Konge slecht igen
der vor i Sucrige en Konge saa haar
han Norske giorde saa bange kaar
han brende oc skende derts land
for Kongen vor en gammel mand
han hagde en dotter han kallede hende drot
hende vnte han meget got
han lod hende graffue i Jorden ned
oc fick hende huad hun tørffde ved
Saa lod han legge det ith log oppaa
at Gunder aff Suerige skulle hende ey faa
Saa for han Gunder i mod i kri
och bleff saa slagen der vdi
Siden lethe Gunder saa wit om land
før hand da Drotte hans dotter fand
Da han hende fandt han togene met vold
hun fødde en søn baade dol oc bold
Hyldeger hed den søn hun bar
han bleff end vetre end faderen var

Siden der effter en ſtacket ſtund
ſette Gunder i Norge til konge en hund
Oc gaff den de Norſke Riddere med
at tienne den hund i konge ſted
Saa lagde han dem tho ſkatte paa
winter oc ſommer ſkulle han dem faa
Da Borckort i Skone fick voldet ſpurt
ſom Gunder hagde ved Drotte giort
Han ſlo hannem ey vor han ſaa klog
oc Drotte ſaa til ſin høſtru tog
Han afflede met hende den ſtercke Haldan
ſom konge bleff ſiden oc en mer mand

Hver høffding bør at haffue til ſed
wret oc roff ath legge ned
Den tid ieg vor en vnger mand
der kom en røffuer aff Rytzland
Met roff oc tag vor han vel ful
de kleder ſom man haffuer om natte til ſkiul
den tog han bort ſom ſølff oc guld
met minde kunde han ey vorde fuld
Den ſamme røffuer han kalledis Røth
hannem ſlo ieg oc Borckort til døth
Borckort bleff ſlaffuen den ſamme ſtund

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Ieg miſte tho Tender aff miñ mund
Da ſad alt Gyzeth i Jomfrudom
ſoz ingen voz da i Danmarck ſaa from
Der hende kunde ligis til høſtuu at ſaa
oc Danmarcks rige ſaa faare at ſtaa
ẏti Kemper hagde hun leyet foz ſold
ſom hende ſkulle vochte foz offuer vold
Wen en dag ſom de vaare ey hoſſ
da gilde ieg Gyzet den venne roſſ
Hun ſuarede mig da ney igen
oc ſynderlige meſt foz tuenne men
Føzſt at ieg ey ſaa høgbyzdig vaar
oc ſaa foz ieg hagde i mundeñ det ſkaar
Thi ſagde ieg ſaa oc gick aff døz
ieg ſkulle hende aldzig gilic føz
End ieg i mandom bleffue ſaa ſtrack
at ieg kunde bøde de ſamme tack
Oc fozklare dem ſom ſig bøz til
met ficht oc andze lyckis ſpil
Jeg bad at hun ſkulle ſide 'wfeſt
til ieg vozde anden tid hendis geſt
Da ieg kom vd oppaa miñ fer
Hendis Kemper ẏti de møtte mig der
Beg hagde ey Wobey ey verie hoſſ mig

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

thi ruchte ieg op met roden en egh
der aff gaff ieg dem huer ith ſnart
de trumlede offuer anden ſom en ært
Haa lod ieg heden at Rytzland ſtaa
paa kongen aff Huerige de ſtride da
Den føſte dag ieg gick i den ſtrid
ieg ſlo en Kempe der paa en lid
Den anden dag da ſlo ieg tho
den tredie tre ieg deylig ſlo
Den fierde fire den femte fem
ieg ved der glipper ey en aff dem
den ſiette vel ſex den ſiuende ſiu
mig kommer vel deris naſſn i hu
Den ottende otte den niende ni
da voxe de fem oc fire ſinne thi
Jeg ſiden min broder Hildiger ſlo
dog han vaar baade dydelig oc fro
Til Danmarck kom da tidende falſk
at han hagde ſlaget mig hoffued fra halſ
Thi gilde da Gyzet en vng herre geff
aff lanthe Haſſen hand ſig ſcreff
Met ſaadan vilkaar ſagde hun hannem ta
at hand ſkulle riget tilhobe komme da
Dom at ſkild voz i dele ſmaa

oc hendis

oc hendis forældre vore slaget fra
Han tette hende det met hand oc mund
oc kerlighed aff hiertens grund
Men første dag de sade paa benck
da kom ieg ind oc wdrecte dem skenck
Brudgommen slo ieg først thiel
oc alle hans landsmend siden om vel
Saa tog ieg Syret vdi min arm
oc offuergaff all vrede oc harm
Jeg afflede met hende Harald Hylletand
som megen ære til Danmarck vand
Siden bleff ieg slagen i Sieland
det gjorde en kempe Veset hed Hand

For veder naffns skyld oc erlig sag
bør ingen mand ath bære lag
Man pleyer atskilye der folck at met
saa haffuer det verit en gammel sed
Da Veset fick slaget min fader thiel
Han mente han hagde sidet da vel
Han gleddis ath han den seyer vand
han gjorde sit brullup i Skone land
Jeg kom dit første hans bryllups nat
ieg hannem slo saa offuer brat

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

De ſloge Keyſeren hans hed Valent
de hagde hans land da ſkent oc brent
Ingen vaar der den ſtad ſaa faſt
ieg vant ey offuer met en haſt
Huad ſkal ieg mere ſige der aff
huet land oc rige til medel haff
De gaffue mig ſkat i femthi aar
ſaa lenge ieg Danmarckis Konge vaar
Huert rige ſom hørde da Danſke neffnis
det ſkalff oc reddis deris vrede oc heffn
Jeg holt ſaa mangen kempe ſterck
ſom kloger vor t alt hoffuerck
Oc tröſte oc faſt i hierte oc hu
til rigens gaffn oc mit beſtoff
Om en den anden i neſen ſlo
met ith ſuerd klodde der noget dro
Eller met en ſtolhandſke oc hand
det han dem t hans naſe fand
Blunckede han da met ſin braa
da ſkulle han ey for fulle gaa
Wen gaarden fly oc kere vdru
fordt han vaar ſaa blød i hu
Om ſiger da alderen gick mig paa
da gick min ſøſter ſøn mig fra

Wen

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Men siden han fick bane saar
da slo han i min mund ith skaar
Saa voxte der andre Tender igen
gule som vox oc ey huide som ben
De neffnede mig der aff Hylle tand
oc icke for andet paa min sand
Saa slo ieg da alle de Kemper smaa
som hagde Danmarck fore ath staa
Der nest ieg Norge oc Suerige vant
oc kom dem baade vnder Danes hand
Kong Vbbe greff ieg i Frisland
oc tog hannem til min tienniste mand
Saa for ieg da til Tydske land ind
oc vant oc det met mact oc sind
Der nest ieg Britanien vand
saa slo ieg Kongen aff Engeland
Skotland vand ieg met herre skiold
oc kom det vnder Danes vold
Til Franckerige foer ieg der nest
der fick ieg auentyr som best
Jeg sende oc folck til Valske land
baade Slot oc Stader ieg offueruant
Den stercke mur om Romers stad
Sloffue de der neder som ieg dem bad

Kong

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Kong Ring som ieg i Suerigis land
hagde giort der til en mectig mand
Han ville ey giffue mig da min skat
men vor vhuld baade dag oc nat
Oc andre giorde han vhulde met sig
ath de skulle oc vndfalle mig
Thi screff ieg til Kongen i Engeland
Skotland / Frisland oc Hiberland
Til Norge sende ieg leffuende røst
ath de skulle mig komme til trøst
Tydske lod ieg oc scriffue til
at de skulle komme til hielpe vel
Jeg hagde oc met mig try hundrede Nør
huer som en Kempe sterck oc før
Jomfru hed hun deris Hanner bar
at skiude oc sla vor hun saa snar
Skelmør det vor deris høffuitste nassn
i Dzloff oc kri giorde de gaat gassn
Met dem foer ieg i striden ind
end som ieg vaar aff alder blind
Der kom Kong Ring oss dragende emod
oc andre fore efftet til hest oc fod
Da bad ieg Danske oc raade dem saa
ath de skulle fast oc mandelig staa

De tenc

De tencte dey ſeyer oc ſtor mandom
ſom de hagde vundet i verden om
De aldrig hagde rønt vduertis mend
men verit deris herrer ſom de ere end
Tencke oc paa dey falſkhed oc ſuig
Kong Ring min ſøſter ſøn gør nu mig
Hay vil ey fyrme ſit eget blod
men gør mig nu ſaa ſaare emod
Hay vil ey holde met ære dey tro
ſom hay mig tette vdi mit bo
Der ginge wi ſammen vdi dey ſtrid
met konger ſiu oppaa ey tid
Vi lode lyde Baſuner oc horn
de ſloge huer andre ſom bønder ſla korn
Der gaffs ith ſkraal oc bulder ved
ſom hiemmelen ſkulle falle ned
Ey røg der op i hiemmelen ſtod
aff ſtøff oc hede oc vande blod
Saa flød der blod oppaa dey marck
ſom det hagde veret ey flod vel ſterck
Hiemmelen kunde man neppelige ſe
for Sten oc pile ſaa tycke fløge de
Dey tid ieg hørde de ſlogis ſaa faſt
da ſpurde ieg at min køre ſuend met haſt

Huor

Huorlunde det da i striden gick
oc huo som offuer handen da sick
Da gaff han mig saa stum i suar
Han sagde du bliffuer det vel var
Han slo mig genisten paa min skald
saa det ieg neder aff Karmen fald
xxx Tusinde fri mend des ver
bleffue der slagen aff min her
xii tusinde miste Kong Ring da der
aff sine Friborne mend des beder
For vden fattige som det da bleff
som ingen talde oc ingen screff
Det kunde mig vere saa stor en harm
der laa død folck op offuer min karm
Saa bleff ieg da død aff det samme slag
ieg tabede baade strid oc liff den dag
Det siges ath ieg da tabede den kri
for ieg hagde der mange Tydske vdi
Oc andre flere blødactige mend
Som icke tho kunde gøre fuld for en

Ring Harals søster søn liiii

DEr ieg fick sport at Harald vor død
offuer alt min her ieg det forbød
Ath de skulle lenger skiude eller slaa

de Dan

de Danſke mend raade ieg ſaa
Daa lod ieg ſøge den dertz krop
oc lod Hammen tage met heder op
Siden tog ieg hans ſkiff vel faſt
oc giorde der aff en ild met haſt
Oc lagde der i det hederlige lig
ſom han hagde verit i verden rig
Daa bød ieg da alle mectige mend
Riddere oc ſuenne huer oc en
At de ſkulle gaa omkring den ild
oc grede da for den herre ſaa gild
Oc kaſte der paa vaben ſølff oc guld
til priſſ ath han vaar riget huld
Siden lod ieg rage hans huide ben
oc førde dem ſaa til Danmarck igen
Jeg lod dem torde hoff Ledze hans gaar
met heſt oc Harniſke ſom ſed da vor
Da Danſke mend de hagde det ſeet
den ære ſom ieg hagde dertz Kong theet
de ginge i raad ſaa ſnelleltig
til herre oc Konge da keyſſde de mig
De finge da mig ſaa ſnarlig forget
oc reyſſde i min ſted Jomffru Heet

Jeg

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

JEg tacker de edle Danske mend
Joc loffuer oc prijser huer oc en
De som skickede i konge mact
saa bør huer Quindfolck aff sin act
Fordi den ære som mig vor giort
hun giordis dem aldrig som ieg nu tror
De mue vel bere deris hoffuit høyt
ath dem haffuer saadan ære mødt
Hvis Quindfolck skulle den ære faa
ath de skulle land oc rige forstaa
Der ieg sick kommet min king til siad
da vaar ieg i mit hierte glad
Ved sletten bygde ieg Hede by
ath ieg skulle haffue det til at fly
Siden reyssde Sielandz fare mig emod
de ville ey falde mig lenger til fod
De sagde de ville faa dem en mand
som raade kunde beder for Rige oc land

Ole Ivi

FOr ieg i Dannmarck konge bleff
ieg vor en kempe gild oc geff
Naturen gaff mig saa huass en sinn
til huem som ieg oplod min bryn
Han stod oc skalff oc bleff saa red

end dog

end dog hany voz i Jernet klæd
Da ieg voz paa mit femtende aar
ieg da bedzeff ey mandom ſtaar
Y Norge da ſlo ieg Kemper tho
fozdi de røffuede oc giozde wro
ytt Kemper ſlo ieg da i ey kretz
der laa dey ene om anden oc vzedz
Konger til vel ſiu ſinde thi
ieg offuer vandt met ſtozm oc krig
Siden ieg bleff konge ieg voz wmild
til ingen hagde ieg ynde eller vild
Alle voz ieg baade ſtum oc vzed
thi woz ieg dem oc alle led
dem angrede at de ſkulle faa det ſind
at de toge mig til konge ind
Thi beſoze de dem mig i mod
Oc ath hede mig at ſla foz fod
de mente de hagde ey ſelff i mact
thi giozde de met Sterckoder ey pact
De gaffue hannem guld yy och c. marck
fozdi hany voz ey Kempe ſtarck
At hany ſkulle tage aff mig mity aand
oc løſe dem aff alle deriz baand
Ey aff dem ſom ieg hagde veret i bad

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Da kom han ind til mig saa brad
Jeg aplod hannem mine øyen emod
da hagde han ner styrt ned for min fod
Thi slo jeg ned mine øyen tu
jeg tenckte han hagde ey ont i hu
Saa sprang han frem oc han slo mig
met saadan falskhed oc saadant suig

Omand Olesz lvii

JEg tacker Danske for vilge oc vild
de lode mig ey vndgelde
At Ole min fader vor dem wmild
da han hagde dem i velde
Hen finge mig Danmarcks spire i hand
at jeg skulle det rige regere
Oc staa det fore som en mand
stycke det oc forbedre
Thi for jeg ind i Norgis land
gaat lycke det først ath prøffue
Jeg slo Kongen der met min hand
hans folck fald mig til føffue
Saa sende jeg bud til Rytzland ind
min skat oc rente at saffne
De finge dem faare saa ont ith sind
de gaffue dem hunde oc raffne

Thi

Thi foer ieg did met vreder hu
ieg mente ieg saa vel maatte
Jeg slo der aff de Konger siu
oc kende dem saa at skatte
Der Sterckoder hagde slaget min fader aff
for guld oc gaffue store
Da angrede hannē det saa baade nat oc dag
det han saa ilde giorde
Da gick han frem oc bød han mig
det samme guld at haffue
Det han fick for fader min
der han tog hannem aff dage
Han fick mig selff sit eget suerd
sit liff ville han ey skaane
Der met giorde ieg hans iorde fert
hoss welinge bro i Skone

Siuerd Omunsz lviii

HVem lycken vil ey vere met
han taber skandsen paa en sted
Hun vende mig sit grumme ansict
ieg det fornam i hueren sick
Thi vunde mig Suendske Skone fra
Tydske de finge Jutland saa
Saa grebe de Jermer min kere søn

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

och tuenne mine Døtter som teg tog tøy
Wen det voz mig som støzste men
teg skattede aff det teg hagde igen
Dm siger da bleff ieg saa til raad
teg ville ey være i saadan haad
Helder vilde teg lade mit liff
foz suerd paa marcken eller kniff
Thi loffuede teg strid met den fozmand
som skicket voz da i Skone land
Der bleffue wi slagne baade tho
met mange flere det noget dzo

✣ Butle Siuerds bzoder ligy

Hvo som haffuer ith Konge naffn
Oc bzuger han det sit rige til gaffn
da maa han kallis en konge met pzis
en erlig mand/baade klog oc vis
Wen vil han icke regere vel
han ber det naffn foz vden skel
Saa gick det mig foz visse i hand
da ieg skulle styze baade rige oc land
Vden gaffn hagde ieg mit konge naffn
huo noget er duelig der gaar aff saffn

☞ Jermer Siuerdsz ly

Lycken

LOcken hun et ith vnderligt trold
Hun leger met folck saa mange fold
Met anledet sort hun somme kius
met hutt da giffuer hun somme lius
Somme oprøyser hun met ey fart
oc kaster dem ned igen saa snart
Da ieg vor greben til Tydske land
ieg settes i fengsel met fod oc hand
Saa togs ieg der til treldom vd
som ieg hagde verit anden stud
I det arbeyde vor ieg saa traa
at kongen tog det gaat ynne paa
Thi sick han mig da sit fogedi
Ath ieg skulle tiane der vdi
Siden giorde hand mod mig alt som best
han tog mig til sig alt som nest
Aff huer mand oc quinde i alt hans gaard
alt min anheffd vell tagen vaar
Vden Drotningen til mig tog
vansag for hun vor vis oc klog
Ey dag der Kongen ey hiemme vaar
och ieg attraa til Danmarck baar
Da tog ieg til at pønse der paa
huorlunde ieg skulle den drotning vndgaa

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Saa giorde ieg mig en mand aff seff
oc førde hannem i min kiøttel geff
Jeg sette der i en leuende hund
oc lod hannem ind bere en afften stund
Saa bad ieg Gunde sø min stalbroder var
ath han skulle staa for mig til suar
Oc røre paa den Seffkarl saa
ath Hunden motte gø der inden laa
Da drotningen hørde den hund saa gø
da donede hun oc vilde dø
Hun spurde hannem huad wting der laa
vdi den Henck oc gøde saa
Han sagde det er stolbroder min
Juncker Jermer haffuer mist sit sind
Bær vd sagde hun den galne mand
ieg hannem hoff mig ey lide kand
Han bar Seffkarlen bort i en seng
der laa han som en anden dreng
Medens vaar ieg borte vdi det mørck
ieg lete saa fast i Kongens ørck
Jeg tog der vd baade sølff oc guld
saa lenge til ieg hagde secken fuld
Ieg hagde fordrucket de vectere saa
at ingen aff dem kunde aff steden gaa

Thi gøg

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Thi høg teg dem først hoffuedet fra
der nest monne ieg da Drotningen sla
Saa for ieg did som Kongen vaar
ieg brende hannem inde met all hans gaar
Saa foer ieg til Danmarck in
oc fick det rige fra fader broder min
Der nest foer ieg til Suerigis land
oc vant det Rige vnder Danes hand
Saa bød ieg da de Tydske strid
oc vant dem offuer paa en tid
Aff deris høffdinger vel fire tht
greff ieg der i den samme kri
Jeg lod dem alle henge op
Met en leffuende hund hoff huer deris krop
Saa fick ieg Danske det rige i hand
oc foer saa ind i Rytzland
De Tydske toge snart paa wraad
de sloge de Danske aff mig til haad
Thi foer ieg genisten did igen
oc greb de skyldige huer oc en
Aff hunde lod ieg dem slide ihiel
mig tøcte de hagde det tient fuld vel
Siden lod ieg bygge paa hielm ith slot
oc førde der paa huad ieg hagde got

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Siden foer ieg vd at krig til søe
ieg slo der saa mangen hoffuet høe
Met stre brødre aff Greke land
ieg stride tre dage oc offuer vand
Jeg nødde dem at giffue skat
oc tog deris søster fra dem saa brat
Oc giorde henne saa til drotning min
for hun vaar baade saffuer oc fin
Der kom fra dem en Juncker snar
hand Kongens søn aff Liffland var
Met mig i tiennisse kom han sig
det giorde han alt for falsk oc suig
Fordi ieg slo hans brødre tho
der ieg i østerleden bort dro
Vtho saa hed den Konge søn
hand bleff mig siden saa ond til røn
Jeg rette mig meget effter hans rad
ind til ieg fick baade skade oc had
Saa lenge lyde ieg hannem at
at huer mand tog til mig hat
Da Tydske spurde det gick mig saa
da fulde de mig/da tredie tid fra
Thi foer ieg til dem den tredie tid
oc tuingde dem igen met strid

Saa

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Saa lod ieg kage dertz ypperſte mend
Hertoger oc Greffuer huer oc ey
Jeg lod dem binde met baandene ſterck
oc ſleffuede dem vd paa dey marck
Saa gaffue de andre dem til fred
oc gaffue mig ſkat ſom før vaar ſed
End bleff ieg atter ſiden ſaa ſkaad
ath ieg tog mere aff Buttes raad
Min egen ſlect ſlo mig thiel
for wden ret och vden ſkel
Han Broder min ſøn beløy:der neſt
ocſaa min drotning alt ſom meſt
Han ſagde han hagde ſeet der paa
ath Broder min ſøn hoff hende laa
Tht dømde mit raad da ſaa der om
ath de ſkulle vnderligge ſaadan dom
Hun ſkulle tredes vnder heſte bey
oc han ſkulle forſcriffuis oc aldrig igen
Da ſuarede Butto han vaar ſaa ſlet
hannem bør at henge det er hans ret
Da hun vind oben paa torden laa
de kunde ey komme der heſte paa
Fordi ath hun ſaa dydelig vaar
oc der til wſkyldig ſom ith faar

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Da ſagde Buttho hun kan troldom
thi tager hende op oc vender hende om
De giorde det ſaa ſnart ſom han det bød
ſaa bleff hun traad oc ſnarlige død
Der de ſkulle da min ſøn op henge
ſom Buttho met raad hagde betengt
Da ſtod hans hund oc tød paa mig
hans høg han reff ſit dun off ſig
Da ieg det ſaa den ynckelige ferd
ieg ville ey lade hannem ophenge der
Da ſkød Buttho ſin baad ſaa ſnart
han foer til Grecken met en fart
Oc kerde paa mig for Suanitz død
oc raade hendis brødre at gøre mig nød
Men da ieg fick deris komme ſpor
ieg ſøcte det ſlot ſom ieg hagde giort
Offuer mit hoffuit vunde de det ſlot
oc toge der alt huad der vaar got
De hugge mig hender oc føder fra
oc pinte mig ſaa til døde da
Saa komme vp Danſke mend
oc ſloge den aff ret huer oc en

Broder Germerſz lyi

Mange

MAnge mand traar at konge naffn
oc haffuer der til ſtor lyſte
Vden han bet det ſit rige til gaffn
han motte det heller myſte
Saa lidet vor ieg duelig
da ieg ſkulle Danmarck ſtyre
Thi maa ieg kendis det bluelig
ieg hette meget ved den byre

Siuold lxii

HVo dyabelige gerninger gøre ſkal
oc tiden er hannem kort oc ſmal
Da kand der i lidet bedriffues
ieg konge vaar en ſtacket ſtund
Thi kunde ieg det gøre ingelund
ſom meget vaar vert ath ſcriffuis

Snøe Siuals ſøn lxiii

DA ieg ſtick Danmack fore at ſtaa
oc ſkulle deris krone bere
Skone vor der da vundet fra
det vaar min høyeſte kere
Thi ſlo ieg aff de kemper tho
ſom det i vere hagde
Eſkild oc Aſkild i deris bo
ieg det til Danmarck lagde

Siden

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Siden vant ieg oc Gøtting land
oc nødde dem mig at tiene
Jeg krigde paa Suerige til land oc strand
met Danske Riddere oc suenne
Vdi min tid saa dyr tid kom
saa dyr som nogre kunde mindes
Thi spurde ieg mit raad der om
Huad sind der til skulle findes
De raadde mig dem at sla i hiel
som ey kunde krig och aule
For leffuet folck oc bøyr om vel
saa bliffue wi skild ved halffue
Da faa de nock som leffue igen
oc mue saa riget beuare
Oc torden dycke oc bruge siden
som deris forelderne giorde fore
Det spurde en gammel frue oc viss
det raad som wi hagde fundet
Hun sagde oss bøde ey megen priss
for bond som wi hagde bundet
Hun sagde ath bliffue i ved det raad
som i tilsammen lagde
Da gøre i Danmarck en euig haad
och en wbødelig skade

Huo

Huo haffuer ſeet oc giffuet gem
ith ſlemmere mord ,bedriffues
End tage liff oc leffnit fra dem
ſom liff oc leffnet giffuis
viſſer heller bort aff riget vd
huer tiende mand ſom vnger er
Til ſkiffs met koſt ſkiold oc ſpiud
end de dø aff hunger her
Da mue de encten erlige dø
eller oc ſeyer erlige vinne
Baade til land oc ſaa til ſø
ſom løcken kan ſig da finde
Vi lydde hende oc toge der ved
wi lode der laader vancke
Vi gaffue der paa ey lenger bed
ſkønt folck da monne wi ſancke
Hendis ſønner giorde wi til høffuitzmend
de vaare tho mend ſaa fromme
De giorde vel fylleſt huer for ey
i huort wdes ſom de komme
I Bleginge fulde wi dem til ſøs
det vaar ſaa fauet ey ſkare
Saa gaffue wi deris feſte løs
wi baade dem vel ath fare

Til

Til Lumbardien beſtride de vel
ſom ligger i Valland inde
Der ſloge de alle mend ihiel
oc bleffue der hoff de Quinder
Da ſcreffuis dey ſtore Prophetis aar
Hey hundrede oc fire ſinde tiue
Oc ſey der offuer ſom ſcreffuit ſtaar
teg vil det icke liue.

Wigrn lxiiii

JEg vaar Konge en ſtacket ſtund
teg ved ey moyen huilckelund
Til mandom vaar teg føye klog
ſom ey vaar vert ath ſcriffues i bog

Harald Wigrnſz lxv

DEn tid teg Konge i Danmarck var
oc Danmarckis Krone met ere bar
Da vaare mig ſcriffuere icke ner
ehuorr teg for i herre ferd
Tht ſtaar teg nu ſom teg vore glemt
for wden det mit naffn er kent
Tht burde huer førſte ath elſke de
ſom ſcriffue de gerninger ſom vndertiden ſke

Gorm Haraldſz lxvi

Som

SOm andre Konger tage dem til id
i orloff oc krig at øffue
Saa tog ieg mig fore vdi min tid
behendelige ting ath prøffue
Jeg spurde der bode en Jette i nør
meget rig paa kaastelige eye
Det sagde mig Torckel min tiener før
han viste vel der til veye
Gerud saa hed den Jette rig
det røcte gick aff saa vide
Til hannem hagde ieg megen fig
ey andet kunde ieg mig tage til ide
Thi lod ieg rede mig holcke tre
met huder saa vel betachte
Oc hundrede mend i huert aff de
der heden da monne ieg acte
Saa seglede ieg heden vdi den sø
paa hin side Norgis rige
Saa lenge ieg kom til den øø
der bode saa arge tiuffue
Jeg kaste mit acker paa den sand
ieg hagde saa lit ath tere
Thi sende ieg bud oppaa det land
smaa Diur da bethe wi dere

Om

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Dm natten kom der saa mange trold
oppaa den strande bancke
De spurde ath huo oss gaff den vold
ath wi dette diur skulle sancke
Blant andre kom der ith saa høyt
som en vor mast kunde vare
Da teg det saa ieg hagde ner døt
saa monne mig det forfere
Det beddis aff huert vort skib en mand
for dertis smaa diur wi bethe
Dm wi skulle komme bort fra det land
den bøn wi genisten wethe
Saa seglede wi deden til Gutmuntz land
t stor bekommer oc vaade
Til Gerutz broder saa hed hand
wi gleddis ath wi det naade
Der bad oss Torckel huet oc en
at wi skulle tige som stene
Dm wi ville hiem til lande igen
oc lade hannem tale all ene
Han oss forbød at æde met dem
eller nogre dertis ting ath røre
Dm wi ville komme til Danmarck hiem
och sige huad wi der høre

Dm

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Om afftenen mørcket gick oppaa
oc dagen monne bort falle
Da kom Gudmund for oss at staa
Baade stor oc grum met alle
Han helsede oss huer ved sit nafn
Han bad oss hoss sig geste
Han tette oss baade met hand oc safn
Han ville oss gøre det beste
Han sette oss op til høye bord
der vore saa kaastelige retter
Icke talede wi ith eniste ord
met Kemper eller met Jetter
Tolff hans sønner vel deylige mend
de ginge der fore ath tiene
Kledde i Gylden stycke huer oc en
oc tolff hans Døtter vene
Den edelste oc veneste bød han mig
de andre mine ypperste suenne
Jeg mente det vaar alt vnder ith suig
tht laa ieg helder ene
Fire mine tiddere toge der ved
de ginge met dem at soffue
De bleffue foruende paa en sted
til trold der som de loffue

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

der de saae at wi taude saa quer
Oc vilde ey ede oc dricke
da vaar dem ild i lenger oc huer
de toge det til mistycke
Da suarede Torckel for oss saa
han bad dem ey vere vrede
De kunde ey vel eders maal forstaa
thi giffuer eder nu til frede
De hølde oc fuld megit til had
ath de skulle bliffue stugere
Om de æde aff denne fremmede mad
aff skyffue i ders buge
Da han det hørde at wi sagde ney
oc vore aldelis saa trygge
Da lod han følge oss paa dem dey
til Gerutz hans broders bygge
Der vaar ith greseligt slot eller gaar
for døde mends hoffuet der vore
Paa steiler set i huert vig skaar
oc hunde som der laa fore
De hunde gaff Torckel ith horn met fet
saa gaffue de dem til frede
Vi stete dem mur oc ginge saa bort
wi funde der trold saa lede

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Det vaar baade grumt oc redeligt
alt det wi ſaage dere
Oc til ſin lucſt vel greſeligt
Jeg ſiger det paa min are
Der raadde oſſ Torckel atther ſaa
ath wi ſkulle vere vel trøſte
Oc huer met anden mandelig ſtaa
oc lade oſſ inted løſte
Huo ſom tager her nogen ting
da henger hun ved hans hender
Thi er det raad ath gaa omkring
eller han bliffuer her foruender
Saa ginge wi ind vdi den ſal
ſom Geruth vor ſelffuer inde
Der funde wi hannem aff døde qual
met tre krog ryggede Quinde
Met døde Hugorme vaar gulffuet ſtrøt
de vegge de vore ſaa forte
Menniſken ſaade der ſom lenge vore død
alt gledſkaff vore der borte
De ſagde alle paa ſæde aff fern
de monne ſaa ilde lucthe
Jeg hagde da gerne veret der ſtern
ſaa tog ieg til ath frøcte

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Da wi saage oss beder om kring
vdt den sal saa vide
Vi saage der saffuer oc lystelige ting
som wi motte da vel lide
Ey Hualff tand laa der slagen met guld
tt Horn met dyre stene
Ey sading giort met kunsten suld
alt sammen met guld det rene
Aff vore hoff suenne løbe der til tre
de toge de kleynodie skøne
De frommiste mend mand kunde see
de monne det ille tøne
Den tand han vendis om til ith suerd
det Horn det bleff en drage
Den sadding en orm han giorde sin gerd
de dræbte de mend saa sage
Da stod den sal t samme stund
ath røstis oc ath skelffue
fra øffuerste oc til nederste grund
de døde opsprunge der selffue
De ketlinge tre de robte iodut
ath wt skulle der saa røffue
De Orme paa gulffuit vdt den pue
om kring vore øyn de fløffue

Da sins

Da finge wi der fuld stort ith men
wi kunde oss ey saa vere
At wi bleffue ey vden tiue igen
som kunde vort liff da bere
Saa hølde wi oss til skibs ey sen
met det folck wi hagde
Oc seglede saa hiem til Danmarck igen
wi vaare saa drabelige glade
Da ieg kom hiem da kedis mig ved
ath fare saa lenger om lande
Thi giffte ieg mig oc bleff met fred
det gick mig vel til hande
Siden fick ieg spurt at menniskens siel
Skal altid bliffue i liffue
thi vilde ieg vide met nogen skel
huor min siel skulle bliffue
Der suarede mig mit raad saa til
det ingen til staar at vide
Vden eders naadis Gud om han saa vil
da mue i der paa lide
Der til vide wi ey bedre bud
vden Torckel eders suend den snare
Han maa det spøre aff eders Gud
oc vide huad han vil suare

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

der ſade tho Kompaner hoſſ det boel
deris Meſer voze lede oc lange
Oc haarde ſom hozn eller ſom ſtoel
oc krogede ſom andze ſtange
Met dem røzde de baade nat oc dag
i ilden ſom der laa ſoze
Som ſtegere pleye met deris karnau
ath røze i Brandene och poze
Dem ſpurde Tozkel fremdelis om wey
huoz han kunde min gud finde
Oc om tidt voz langt eller oc ey
oc om han kunde tidt vinde
Da ſagde den ene oc paa hans ozd
ſkal ieg dig veyen kende
da ſkalt du ſige mig trende ozd
ſom vel kunde vere ſende
da ſuarede Tozckel oc ſagde ſaa
ieg vil det ſige paa loffue
Jeg aldzig ſlemmere Meſer ſaa
noger hande menniſke oue
Aldzig voz ieg oc noger ſted geſt
ſom ieg ville nødtgere vere
Thi holder ieg den fod altſombeſt
mig førſt kand hende bere

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Da lod ieg kalle Torckil fram
oc bød hannem didt ath fare
Jeg bad hannem kese til sig aff dem
som dydelige voze oc snare
Jeg bad hannem fare til Vgartilock
som ieg hagde tient saa lenge
Oc spøze hannem at for vden drock
huad løn min Stel skulle fange
Jeg lod hannem rede tth skib saa fast
ath segle met til de guder
Oc fick hannem redskaff met en hast
betacht met Tiure huder
De seglede saa lenge bort i nøz
at de i møzcket komme
End seglede de da som de giozde føz
for de voze hellede fromme
Lancht om siger da motte de see
en Ild for staffuen brende
Der seglede de effter i dage tre
føz end de kunde der lende
Der thzen Torckil oppaa det land
Oc gick i mod den lue
da hand didt kom han der da sand
saa røget oc sozt en stue

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Da ſuarede troldit de ſamme ord
de kunde vel vere ſende
Dit ſom teg dig iette oc ſor
alt veyen oc ſeglingen kende
Fire dagis ſegling ſkalt du gaa paa
før du det land kand finde
Som din Herres Gud er oppaa
oc huſſ ſom han er inde
Saa gick Torckel til det baal
han ville aff ilden tigge
Ney ſagde Troldet paa ſit maal
du ſkalt hannem lade ligge
Vden du ſiger mig trenne ord
ſom ingen kan driffue til rygge
Anden gaffue eller bede ſtord
vil teg ey aff dig tygge
Da ſuarede Torckil han vaar ſaa brad
det er huer mand til fromme
Ath høre oc tage paa nyttelige raad
Ey hueden ſom de monne komme
Kan teg nu vel komme heden igen
teg vil hid aldrig mere fare
Thi tacker teg meſt mine egne ben
ſom hid oc heden mig bare

Saa

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Saa ſick han ild oc ſeglede ſaa fuſſ
ſom Troldet hannem fore ſagde
Han fand min gud der i ith huſſ
ſaa ſaa vore der i glade
Han tende ith luſſ oc gick der ind
der vor ſaa greſeligt inde
Han hagde nær tabet baade aand oc ſind
hannem kunde ey raad til finde
Der ſad min gud Vgartilock
vor bunden met boyer ſtercke
Som han hagde ſiddet vdi en ſtock
det kunde Torckil vel mercke
Huert haar ſom vor paa hans krop
det vor ſom glaſſuen aff horne
De ſtode alle oc ſtirllede op
ſom de hagde veret thorne
De luchtede verre end nogen wting
mand kand i verden finde
Der løſſue Hugorme trint om kring
det huſſ ſom han vor inde
Han tuchte ith haar vd aff hans ſkeg
mig hiem til tegen ath føre
Det gaff aff ſig den lucht oc dreg
ſom verſt kunde nogre ſteds høre

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Da ſprunge de Dyme oc andre trold
paa hannem oc hans følge ſkare
Der vndgick ey vden fem aff deris vold
ſom ieg kunde for dem vare
Indtil de komme til ſkibs igen
de Dyme efter dem flue
De huitzlede oc ſputte paa dem venen
ath dem maatte det ſaare grue
En aff dem vnder teligen vaar
han ſkulle lade ſig lyſte
Oc ſtinge ſit hoffuet der vd ſaa ſnar
han det der geniſten miſte
En anden recte der vd ſin hand
han ſkulle det teld til drage
Hun bleff der ſteet alt ſom en brand
ſaadant ſick han der plage
Den tredie ſkulle oc ſee der til
Hueden dem kom den vaade
Det kunde vel vere ith iemmerlige ſpil
han miſte ſine øyen der baade
Da bad Torckel den almectiſte Gud
ath han ſkulle hannem benaade
Oc frelſe hannem vdaff dey nød
oc aff den høgelige vaade

Da ſich

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Da fick han genisten bør saa from
han lod til Tydskeland stande
Der tog han Daab oc Christendom
før han kom hiem til lande
Siden han kom til mig met det haar
han aff min Gudz skeg ructe
Der døde aff mange oc lagdis paa baar
saa iemmerlige monne det lucte
Da han fick sagt mig aff den wraa
min siel skulle haffue oc møde
Da styrte ieg ned alt som en ko
aff anger oc sorg ieg døde

Søttrig Gormsz kallit Gode fred lxvii

I Des høgre lycken hun er
des snarere kan hun falle
Ehuo som onde tienere haffuer
de mue der megit i volle
Met Orloff tuingde ieg Tydske land
ieg ville dem inted spare
Oc saadan skat dem faare fand
han monne dog muelig vere
Naar Kong i Danmarck giordis aff ny
de skulle den herre geste
Oc saa hans naade ath hedre oc ty

met

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

met hundrede hulde heste
Naar han skulle dem oc høffuitzmand saa
da skulle de ocsaa gøre
Fare til hannem met ydmyg traa
oc hannem de heste føre
Det skulle de gøre alt til tth tegen
ath de vore offuerwondne
Aff Dane Konge met alt deris egen
saa kort vore de da bundne
Der nest sende ieg en goder mand
ind vdi Swerigis rige
Atspøre om ieg kunde faa det land
oc om de ville mig vige
Hannem sloge de met forædelse en nat
de obenbare det ey thorde
Thi foer ieg did saa offuer brat
ieg spurde hut de saa giorde
Jeg vant det Rige met en fart
deris faltzmaal teg saa sette
Som i det mord lagdis deris art
ath de skulle bliffue vorette
Huer mand som der vaar met at sla
skulle mig vii pund guld giffue
Men huer Swensk mand som der vore fra

lod ieg

lod ieg for tuenne scriffue
Men da ieg Suerigis rige vand
met alle sine land saa venne
Da kom Keyser Karl i Tydskeland
oc nødde dem sig ath tiene
Thi for ieg hannem hoss Elffuen emod
oc slo hannem vd til bage
Jeg lagde det land plat vnder fœ fod
saa bleffue de siden saa spage
Siden hølt ieg kri i trediue aar
met hannem paa Franckerige
Oc landet vaar øde som screffuit staar
Frisland och deslige
Tre hundrede holcke hagde ieg til søs
Bemannede oc vel bespisde
Der til saa mange hoffuet høss
ieg frem ath landene vilde
Siden bleff ieg slagen vnder mit paulun
som ieg skulle ligge och soffue
Det giorde en aff min egen dun
emod god tro oc loffue

Oleff Gøttrecksz lxviii

Mig tycte ieg kunde ey vere glad
oc leffue for vden møde

Før ieg

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Kør ieg gaff hannem ith birtinges bad
som slo min fader til døde
Jeg for ey wden landz i krf
da ieg bar Danmarcks krone
Wen Danmarcks rige hølt ieg saa frt
baade i fred oc i lune
Jeg døde i Ledze min kongelige gaar
och lagdes der wden fore
Wdi en høff som der end staar
den sted monne ieg mig kore

Humger Olessøn lxix

JEg trøste mig icke ath haffue mact
met Loduig Keyser ath stride
Thi giorde ieg met hannem en venlig pact
ieg lod ey lenger bide
I saadan maade at Egder flod
skulle beggis vore rige ath skilie
Oc vere huer andens vennet god
met kerligħed och god vilge

Siuerd Gøttricks daatter søn lxx

SJelād/Skone/Hallād/Fyn/Falster
Loland oc Wøen
fick ieg ath styre oc raade
Wen Ring min moders søster søn

da fick

da ſick Hay Jutlandene baade
Thi hølde wi ſtrid i langen tid
voze land til diabelig ſkade
Oc giozde voze venner der met wblid
oc tigens wuenner glade
De røffde och ſkende alt foz fod
huad de kunde offuer lenge
Indtil ieg lagde mig dem emod
oc bød dem atter ath vende
Men ieg foz da met dem i ſtrid
met ſtoz liffſens fare
Da fand ieg ſtoz baade tro oc dyd
aff edele Sielands fare
De hylde da Reyner min vnge Søn
til Konge i Dannarck ath vere
Ath Hay ſkulle da haffue det foz løn
om ieg hagde ſlaget dere
Saa foer da Ring i Sieland ind
Hay ville det vnder ſig tuinge
Hay bad dem ſnarlige vere til ſind
om de vilde kri eller tinge
Da ginge de der om ſammen i raad
huad de ville der til gøze
Min ſøn Hay vaar der ey fozſmaad
hans raad ville de oc høze

Da ſtoz

Da ſuarede hay ſom hay kunde beſt
blant andre Riddere oc ſuenne
Stackede buer de ſkiude ſnareſt
i mercke huad teg monne mene
Siger heller mandom oc tro
til Fader kommer til lande
End hay brender aff eders bygge oc bo
ſom nu vel deylige ſtande
De hørde hans raad oc giorde ſaa
de vndrede paa hans raad ſaa ſtille
De tette dem hannem til hande at gaa
ehuad ſom det ſkulle gelde
Der ieg kom der til lande igen
hay tog met mig at ſtride
Vi bleffue der død alt ſom en ſten
wi fra huer anden ey flyde

Ring Siuerds ſøſter ſøn lxxi

JEg tacker Juder de edele mend
de mig ſaa fremmede oc forde
Oc priſer dem alle huer oc en
til deris Konge de mig giorde
Siuerd min moder ſøſter ſøn
hay monne det ſaare fortryde
At Juderne de vete mig den bøn

oc hay

oc hay motte det ey nyde
Thi kride wi paa huer andens land
saa lenge wi voze i liffue
Wey Riget det saa tilde besand
det wi skulle baade saa kiffue
Om siger da fore wi sammey i strid
da landene vaare mopey øde
Der funde wi lycken saa wblid
wi sloges der baade til døde

Regner Siuerdssz kallet Lodbzog lxxii

Lycken huy maa vel lignes ith glar
huo det giffuer gem hay vozder det var
Naar som det skin alsom klareft
da bzyster det alsom snareft
Der vaar ey konge i Suerigis land
vdi min tid Erod hed kand
hay hagde ey daatter huy vaar bold
hay reddis at nogre skulle gøze hende vold
Thi lod hay føde tho Dzme op
de aade huer om dagen ey Dyr krop
Dem lod hay sette foz hendis døz
ath der skulle ingen indkomme føz
End hay kunde saa hans minde der til
oc andze flere hans venners om vel

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Da Ormene vaare saa stor i krop
da angrede hannē at han hagde fød dem op
Han reddis for sig oc alle sine land
ath de skulle drebe dem huer en mand
Thi lod han almindelige til sige saa
ath den mand skulle hans daatter faa
Som samme Orme kunde slaa ihiel
oc frelse hannem aff den anger vel
Thi for ieg did paa en god røn
Om ieg maatte faa den Jomfru skøn
Jeg gick der vd vdi en aa
ieg lod mine kleder der fryse saa
At de vore som ith Harnisk klart
saa søcte ieg Ormene met en fart
Met skiolden beskermede ieg mig for deris
met Jsen for dem ieg det ey fand (tand
Saa fick ieg slaget de Orme til død
oc frelste da Kongen aff sin nød
Jeg vant den Jomfru faffuer oc fin
oc fick hende saa til Drotning min
Da ieg kom op aff den aa
oc Kongen han mine kleder saa
Ath de hengde saa klattede om mig
da spurde han at giorde aff leeg

Hue

Huo er den Lodbrog hisset gaar
Han er saa klatted som ith saar
Der aff kalledis ieg siden Lodbrog
det siger ieg eder for vden hog
Siden vaar mig lycken lenge blid
til ofloff oc alskens id
Der fore ieg Norge tøsuer vand
saa giorde ieg oc ved Skotland
Jeg Engeland vant oc Hiberland
oc Suerigis Rige oc saa Gulland
Grønland oc Dickenø
met andre smaa land i Vester sø
Der skattede mig flere webnede mend
oc vebnede Romere huer oc en
Da ieg vant keyseren aff i strid
forde ath lycken vaar mig blid
Det Lantthe Sassen ieg oc da vand
met alle andre Tydske land
Der kørde ieg keyseren aff landen vd
Han glemde igen baade skiold oc spiud
Hans store pallatz som vaar i Tagen
det hectede ey mere end ith lagen
Jeg vant det snart met storm oc strid
ieg sette der mine Heste vdi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Franckerige vant ieg oc saa
oc sick min Søn det saare at staa
Jeg kiygde der paa i feretiue aar
oc giorde der døde mend oc saa
De som bode i Paristis stad
ieg vil det sige de finge ith bad
Rytzen ieg oc saa offueruand
Oc sick en anden min søn i hand
Hannem sloge de saa snart ihiel
mig tøcte de giorde det ey met skel
Thi for ieg anden tid did igen
oc vant det land ieg vaar ey seen
Jeg hannem lod beholde det land
som slo min søn den vnge mand
Han skulle mig skat giffue aarlige mod
selff tolthe paa deris bare fod
Huad skal ieg nu mere sige der aff
ieg maa det sige for vden straff
Fra Danmarck oc saa til Weret vd
ieg affueruant met skiold oc spiud
Jeg vant oc ith Rige vdi det Wer
oc lod dem see de Danske suerd
Femten mine sønner som ieg hagde ker
dem sick ieg huer sit Rige i ser

Som

Hom vaare Dznick oc Godefred
Vlff/Hiørn/Rauert oc Higefred
Hiuer/Iuer/Radulff/Erick oc Vederhad
Agner/Vbbe/Inguer/Fritle oc Dumand
Siden bleff ieg greben i Hiberland
oc settis i Dzme thorn paa stand
De Dzme tærede mig saa snart
saa falt min lycke bort saa brat
Da ieg skulle till de Dzme gaa
da sagde ieg til Torn vocteren saa
Viste nu grissene huad Dznen taal
de komme saa snart oc løsde hans quaal

Inguer Regnerss lppti

DA ieg fick spurt min fader vor myrd
som dämark hagde lege mädelig styrd
Da bleff ieg baade bleg oc rød
ath han skulle lide saa suar en død
Thi til sagde ieg mine brødre der om
Halff tredye tusend Skiff ieg sammen kom
Saa fore wi til Hiberland ind
at hessne vore Faders død finge wi got sind
Vi grebe hans Bane i krig wtryg
wi screffue en Dzn oppaa hans tyg
Der strøde wi vdi saa lenge salt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Ath han aff sorg oc pine bleff qualt
Saa lode wi deden til Engeland staa
Kong Otmund hygge wi hoffuedet fraa
Der nest fore wi til Tyske land
Der møtte oss Keyseren Arnulff hed hand
ieg aldrig hagde rætzel for nogen mādz vold
før ieg saa kusind bleff aff Trold
Hand slo mig der met hundrede tusind mend
aff alt hans hær der styrtthe ey en
Det sigis oc som ieg fuld vel tror
ath den seyer vor aff hiemmelen giord
Elders hagde han oss ey saa bestod
hagde han ey hielp aff hiemmelen fod
Han galt det siden oppaa hans krop
fordi dath Luss de ode hannem op

Siuard Inguers broder lxxii

MEden ieg oc mine brødre flere
Heffnede vor faders bane
Oc vunde siden til Danmarck mere
da glemde oss ædele Dane
De toge dem andre høffdinge tho
oc sagde dennem tro oc loffue
Jeg dem oc deris hoss Slesuig slo
det thorde ieg met dem voffue

Met

Met tusende oc siuhundrede skib
kom ieg der ind til lande
Den strid tog aff saa manget liff
sex maanede monne hun stande
Saa dræffue de Engelske min broder vd
De giorde hannem megen møde
thi foer ieg did met skiold oc spiud
Dette land lagde ieg der øde
Siden bleff ieg til Konge seth
ieg vant baade storm oc strid
Men da ieg bleff aff dem saa træth
met fred sad ieg saa blide

Sigefred oc Anulff lxxx

JEg oc Anulff min syskene barn
vil trette om Dannmarckis Rige
Huer for anden sette wi vore garn
ingen mand kunde oss forlige
I siu aar fulle da hagde wi krig
alt det menige rige skade
Ith entste aar vaare wi ey frj
ath wi ey orloff hagde
Siden fore wi sammen vdi ith slag
met deylige mend oc venne
Vi bleffue der slagne den samme dag

mer

met Elleffue Tusinde suene

Regen fred lxxvi

KOng Harald klack han dreff mig vd
da ieg skulle Konge vere
Han skøtte mig ey ved en klud
det maatte ieg høffuelige kære

Harald Klach første Christen
Konge lxxvii

DA Juder oc skoniger hagde mig keyst
til Konge i Danmarckis Rige
Da kom Lodbrog den onde theest
han nødde mig sig ath vige
Jeg for til Keyser Loduig i Mentz
ieg bad han skulle mig trøste
Ath ieg skulle ey met saadan skentz
mit Land oc Rige miste
Han gaff mig Daab oc Christendom
oc lod mig Troen lere
Saa halp han mig en her vel from
til land bad han mig fare
Saa for ieg mig til Slesuig ind
der lod ieg bygge en Kircke
Oc gaff det alle for raad oc sind

den

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

den hiemmelske Gud ath dyrcke
Da Lodborg fick det spurt oc hørt
ath teg vaar kommen til lande
Oc hagde den Christne tro indført
emod mig lod han fast stande
Han dreff mig vd igen saa snart
som han fick da ath volde
Han giorde forbud met en fart
ath nogen skulle Troen holde

Erick Harald Klachs broder lxxviii

I Min tid for aff Danmarck vd
en mectig her met skiold oc spiud
De vunde saa mange seyer klar
saa mange steder det screffuit staar
Indtil de komme til Normandie ind
det gode land met fruct och Vin
Der lyste dem da ath bygge oc bo
oc giffue dem da til fred oc ro
Kong Karl da trengede de landet fra
han torde ey giffue dem straff der aa
De bleffue der sidende oc ere der end
der føddis aff Konger oc mectige mend
Det vor otte hundrede tu minde end xx aar
effter ath Christus fødder vaar

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Der vaar da mange aff konge slect
i Danmarck ville da haffue macht
Jeg vor oc aff det samme blod
tht tychte mig at ieg vor dem god
Forthi tog ieg mig Danmarck til
ieg ville saa prøffue lycke spil
Det fortrød mit søsters søn
Guttorm saa hed den helede køn
Tht toge wi oss i mellem en krt
der bleff saa mangen slagen vdi.
Om siger droge wi sammen i lag
der bleff vor siste leffnetz dag
Der vdi bleff slagen all Konge slect
vden Erick Barn som siden fick mact
Aff Dämarcks oc Suerigis almues mend
sloffues flere end der leffde igen

Erick kalles Barn lyvip

Den tid ieg Danmarcks krone bar
oc skulle en Konge hede
Gudz naadis time da kommen vaar
som han ville Danske da vede
Jeg tacker oc loffuer mit Skabere oc gud
for mig oc alle Dane
Ath han met sit sende bud

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

oss kende den Christne vane
Han tog oss vd ass Dieffuelsens mact
oc lod oss til sig vende
Ath wi skulle hamnem met hu oc act
nu dyrcke oc Veder kende
Oc ey mere bede til stock oc sten
som vore forældre giorde
Men til vaar skabere Gud all ey
som oss kand fremme oc forde
Ansgarius saa hed det sende bud
som Gud lod til oss sende
Han vise oss den sande Gud
den hellige tro han oss kende
Der bleff saa mange sund oc karsk
den tid han folcket døbte
Tht mente ieg saa ath han vaar daarsk
som deligen naade sløpte
Mange fore der oc Dieffle fra
saa temmerlige de dem kerde
Ath de maatte ingelunde lenger da
vdi deris bolige vere
Da vore gange ass Gud Søns aar
vel otte hundrede oc tiue
Oc fire der til som scriffuit staar

ieg vil

ieg vil det icke liue
Wen først ieg fick i Danmarck mact
oc skulle der Konge bliffue
Den Christne tro aff all min act
tencte ieg ath fordriffue
Saa mange kircke lod ieg ned sla
des ver at ieg saa giorde
Oc tog dem gotz oc Penninge fra
det reddis huer mand det spurde
Den vnge her Keyser Loduig
hannem lod ieg sla til døde
Oc hertug Bzun vdaff Bzundssuig
som han hagde veret en Jøde
For vden Bisper som ieg lod sla
met andre herret smale
Tolff Greffuer met folck det noget dzo
giorde ieg aff døden suale
I franckerige oc Tydske land
ieg offuervand alle steder
I Frisland skattede mig huer mand
saa vel da Pouel som Peder
I Trediuge och i sex aar
det vaar ret inted minde
Jeg Danmarcks oc Engelands krone bar

oc Pøl

oc høld dem met gode ſinde

Dleff lxxx

JEg trengde mig ind met herre ſkiold
Jath ſaa i Danmarck konge vold
Jeg det beholt i fem aar
til ieg bleff død oc lagder paa baar

Siuerd Dleffs ſøſters ſøn lxxxi

Jmin tid en dagting vaar giort
Jmellē Dāſke oc franſke ſō er vel ſport
Da danſke hagde i halffierde tiue aar
krigt paa dem ſom ſcreffuit ſtaar
Men y aar hagde ieg Danmarck ſtyrd
Siden bleff ieg aff de Danſke myrd

Lodne Knud Ericſz lxxxii

JMin tid for aff Danmack vd
Huer tredie mand met ſkiold oc ſpiud
De Pyrzen vunde oc mange land
ſom ligge vdi den øſtre ſtrand
De bleffue der ſidende oc ere der end
der de hagde ſlaget beſte deris mend
I xt aar ieg konge vaar
ſaa lenge ieg Danmarcks krone baar

Suend Langefod lxxxiii

Jeg

JEg vaar i Normandie land
da Knud min fader døde
da ieg det spurde tog ieg paa stand
mig hiem til lande at møde
Saa vaar ieg Konge i elleffue aar
som fader for mig monne vere
Saa lenge ieg Danmarcks krone bar
met heder oc met stor ære

Frode Knudz søn lxxxiiii

DE som pleyede ath giffue mig skat
oc Danske vndfaldne vaare
Tuingede ieg igen saa rat
met skat til mig ath fare
I Engeland fick ieg Christendom
de mig der Troen kende
Saa lod ieg fare mit bud til Rom
de skulle mig klercke sende
End før de bud de komme igen
da vaar ieg lagt vnder torffue
Aff sot oc icke aff andet men
hi monne ieg saare sørge

Gorm den yngste/kallet
Gorm haarde snude Fro-
des søn lxxxv

Da Frei

DA Frode min fader døder vaar
oc lagder ned i mulde
Jeg eniste Danmarcks krone bar
de Engelske mig vndfalde
Til Danmarck hagde de giffuet skat
i hundrede aar oc flere
Men mig vndfulde de da plat
de ville ith aar ey skatte mere

Harald Gormssøn lxxxvi

JEg ved ey huad ieg rime kand
om nogre mandoms gerning
Fordi ieg icke meget vand
met Orloff eller met thering

Gorm den gamble lxxxvii

ALle de som trode paa Christ
dem ville ieg altid forhade
Jeg lod det vaar min største lyst
naar ieg kunde dem betrade
Jeg dem encten slo ihiel
eller lod dem storlige plage
Mig totte ath de det tiente vel
for ny tro de ville haffue
Siden beddis ieg til en Jomfru fin
hun vaar i Engeland hiemme

At hun

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Ath hun vilde vere kære hustru min
oc lade sig der til sømme
Hun suarede saa der budet kom
hun det ey gøre kunde
Vden ieg ville tage ved Christendom
oc Christne mend alle freden vnde
Jeg tog der ved oc vaar ey seen
tht mig stod hu til hende
Jeg screff did breff til Riget igen
oc lod det tale til ende
Da ieg met hende til sengen kom
som folck de pleye at gøre
Saa bønlige bad hun mig der om
at ieg skulle hende ey røre
Før wi kunde saa der tegen oppaa
i nogre haande maade
Ath wi maatte bøin til sammen faa
vore Rige til gaffn oc baade
Jeg vette hende bøn som hun vor verd
for hendis store dygd oc ære
Jeg lagde mellem oss mit dragne suerd
ath ieg skulle kyske vere
Som ieg i første søffuen da laa
aa vnderlige mig det totte

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Aff hendis skød fløge fule tho
saa høgt som høgst de maatte
Saa fløge de ned til mig igen
de sette dem paa min haande
Saa gjorde de tøssuer for vden meen
den tredie tid finge de den vaande
Da kom det icke vden en igen
met blodige vinge oc fedre
Den første hagde da fanget ith meen
det hannem kunde ingen mand bedre
Saa sagde ieg Tyre aff den drøm
ieg lod ey lenge duelge
Mine ord gaff hun da vel gøm
wi gjorde huer andens vilge
Vi afflede tuende sønner bold
gode stridz mend bleffue de baade
Tyskeland vunde de vnder mit vold
oc dem som i Hiberne bode
Den første min søn hagde ieg kær
oc saa vel hannem ynthe
Ath ieg hagde t hu at døde met suerd
huo mig hans død først kynthe
Da Tyre hun fick hans død da spørt
hun holt hannem met sig inde

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Hun tog paa sig en kiortel sort
ath ieg skulle det besinde
Da sagde ieg saa ieg seer det vel
huad den samme kiortel betegner
Han tegner min søn er slagen thiel
ieg det om siger vel fregner
Det sige i kere herre min
oc icke wi sagde hun met alle
Huor sorgen er hun kender paa kind
i hueden som hun kan falle
Da ieg fornam aff hendis ord
ath Knud min søn vaar slagen
Da støtte ieg ned oppaa den iord
aff sorg døde ieg den dag

Harald Blotand Gormssøn lxxxviii

ENgeland oc der til Tydskeland
met Danske mend ieg offuervand
Thi vaar mig Keyser Otte vred
oc krigde paa mig oc giorde wfred
Den stad hans fader bygge lod
som Slesuig staar Danmarck emod
Oc kallede hannem Kolne paa hans maal
Den slo ieg neder oc brende i baal
Saa giorde ieg oc ved det samme slot

som

som han der bygde fast oc got
Markgrauen hannem slo ieg oc der
oc alle som vore met hannem i fer
Saa bygde ieg der Slesuig igen
Danmarck til gaffn oc hannem til meen
Saa for ieg til Skone Bleginge oc Hallād
huilcke min moder fra Suerige vand
Hun kalledis Thyre Dane bod
for hun vor Danmarck baade huld oc god
Weden dro Keyser Otte i Jutland ind
ath brende oc skende hagde han i sind
Saa lenge han kom til Otthe sund
der sette han sit glaffuen i grund
Det fick ieg da i Halland sport
Ath han hagde der sin gert saa giort
Jeg snart til Jutland mod hannem dro
ieg fastelige paa hans hale slo
En hans Hertug slo ieg ihiel
oc ith stort tal met folck der til
Men Keyseren selff/ han mig vndkom
ieg tencker han for da hiem til Rom
Saa lod ieg kaste der op en graff
fra Slessuig oc saa til Vester haff
Jeg sette paa ith plancke verck

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

met alle faſt oc drabelig ſterck
Ath hand ſkulle ſig ey ſaa piele der ind
oc Tydſke ſom hagde det offte i ſind
Siden giorde wi baade en venlig pact
oc ieg tog Dob met Gudelig act
Hand lod oc døbe den Suend met mig
oc kallede hannem Suen Otthe efter ſig
J ſyretiue aar oc der til thi
hagde ieg Dãmarck/Engelãd oc Tydſke-
Jeg lod predicke den hellige tro (land frt
for alle ſom monne i Danmarck bo
Jeg ſkiffte Jutland i Biſcopdom try
ſom er Aars/Ribe oc Hedeby
Da Tyre min moder hun vaar død
aff ret Helſot oc allers nød
Jeg lod til drage ſaa ſtor en ſten
oc ſkulle hannem legge paa hendis ben
Da laa der en mand oc hagde det bet
hannem ſpurde ieg om han hagde ſet
En ſuarere byrde dragis i aar
ieg ſaa en ſtørre ſagde han i gaar
Paa Viborg landz ting din ſøn han ſtod
oc dro fra dig all Danmarcks rod
Den ſelff huilken ſom du kant tro

der ſtyrſt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

der størst vaar aff de byrder tho
Da bad ieg alle gode mend
legge paa deris Harnisk huer oc en
Da suarede mig saa mangen deylig suend
wi ville ey voge vore liff met den
Som oss lader drage som andre øg
det sige wi alle for vden føg
Thi tog ieg da dem ieg kunde faa
emod min søn ieg met dem dro
Der vant han da mig marcken aff
oc ieg da flucten til Sieland gaff
Der droge wi atter til sammen i strid
som Absalon oc hans fader Dauid
Saa flyde ieg da til Tydskeland ind
oc han effter met saadan sind
Ath han ville mig lade sla ihiel
som han oc giorde for vden skel
Siden for ieg til Roskylde by
oc lagdes der i den Kircke ny
Som ieg lod bygge paa ith gaat hoff
den hellige Trefoldighed der til loff

Suend Otte Haraldsen
kallet tiueskeg lxxxix

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Min fader lod ieg sla ihiel
som Danske monne mig raade
For han tog dob met Gudelig skel
oc ieg ath Riget fast traadde
Alle de folck som trode paa Gud
dem lod ieg alle fordriffue
For mig oc mine sende bud
kunde de met fred ey bliffue
Thi gick det mig ille mange lund
i meden ieg saa giorde
Til Tydskeland i en stacket stund
ieg tøssuer greben vorde
Først gaff ieg dem saa meget guld
som ieg kunde selffuer vege
Naar ieg vaar i mit Harnisk fuld
oc tøssuer saa meget sølff at eye
Anden tid der ieg greben vaar
da løste ieg mig om dyre
Da fick Danmarcks krone ith skaar
oc Danske en suar byre
Den tredie tid ieg greben vaar
da vaare mine land saa arme
Thi hagde ieg den tid bange kor
til Quindfolck de mig forbarme

Fruer

Löster mugerhaar 1470 24 Dalen end.
Vult af Dick ilfolk

Fruer oc Jomfruer oc gode huſtruer
oc andre gode Quinde
De løſſde mig met deris bøn des beder
ſaa vel bleffue de til ſinde
Thi gaff ieg dem ſaadan forbel
ath maatte ſiden erffue
Halffuer lod ſom broder for hel
ſaa monne de det forhuerffue
Da ieg befand ath mig ſaa gick
ieg lod ey lenger duelge
Den hellige tro ieg ſnart vndſick
oc lagde met Gud ſaa felge
Saa gick det mig ſaa vel i hand
ehuort ſom ieg mig vende
Thi ſick ieg Norge oc Engeland
ieg dem ath ſkatte kende
Siden raadde ieg alle Danſke mend
ath de ſkulle dem om vende
Oc tage den tro ſom mere vaar ſend
end den deris fader dem kende
De ſagde de kunde met inted ſkel
deris federne tro fornedre
Vden de ſaage der iertegen til
at den ny tro vore bedre

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Da vaar der hoff mig Keyserens vuo
her Pope monne han hede
Han suarede saa at vil det Gud
ieg vil eder iertegen vede
Han sette sig paa sine bare kne
han bad til Gud den milde
Ath han sin miskundhedz liggende se
ville tho det folck til vilge
Saa tog han paa sin bare hand
ith gloende Jern ath bere
Det hannem dog icke mere bzand
end som det kalt hagde veret
Siden tog han paa sin bare krop
en stð beuogen pale
Han stack ild der paa oc lod bzende op
hans Lemmer vore lige suale
Da de hagde seet de iertegen thu
som Gud han for dem thede
De toge ved tro aff god hu
de gleddis den naade dem skede
Siden bleffue da alle Danske mend
i Christne tro vel faste
Rige oc fattige huer oc en
den Hedenske tro de kaste

Da vore

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Da vore gangne aff Gudz søns aar
ni hundrede oc fire sinne tiue
Oc sex der til som screffuit staar
ieg vil det icke liuge
Der effter toge wi for en sed
om nogre paa anden ville kere
Ville han icke da gange der ved
da skulle han sig saa skere
Here i bar hand ith gloende iern
wskadder oc det ey vrage
Men gøre der met sin lofflig vern
oc vere saa siden orsage
Oc icke da ficte som før vaar set
om sager oc om wseme
For den bleff offte slagen thiel
som før hagde skade i hende
Som mine forældere giorde land skel
mellem Danmarck oc Holsten deslige
Saa tog ieg paa oc giorde om vel
mellem Danmarck oc Suerigis Rige
Met den som der da Konge vaar
han hed Armunder Slemme
Daa det ath det til euige aar
skulle tagis til minde oc gemme

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Vi toge der til tolff myndige mend
aff Dannmarcks oc Suerigis Rige
Wise oc kloge ret huer oc ey
ath de skulle lade dem lige
Tom toge wi aff vestre Gøtland
oc Tomsten aff østre Gøtland
oc Gase aff vestre Wanneland
Grunduold aff syndre Wanneland
Thele oc Otthe aff alle Opland
som Suendske mend de saa kalle
Tocke oc Joste aff baade Judland
oc Wbbe aff Fynbo alle
Grunuold toge wi aff Sieland
oc Dan aff Skone wi neffnede
Saa toge wi Grunduold aff Halland
oc dem til stede wi steffnede
Disse vti forscreffne myndige mend
de sette sex store stene
Wellem Dannmarck oc Suerige de staa der
til euige tid wi mene (end
I Strutte sø sette de første sten
i Dane beck den anden monne vere
Den tredie kaller mand Kindsten
i Veretz næse staar den fiere

Den

Den femte sten aff setter Baar
hannem lode wi Huid sten kalle
Den siette mellem Bleginge oc Norge staar
til lande skel gaat met alle
Kongen aff Norge han vaar oc der
da de det land skel sette
Fordi hans land laage der oc nær
thi giordis det vden trette
Daneholm skiffte wi dele tre
for han laa saa der til maade
Der finge wi huer vore en del aff de
huer til sit gaffn oc baade
Da wi hagde der saa skifft oc molt
met god endrect oc glede
Kongen aff Norge mit bitzel holt
oc Suerigis Konge i mit stede
Da neffnedis aff Daneholm t Stefne sund
aff Stefne sund oc i Blimern
Aff Blimern oc i Slette sø sammelund
aff Slette sø t Fleckebeck i sandsø der fiern
aff Sandsø oc i Almandebrinck och i dyre-
Aff Anderosen oc Dessamelund (grund
oc ind i Empte mose
Aff Empte mose oc ind i Drmunder skou

aff Dr

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

aff Dzmunder skou oc i Tranemose
Aff Tranemose i slette sø met samme lou
oc saa i Robecks mose
Der skilyes Danmarck oc Suerige ath
effter dey contract wi giozde
Hende giozde wi ath trette oc had
skulle ey i fremtid vozde

✿ Gamble Knud søns søn &c

DA teg fick Danmarcks spire i hand
oc skulle da styze det Rige
Da hølt teg hende alt som en mand
oc Eblet oc saa deslige
Kircker oc kloster dem hagde teg kær
teg dem forbedzede oc bygde
Oc deris personer fiern oc nær
styrckede teg oc trygde
Thi gaff mig Gud dey lycke igen
at teg monne Tydskeland vinde
Oc Suerige oc Norge for vden meen
han gaff mig saa til finde
Met tusende skib teg til Engeland foz
der met teg migberedde
Oc met dey samme flaade stoz

try aar

try aar ieg met dem stridde
Romerne dreffue Keyser Henrick vd
som Gundel min daatter hagde
Hannem førde ieg ind om ieg hed Knud
for vden alt hans skade
Sex Tusende folck ieg altidt holt
Paa skibene Trysinne tyue
Met Harnisk oc Fitalig ieg ferdig holt
til Kri vore de vel smue
Paa Slottene om Vinteren hølt ieg dem
til Høes om sommeren de vaare
Met dem beskermede ieg mine rige fem
ath de bleffue for vden fare
Greffue Rikort vd aff Normandien
Hannem dreff ieg vd aff lande
For han dreff fra sig søster min
Oc giorde hende megen vande
Der sick ieg da min helsot brad
mit Testamente lod ieg scriffue
Saa ginge de Danske til mig i raad
Huad de skulle der bedriffue
Tager min krop met eder i strid
sagde ieg da skulle i vinde
Mig hobes til Gud han vorder oss mild

det skul;

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

det skulle i vist befinde
Siden ieg vaar død ieg vand en strid
ieg vil det icke liue
End vor mig Gud da saa blid
oc gaff mig der til mue
I try oc der til trediuge aar
ieg Danmarckis krone førde
Ehuort ieg for eller huor ieg vaar
da reddis de alle mig hørde
Jeg lagdis vdi Rothomago
da ieg hagde striden vundet
Til Danmarck hagde ieg megen thro
hagde det saa veret kundet

Haarde Knud gamle Knudz søn xci

DA knud min fader døder vaar
som Gud ville hannem da kalle
Der nest ieg Danmarckis krone bar
ni aar ey mere met alle
De Norske vaare da saa store i hu
mit vold ville de ey bere
De sette deris ting paa hødtzel oc tru
det maatte ieg saare kere
Magens som vaar S. Oleffs søn
de den til Kongen giorde

Ath

Ath hand skulle haffue den heder til løn
for faderen den vel forde
Thi gjorde jeg en dagtingen saa
met hannem oc bleffue vel saate
Ath den skulle Rigene baade saa
som lengest leffue maatte
Saa foer jeg heden til Engeland ind
oc fand det vel i frede
Til kong gjorde jeg broder min
Eduard saa monne han hede
Ath han skulle styre det rige for mig
naar jeg vor ey til stede
Oc staa met mig for vden suig
naar jeg vor selffued brede
Men før jeg Danmarcks Konge bleff
jeg vor i Rytzen inde
Oc der fuldstor mandom bedreff
som de monne vel befinde
Paa stuende aar krigde jeg der
oc vant der seyerne klare
Estland vant jeg i den fer
der reddis mig alle som hare
Thi kalledis jeg den horde Knud
aff alle som da mig kende

For

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Fordi ieg brugede skiold oc spiud
oc skendede Land oc brende

Magens sancte Oleffs søn xcii

DA Knud den horde affgangen slet
ieg Danmarck fick som mig vor iet
Suend Estersøn det for totte
thi vant ieg hannem tho strider aff
En til land oc anden til haff
wi kunde ey bliffue sotte
Da Tydske hørde at wi hagde kri
da bleffue de glade i det samme ry
De hagde der aff gaat gammen
de wille da hielpe at skilye oss at
Dog icke for gode/men mere for had
meget folck da droge de sammen
Saa droge de ind i synder Jutland
Oc giorde stor skade met mord oc brand
stort roff de der oc vd finge
Hoss Slesuig kom ieg met dem i fer
oc femten Tusende ieg aff slo der
Fuld faa mig der vndginge
for den samme seyer som ieg vant der
Hagde mig alle Danske mend ker
oc Suend de plat forsore

Thi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Thi ſette ieg mig oppaa min heſt
oc hagde tenct at veret hans geſt
Han monne ſig til Suetige forde
da kom mig løbende en Hare emod
Min heſt han ſlo mig neder for fod
ſaa det ieg geniſten døde
Siden bleff min krop til Truen hiem ført
Som mange mand haffuer ſeet oc hørt
de iord der paa mig ſtrøde

Suend Eſterdz ſøn peiti

DA Wages vor tuingt met dødes bād
da kom mig Dannmarcks ſpire i hād
Jeg holt hende til min døde dag
oc kom min ting ſaa vel i lag
Her Eduerd aff Engeland gaff mig ſkat
oc vaar mig tro baade dag oc nat
Jeg brugede der til lycke ſpil
ieg ſkulle Norge fange der til
Men Harald H. Olefs broder der vaar
han bleff mig den tid noget for ſnar
Thi fore wi ſammen tøſſuer i ſtrid
oc han vant ſeyeren begge tid
Siden gaff ieg mig vel til fred
oc lagde alt krig oc orloff ned

Paa Kircker oc Kloſter lagde ieg vind
oc elſte dem aff all mit ſind
Oc deris perſoner baade ſiern oc nær
hagde ieg i mit hierte kær
Biſcop Villem i Roſkylde alſom meſt
han vaar min ven alſom beſt
Men en tid vaar han mig vred
for ieg giorde gerning ſom Gud vor leed
Det ſkede ſig om en Ny aars dag
i Lutz Kircke lod ieg gøre ith ſlag
Om morgenen ieg ſkulle til Kircke gaa
da fant ieg hannem for mig ſtaa
I Biſcops kleder met Biſcops ſtaff
han gaff mig ſkyld oc megen ſtraff
Han ſtack mig met ſtaffuen for min bul
ver vde ſagde han kødmanger ful
han obenbare ſette mig da i band
met Bog oc klocke oc liuſſ i hand
Da ville mine tienere hannem ſlaa
ney ſagde ieg lader hannem gaa
Saa gick ieg til herbere igen
ieg ſkiffte om kleder oc vaar ey ſeen
Saa tog ieg mig ith haarklede paa
barfod til Kircken monne ieg gaa
Jeg lagde mig for den ſamme dør

som ieg vaar vd ath dreffuen før
Til Bispen han kom met sin staff
oc reyssde mig op/ oc løste mig aff
Oc sette mig scrifft som der burde til
oc retten gaff oc Gudeligt skel
Tredie dag der kom effter nest
oc Presten hagde lesten lest
Da opsteg ieg i den predicke stol
ieg straffede mig selff for gerning fol
Jeg loffuede den Biscop saa mangelund
for den samme naade oc miskund
Som han mig i den sag hagde giort
som de hagde da baade set oc sport
Saa gaff ieg Kircken for fred ieg brød
halff steffuens heret skøtte ieg i Bispēs skød
Siden elste han mig aff hiertens grund
som han lod the i dødzens stund
Han spurde at ieg kom død til land
thi lod han graffue tho graffuer paa stand
Saa tog han til oc rede da sig
i Topsøue ore der møtte han mig
Der lod han gøre en anden baar
oc bad til Gud met gredende thaar
Ath hagde han nogen tid giort noget vel

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

det Gud ville der anamme hans ſiel
Oc ey lade hannem leffue igen
men følge da mig hans gode ven
Saa døde han da blant de ſamme ord
i Lutz Kircke lagde wi baade i iord
I de ſamme graffuet han graffue lod
før han aff Roſkylde for mig emod
Tuſende halffierde ſinne tiue oc iiii aar
effter ath Gudz ſøn ſødder vaar

Harald Suend ſøn pciiii

HVo ſom haffuer aff alderen meſt
Hannem bør ath vere i retten beſt
Blant alle mine brødre vaar ieg elſt
thi vaaldis ieg vd til Konge helſt
Det Gud til hørde det hagde ieg ker
fordi ieg viſte ath det vaar vert
Vdedinge mend dem reffſede ieg ey
thi bleff der wfred i huer en vey
Jeg ville ey legge mig nogen emod
ieg effter ſit ſind huer leffue lod
Thi vaare der mange vdi mit land
ſom huercken ſkøtte Gud eller mand
De ſkøtte oc huercken lou eller ret
thi ſkede blant folcket megen wret

Jeg gior

Jeg giorde ey reyſer bort vden land
ſiden ieg ſtick Riget oc vorde til mand
Thi fulle mig da de Engelſke fra
ſom mine forelder i Dannarck hagde da
Heffndt i tiue oc hundrede aar
ſom ieg haffuer høyt oc ſcreffuit ſtaar
Danſke gaff ieg for lou oc ſeed
ath de ſkulle dem verge met deris eed
Dm nogen mand ſetter paa anden ſag
oc han vil bliffue for hannem met mag
Da ſkal han ſuerge ſom ſagen er ſtord
oc louen hun holder ord fra ord
De ſore der huer en oppaa
at de ville helder i døden gaa
End de ville miſte den ſamme ret
ſom dem gaffs oc føre vaar iet
ieg vaar ey Konge vden thu aar
ieg døde aff ſot oc ey aff ſaar

Sancte Knud pro

Det er huer mand en heder fuld ſtor
at han holder faſt ſine eder oc ord
Oc ſynderlig den aff alle ſine act
ſom ſkicket er i Kongelg act
Dm han ſuer oc ſiger noget ſom er gaat

Huad helder det er meget eller smaat
Som Mesteren hin vise Aristoteles
scriffuer i sin bog i huo hende less
Som han aff høffdingers regimente screff
til Alexandrum den Konge geff
Da ieg vaar vid til konge mact
met Gud da giorde ieg saadan pact
Jeg iette at holde den hellige tro
oc lade hende met gode gerninger gro
Paa det tog ieg en ring aff guld
ath ieg skulle altid vere der til huld
Til festinde fæ aff Bispens hand
som vnthe mig den Helligand
Der nest giorde ieg oc saadan iet
ath ieg skulle holde huer ved sin ret
Kircken oc hendis personer oc godz
oc den ath beskerme fra onde mendz notz
Skellig høirsømme iette ieg oc den
huer som hans stad kunde vere bequem
tht skickede ieg Bisperne den stat hoff mig
som Hertuger oc Greffuer hagde før til sig
Jeg suor ath holde huer ved sin frihed
som ieg oc giorde ieg andet ey ved
Der paa anammede ieg ith suerd

ath før

ath føre hoff mig i herre ferd
Kircker i Closter beskerme der met
oc deris personer for all wret
Widuer oc andet fattigt folck
som gøris wret aff mangen skalck
Oc falske Christne wrette om vel
som Hedninge de leffue for wden skel
Jeg tette at styre met retuisshed
mit rige oc alt min menighed
Der til tog ieg en kongelig vond
aff Bispen i min høgre hand
Jeg ingen lod gaa bedrøffuit fra mig
ath han sick ey nogen hugsualelse til sig
Jeg tette at holde den Lou oc ret
som mine forelderne hagde skelligt set
Oc Harald min broder hagde nederlagt
som han haffuer noget før aff sagt
Den skickede ieg igen ved mact
oc hølt hende aff formue oc act
Jeg sparde ey fremmede oc ey ven
i retten vore de mig baade en
Som ieg hagde iet met Helligandz ed
ath Gud han skulle ey vorde mig wred
Oc haffue paa mig oc mine land

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

som offte er sked oc findis kand
Ath plage haffue nogre land offuer goed
for deris kong haffuer ey i sandhed stoed
Jeg Prytzen oc Kurlād til Dannmarck vād
oc der omkring end flere smaa land
Siden lod ieg sancke all Dannmarcks mact
til Engeland hagde ieg mig da act
Oc vundet det igen met strid
som bort gick i min broders tid
Om Oleff min broder hagde verit mig
som han ey vor men suige fuld (huld
Han mig fortøffuede stund fra stund
saa lenge ath kosten gick paa grund
Oc folcket tog til ath fare fra mig
som han dem raadde met falsk oc suig
Thi lod ieg gribe oc hannem forscreff
til Greffuen i Flanderen met bud oc breff
Min hustrues fader som hed Robert
ath holde i fengsel som vel vor vert
Saa bød ieg da alle Danske mend
baade rige och fattige huer oc en
At de skulle tage ved den samme ret
den hellig Kircke haffuer skelige set
Som ieg tilforn hagde bedit tit om

oc diss

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

oc diſſnermer der met ey kom
Ath de ſkulle tinde voꝛ Herre ſit laan
baade aff koꝛn och andet maan
Eller de ſkulle giffue mig en ſkat
foꝛ det de flyde fra mig ſaa bꝛat
Jeg mente at komme dem der met til
ath giffue dertz Tinde ſom gaat vaar ſkel
Skatten toge de da geneſten ved
ath Tiende ville de ey haffue foꝛ ſed
Men geneſten lagde ith raad met ſuig
ath de ville tage mit liff aff mig
Juderne oc meſt de Vendelbo
de holde mig hucrcken mandom eller tro
I Ottens der ſloge de mig thiel
Fynboerne de hulpe faſt der til
Det woꝛ tuſende lyyy oc viii aar
effter ath Guds ſøn fødder voꝛ
Bent min bꝛoder bleff der oc død
foꝛ hand ſtod met mig i den nød

Dleff hunger Iknudz bꝛoder pe

Stoꝛ gerighed til verdens vold
gøꝛ offte ſkade mangefold
Tht ſkulle der ingen figes til
foꝛ vden han bleffue kallet met ſkel

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

De Danske hagde ſlaget min broder thiel
de bude mig det i Flanderen til
Niels min broder i min ſted
ſende de did til giſſel oc ved
For guld oc penninge løſſde de mig
oc kalde ſaa mig hiem til ſig
De ſinge mig Danmarck fore at ſtaa
ſom de hagde ſlaget min broder fra
Efter mit ſind oc efter mit raad
der kom mig ſelff om ſiger til haad
De ſtedde deris guld ey meget vel
ſom ieg vil eder ſige met gaat ſkell
Syr tid hagde de oc horde aar
de ſiu aar ieg deris konge vaar
Om vorin oc ſommeren vor tyrcke vel ſtor
ath lidet kunde Kornet voxe paa iord
Om høſten kom der meget vand
de kunde ey binde deris korn i band
De vodde oc fore paa Eget oc Tru
oc Axene ſkaare aff Byg och Ru
Oc tiurde i Offne oc giorde grød
fordi det duede ey meget til brød
Mange ſloge huer anden til død
for Urther oc røder aff hungers nød

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Meget folck sloff der thiel
saa vel Friborn folck som trel
Da de hagde solt baade Sølff oc guld
arff oc eye baade Skou oc muld
I andre land der tringt omkring
hagde alle nock baade i marck oc bing
Der tertegen oc den plaffue oc nød
offuer Danmarck gick for min brøders død
Om Jule afften det siuende aar
som ieg da dertz Konge vaar
Da hagde ieg ey vden leffue tre
thi vaar mig i mit hierte ve
Jeg sette mig ned met hand vnder kind
teg til Gud bad aff hierte oc sind
Ath han skulle kaste mig heffn oppaa
oc offuer mit folck miskunde sig saa
Vor herre han hørde min bøn saa brat
teg bleff der død den samme nat
Tusinde halffemte sinne tiue oc fem aar
effter ath Guds søn fødder vaar

Erick Eyegod Olefs broder pcvii

JEg tacker Gud min skaber ker
for alle sine gaffuer han gaff mig her
Han gaff mig stycke offuer alle de
som

som ieg kunde noger sted spørie eller see
Hay gaff mig oc saa klart itt maal
som nogen kunde haffue Dansk eller Pol
Oc giorde mig til saa talende en mand
som findis kunde i nogre land
M. halfemtesinne tiue paa det femte aar
effter ath Guds søn fødder vaar
Bleff ieg til kong i Danmarck set
met Danes villie oc god endrect
Men siden der effter aar vel try
bleff Cisters Orden stichted aff ny
Da bleff oss Gud saa mild oc blid
ath wi finge da saa god en tid
Ath beste skeppe meel eller malt
Ey mere end tho penninge galt
Jeg hølt saa streng retuished
oc hagde saa stor sactmodighed
Ath ingen forhastede ieg mig oppaa
ingen gick mig oc rethløss fra
Ingen voldz mand stedde ieg til
gøre noget wret eller wskel
Thi reddis mig alle mectige mend
oc sattige elste ieg huer oc en
Jeg altid oc saa lisssalig vaar

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

ath naar ieg gaff nogen mand ſuar
Hans huſtru ſende ieg gode nat
oc bad hans folck alt vere glad
Siden lyſtede Tydſke at pr̃øffue mit ſind
thi røffuede de paa Danmarck ind
De mig mellem Falſter oc Sieland
ſloge thiel ſaa frommer en mand
Thi lod ieg gøre en vdbud ſtort
ath heffne det mord ſom de hagde giort
Haa fore de dem i Tydſkeland ind
oc vunde en ſtad ſom hed Julien
Oc grebe ſaa alle Røffuere der
ſom ſloge den mand oc vaare der nær
Dertz hender lode de binde paa bag
oc bunde huer ved en pæl vel ſtag
Haa lod ieg tage aff huer en tharm
oc ſla til pælen met en harm
De quiſtede dem ſaa lenge der om
indtil de ſtyrte oc bugen vaar thom
Siden fick ieg for dem den beſte fred
ſom nogen mand beſt tørte ved
Archebiſpen aff Bremmen den horde mand
hagde mig tenct at komme i band
Thi ſkød ieg mig for Pauen ind

det ſens

som Gud gaff mig i raad oc sind
Jeg danske forhuerfde for den samme grūd
ath haffue deris Archebisp selffue i Lund
Oc ey vere vnder vduaartis sticht
som vor for meget platzelict
Min hellige fader Pauen vor mig saa mild
met synderlig naade gunst oc vild
Han tog oss ey all ene fra fremmet stat
men giorde vor Biscop til sin Legat
Oc til en Første i Suerigis land
oc Norgis Rige paa min rette sand
Der ieg foer da hiem fra Rom
i fære met mig en spelemand kom
Han legte saa ath ieg galen bleff
mig kunde ey holde nogen hellede geff
Fire aff mine Riddere slo ieg i hiel
fordi at ieg da ey viste vel
Siden for ieg da til den hellige graff
som Gud mig der til naade gaff
Jeg tog met mig alle høyeste mend
som ieg kunde finde blandt mand oc suend
Ath ingen skulle gøre spaat eller bang
Fordi ieg vor saa stor oc lang
der ieg kom heden til Greckeland

J Cons

I Constantinopel ieg Keyseren fand
han ville ey lade mig først der ind
Men siden fick han ith bedre sind
de Danske som han da hagde hoss sig
Finge hannem da vnderuist om mig
dem hølt han da i ypperste stad
Ath vere paa sig baade dag oc nat
for dygdelighed oc tienniste tro
De hannem beuisde der noget dro
siden lod han pryde baade huss oc iord
Oc hente mig ind met ere fuld stort
han tog mig ved sin høgre hand
Som ieg hagde veret en megtig mand
han ledde mig ind vdi sin egen sal
Som kaastelig vor oc meget pral
han giorde mig da ith stort amon
Han kom der aldrig ind som han vor von
oc ingen Keyser effter hannem meer
Saa hølde de hende for min skyld i heder
saa lod han mig reyse ith Billede op
Ved skickelse effter min egen krop
saa gaff han mig sin gaffue from
Hellige mendz been som ieg bad om
Oc aff det hellige kaarss en stor en part

det sens

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

det sende ieg hiem til Slangedrop fuld snart
Fordi at ieg der fødder vaar
som høge althere i kircken staar
Da ieg kom da til Liper land
aff sot ieg da opgaff min aand
Det tusende hundret paa det andet aar
effter ath Gudz søn fødder vaar
Min drotning Godil bleff der oc død
aff helsot oc ey aff anden nød
Der hedrede oss Gud met store iertegen
som vnderlige ere i all den egen
Der hagde den tord naturen slig
hun kunde ey holde der døde mends lig
men naar der tordedis nogen mands krop
om natten kastis han aff graffuen op
Men siden min krop bleff tordet der
da holt hun lig baade fiern oc nær

Niels Ericks Broder pevtis

Ath gaat barn gor sin fader glad
Ith ont barn sin moder skemmer
Vet angest oc sorg i huer en stad
det dem fuld saare gremme
Tusende hundret oc der til siu
da Gudz aar de saa taldis

Det

Det dragis mig vel til minde end nu
ieg da til Konge vdualdis
Dog ath ieg fick da større vold
end som ieg førre hagde
Da leygde ieg mig ey flere met sold
mit Rige til tynge oc skade
Kong Ingis daatter aff Suerigis land
som hed Jomfru Margrete
Hende fick ieg mig til hustru om hand
Ieg hende den ære vete
Vi fødde en søn Magens hed hand
fuld onder i alle maade
Fordi han bleff alle disse land
til skade oc icke til baade
Han slo min broders søn hertug Knud
for Gud gaff hannem den løcke
Ath verge sine land met skiold oc spiud
han skøtte det ey ith støcke
Det M. hundrede oc tre tiuende aar
effter Gud lod sig føde
Oc Karl som S. Knudz søn vaar
lod han oc sla til døde
Han Hertug vaar i Flanderen da
han fick det effter sin moder

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Da hannem vaar taget liffuet fra
han vaar en mand fuld goder
Fordi han reddis dem alsom mest
ath de for dygd oc ære
Skulle bliffue Danmarckis rige nest
naar ieg monne døder vere
Der gaff ieg stor samtøcke til
som onde raadgiffuere mig bade
Huo anden mand løyter emod sit skel
det kommer hannem snart til skade
Siden hølde wi krig i trenne aar
met Erick som kallis Emund
Han Hertug Knudz halffbroder vaar
oc siden fick Danmarckis krone
Saa lenge wi komme vdi ith slag
i Fotuig borte i Skaane
Der bleff Magens slagen den samme dag
han ville ey gaa til saane
Da flyde ieg deden oc til Slessuig
ieg tencte der ath bliffue i frede
Der sloge mig Juder oc lagde i lig
fore Knud vaare de saa vrede

✿ Erick Emund Erick
Eiegotzsz pci

Som

Om Mesteren den vise Aristoteles
screff til Kong Alexandrum
Vdi sin Bog huo hende lest
secreta Secretorum
Naar en mand slar en anden i hiel
Gudz Engle de paa hannem kere
De robe til hannem oc sige met gaat skel
wpint maa det ey vere
Herre din suend vil vere dig lig
sin sag vil han selff hefne
Dit embede vil han tage fra dig
om han kan saa des effne
Da suarer den meetige Gud dem saa
i haffue nu taal ath bide
I lade dem først deris brødre sla
de skulle det samme lide
Saa gick det mig met alle i hand
da ieg hagde slaget til døde
Harald keyser min broder saa hed hand
oc meget aff min sleet lagt øde
Beg hannem hug hans hoffuit fra
hans Høy dem lod ieg sencke
Vden en hed Oloff som vndgick mig da
hannem vndskød en vor sencke

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Jeg slo och Magens som han tog røn
for han slo Knud min broder
Han vaar min faders broders søn
dog han vaar icke god her
Da jeg sick her indvertis fred
da ville mig Tydske wfrede
Jeg tog der paa ey lenger bide
mit folck lod jeg gøre rede
Tusende skib oc hundrede mer
sanckede jeg vdi ey slaade
Mouelske de vaare end fler
deris ting vaar dem til maade
I huert det skiff foruden skiffs mend
Hagde jeg vel fire heste
Der til saa mangen dygdelig svend
til Rytzland monne vi geste
Da bleff jeg først i Dannmarck seet
Heste i leding ath føre
Jeg meen de skulle end tørffue dem ved
ath de her effter saa gøre
Det land jeg genisten offuervand
jeg lod ey før aff vende
Saa sick jeg dem ey Bisp i hand
som dem skulle Troen kende

Men

Wen geniſten der ieg deden for
da monne de Troen kaſte
Oc Biſpen giorde de ſkade vel ſtor
ſaa ſaare monne de hannem laſte
Thi ieg hagde giort ſaa manget mord
da gick mig det deſlige
Jeg ſloſſ i Ribe oc lagdis i iord
døden kunde ieg icke da vige
Tuſende hundrede yyy oppaa ni aar
effter Gudz ſøn lod ſig føde
Jeg ey vden fire aar Konge vaar
før ieg bleff ſlagen til døde
Hagde ieg viſt huor ſtacket en tid
ieg ſkulle ved macten bleffuit
Jeg hagde ey bruget ſaa mord oc ſtrid
i fred da hagde ieg leffuet

Erick Lam Ericks ſøſter ſøn

DEt er en ſynderlige naade aff Gud
ath huo ſom haffuer i hierte bud
Nogen laſt eller nogen wdygd
ath han kan faa den glæde oc frygd
At vende ſig om til dydelighed
ſom Gud gaff mig til videligħed
Jeg førſt ſaa offuerdadig vaar

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

oc ingen retzle i hierte baar
Ath naar ieg vaar skicket i strid
ieg hagde forløbit mig selff til quid
Hagde der ey nogen goder ven
holdet mig da til bage igen
Siden gaff Gud mig ith bedre sind
ieg gick sagtmodig baade vd oc ind
Thi kalledis ieg da Erick Lam
mig hobes det er mig ingen skam
Jeg sick det ey for anden sag
end for ieg vaar saa blu oc spag
I otte aar ieg konge vaar
da holt ieg krig oc fienskaff baar
Met Oloff min moders brøders søn
til strid vaar han ey vert en bøn
Ttetten sinde vdi ith eniste aar
slo ieg met hannem oc seyer hiem baar
Mig tycte om siger vdi min hu
ath verdens vold er meget vdru
Thi foer ieg ind til Othens øø
oc tiente min Gud oc Marie mø
Saa tog ieg der en Cappe oppaa
ath ieg skulle ith bedre rige faa
Tusende hundrede firetiue oc siu aar

det ans

det andet der effter ieg lagdis paa bar
Wen lit der effter paa fierde aar
Geretz vad kloſter da bygder vaar

Suend Erick Emundz ſøn Ci

Wi voze tre aff kongelige ſlect
i Dämarck ville haffue köge mact
Jeg oc Knud och Valdemar
alle aff mectig ſlect oc klar
Somme aff herrene kaarge mig
oc ſomme de valde Knud til ſig
Somme de hølde met Valdemar;
foz Knud hans fader ſaa edelig vaar
Erchebiſp Eſkild ſom vaar i Lund
han tog til mig ſaa ond en grund
han ville ey holde met mig oc ſtaa
ath ieg maatte Riget ene faa
Thi lod ieg gribe hannem ved ſin hals
fozdi ieg mente han vaar mig falſk
Aa S. Laurenti kirke lod ieg hannē henge op
der løff han om alt ſom en top
Saa tog ieg da ned den gode mand
fozdi ieg reddis Gudz vzede oc band
Jeg gaff hannem foz det vedetmod
alt Bozmneholm til vennebod

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

M. hundrede feretiue oppaa det ly aar
effter ath Gudz søn fødder vaar
Wen fire aar der effter nest
bleff sanctus Bernardus vor herris gest
Da bleff hans naffn her første tid kent
da han hagde brødre til Estrom sent
Alle tre kunde wi ey Riget faa
thi skiffte wi det i dele smaa
Jeg oc Knud Jutland Fyn oc Sieland fick
i saadan maade der skiffte gick
Wen Voldemar Halland oc Skone tog
til sin deel hagde han der i nog
Saa lenge wi leffde da hølde wi strid
i tolff aar hagde wi der til id
Jeg hagde dem alt tenct baade ath myrd
oc siden ene alt Riget bestyrd
Thi lod ieg Knud i Rodskylde sla
men Valdemar han vndgick mig da
Da vaar Esbern snare saa kaad
han førde hannem til Judland i en baad
Den samme nat han offuer kom
da vaar saa stor en storm oc from
At der forginge vden for Halland
halffemte tusinde Skiff aff Tydske land

De Tydz

De Tydſke ſom komme leffuendis til land
dem ſlo ieg ihiel huer ſom ieg fand
Fordi de hagde ſaa tenct oc ſagt
ath de ſkulle Danmarck øde lagt
Som de hagde noget ſaa nær giort
ſom ieg haffuer baade ſeet oc ſport
Ey tredie part aff alt Danmarckis land
hagde de lagt øde met roff oc brand
De ſnørede hord Sime gennem gode quinde
da de hagde dem bode ſlaget oc kryſt (bryſt
Saa ledde de dem til ſtranden met ſig
oc førde aff landet oc giorde aff leg
Det voldede alt den ſlemme tuedract
ſom Danſke da hagde met Konge ſlect
Tht raader ieg alle Danſke mend
Herrer oc Førſter huer oc en
Ath de indbyrdis forenis vel
oc ſee de ved vor ſkade ſom gaat er ſkel
Fordi vore nabo haffue gerne til ſeet
ath ſee det ath wi tørffue dem ved
Da hielpe de oſſ gerne ſaa
ath wi aff Stolen oc i ilden gaa
Siden droge wi ſammen vdi ith ſlag
paa Giotte hed en ſtedder dag

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Der bleff mig lycken saa wblid
ieg tabede der baade liff oc strid
M. halff andet hundret paa det vii aar
effter ath Gudz søn fødder vaar

Knud Magens søn Cii

DA saa vor skifft sō suend haffuer sagt
oc saa aldelis offuer lagt
Da lod han mig sla i Roskylde by
ieg meen der staar end nu effter ry

Voldemar S. Knud Hertug søn Ciii

DEt er vel sant i Lesten staar
ath huilcket Rige wsemme faar
Da skal det snarlige leggis øde
det mercte ieg vel oc fick ath see
Da Danmarck fick oss Konger tre
det kunde ey minde fødde
Vi hagde tilsammen stort orlog oc kiff
det galt først Knud oc saa Suendz liff
Vi lode det icke føre
men siden der de vore slagne ihiel
Jeg ene regerede Danmarck vel
oc kom mit da paa det tørre
Jeg hagde saa meget nabo had
for Tydske saade met mig til fad

Jeg

Jeg kunde mig ey forsuare
Før jeg sick giort mellem oss en gaar
Han staar der vel i Tusende aar
om han bliffuer tagen til vare
Jeg det for sandingen sige vil
Biscop Absalon halp der fast til
som vaar i Lund oc i Roskylde kircke
Der vaar ey før saa fast en vold
men vi sette der en Mur vel bold
oc kallede hannem Saneuircke
M. halff andit hundrede paa det viii aar
Efftet ath Gudz søn fødder vaar
da bleff den Mur all rede
Try aar der efter met gudeligt hoff
da bygde han Sor vor Frue til loff
den kerlighed han hende rede
Siden for jeg ind vdi lanthe Ryland
oc alt det folck jeg offuerwand
Jeg lod dem Christine oc døbe
efftet Gudz søn fødder vaar
M: hundrede paa det lxx. aar
der ved da kand det løbe
Det samme aar giorde jeg Sielandz low
Huor de skulle skiffte marck oc skow

oc ans

oc andre ærende ath døme
Da bleff oc min fader paa alther reyst
oc Knud min søn til Konge keyst
den glede lod Gud mig sømme
Met herre skiold ieg oc offueruand
I øster vd først til Findland
der heden fick ieg gaat veder
I Tydskeland vant ieg oc Damin
Camin/Valgast oc saa Stetin
met andre Slot oc Steder
Keyser Frederick sig screff aff Rom
han sende mig bud /ieg til hannem kom
I Lybke stad wi siden møttis
Jeg gaff hans søn der daatter min
Oc han gaff mig alle landene sin
som Norden paa Elffuen støttis
Han gaff mig der beuissning paa
Oc Innocentius Paues stadfestning aa
met Buller aff guld det klare
Til euigt vitnessbyrd oc sant tegen
Ath alle de land oc all den egen
skulle Danske Konge suare
Tusende c. lxxx. paa det første aar'
effter ath Gudz søn fødder vaar

Da gior

Da giordis denne Contract
men andet aaret som kom der nest
Da kom helsot oc bleff min gest
han tog fra mig da all min mact

Ingen skulle nogē mādz gaffuer forsmaa
Huad heller de ere mange eller faa
Men tage dem heller met ynde
ingen mand skulle oc tette bort
Den ful som fluer mand ved ey huort
thi er han ondt ath finde
Da ieg først Konge i Danmarck bleff
da sende mig Keyseren bud oc breff
Danmarck ville han bort giffue
thi screff ieg hannem til oc bad hannem saa
Ath han skulle før Danmarck saa
end giffue det bort saa riffue
Biisp Absolon suarede oc der vdi
Danmarck haffuer min herre saa fri
som Keyseren haffuer sit rige
Thi vil hans naade det holde saa
Oc ingen der fore til haande ath gaa
eller oc nogen bud vige
Thi sende han vd sin hundrede skiff

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

De vilde mig skild ved rige och liff
dess beder ath ey saa skede
Bisp Absolon sende ieg dem emod
han slo och greff dem alle for fod
Ey vore de da saa vrede
Wendis Rige oc Holtzer land
Met herre skiold ieg offueruand
met Danske herrer oc dune
De gaffue skat oc tiente mig
saa lenge ieg vaar i verden queg
de neyde den Danske krone
Fordi ath Keyseren den gode mand
bebreffuede min fader de samme land
for gunst oc synderlig gaffue
Met dagtingen kunde ieg dem ey saa
met orlog lagde ieg vind oppaa
At ieg ville dem dog haffue
det skede ey alle Helligens dag
Da kom ieg saa min ting i lag
ath ieg monne Dytmerske vinde
Jeg det vel tuende sinde vand
met Regensborg vdi Holtzer land
Oc andre Slot der inde
tusende och hundrede aar

Efter

Effter ath Gudz søn fødder vaar
da ieg monne Konge vere
Da kom til mig saa rycte, oc ry
ath S. Franciscus stictede aff ny
sit Orden met tuct oc ære
Thu aar oc tiue ieg Konge vaar
saa lenge ieg Dannarckis krone baar
før ieg bleff lagt i iord
Tusende tuhundrede paa det tredye aar
Effter ath Gudz søn fødder vaar
Helsot hun mig det giorde

Woldermar Knudz Broder

DEt kan vel vere ey farlig sed
Ath gøre emod sin ord oc ed
oc mest ey Herre oc Første
Fordi ath Gud som sandhed er
Sandhed han mest begerer aff huer
ieg det befand met høyste
Trediue aar effter ieg Konge vaar
Jeg heden oc ind til Norge for
oc Erling til Konge der giorde
Philippum giorde ieg til Hertug der
de ictte mig mandskaff fiern oc nær
tro tienniste de mig swore

Der nest

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Der nest ieg op offuer Elffuen for
Oc Erthenborg oc Bytzenborg ned slo til
oc lagde dem øde met alle (iord
Saa fick ieg mig en Jomfru klar
hun Kongens Daatter aff Bemmen vaar
Dagmar monne mand hende kalle
Siden tog det Keyseren saa i sind
Han hagde sig tenct i Danmarck ind
orloff han mig paa førde
Thi for ieg genisten hannem emod
Met Danmarcks mact til hest oc fod
fuld snart ieg hannem hiem kørde
Siden lod ieg bygge Demin Slaat
Oc ned slo Huerissborg som vaar om gaat
ieg skøtte ey huo det spurde
Greffue Henrick oc Greffue Gintzelin
De toge deris land aff hende min
oc mandskaff de mig sore
Jeg vant oc ith slot som hed Stetin
oc ith hed Nutten vnder hande min
Margreffuen det til hørde
Siden indfor Keyseren i Holtzen igen
han skøtte ey ath hans folck fick meen
Han ville det land bestride

ieg kom

Ieg kom met tryſinde tiue tuſinde mend
De vaare ey ferre icke til en
alle Friſer de torde vel bide
Saa drog han til bage oc vaar ey blid
for han miſte der i ſamme ſtrid
De ypperſte tho mend han hagde
den ſlo Broder oc Suend ſtercke ihiel
For de kunde baade ſicte vel
wi vaare der aff fuld glade
Siden lod ieg gøre offuer Elffuen en bro
oc foer der offuer met tøre ſko
Greffue Henrick ville ieg da geſte
han Paltzgreffue vaar da paa Rin
Hans land vant ieg vnder macten min
met Slot oc Steder de beſte
For Hamborg ieg ith halfft aar laa
alt før ieg kunde den Stad faa
Saa dølle vaare de til ſinde
Wet tho Borger ieg belagde dem ſaa
ath de kunde icke mere til dem faa
end de hagde føre inde
Jeg lod bygge ith ſlot i Dytmerſke land
ath det ſkulle ey gaa mig fra hand
Eller nogen det fra mig vinde

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Haa lod ieg oc bygge tth andet ſlot
til lande very baade faſt oc gaat
Det ſtaar t Trauemynde
ſiden lod ieg ſancke en ſlaade ſkib
Met halff andet Tuſende ſtore ſkib
til Eſtland lod ieg ſtande
Jeg vant det land oc vaar ſaa fro
ieg lod dem kende den Hellige tro
Før ieg for hiem til lande
ſaa ſøchte ieg dem i Liffland to
Oc kom dem til den Chriſten tro
ieg Reffuel oc Rii beſtride
Jeg ſkickede dem vnder Danmarcks vold
de ſkulle did tiene for vden ſold
De mig der vel til lydde
tuſende thu hundrede oc otte aar
Effter ath Guds ſøn ſødder vaar
da ſlog i Suerige hoff Lene
Her Ebbe ſoneſſon den hillede from
ſom Suercke ſin mou til hielpe kom
Met Danſke Riddere oc ſuene
der neſt da foer Greffue Henrick aff land
Oc mig befalede ſin huſtru i hand
och alt det andit hand aatthe

Det

Det kom saa ath ieg met hende laa
Han tog det til Had der Han det fraa
Der forte bleffue wi wsotte
Han greff mig i Liutho paa min seng
Met Valdemar min søn ey liden dreng
Han oss til Suerin førde
Der sade wi fangne i Boyer sterck
til Danske oss løste for xl tusende marck
Da de det spurde oc høride
ieg vil det sige for vden straff
ieg gaffuer som ieg der bort gaff
de stode mig ey dert minne
Met heste oc saa andre kleydnod
som ieg de Herrer giffue lod
Oc Fruer oc gode Quinde
saa motte wi legge vaare hender paa
Guds verdige Legom oc suerge der aa
ath wi skulle det ey heffne
Wen da ieg kom til lande igen
ieg tencthe ath wrecte min skade oc meen
om ieg kunde saa des effne
Thi sende ieg bud til Pauen i Rom
Han fick god tiende da Han did kom
Han mig affløsen hiem førde

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Paa Eden ſom ieg mine fiender ſor
da ieg fra dem til lande for
ſom ieg tilforn aff rørde
Saa lod ieg der ſancke en mectig Her
I Borendueld ſloff han diſſ ver
oc ieg ith øye der miſte
Jeg hagde da bleffuet der greben igen
hagde ey mig vndſet en min ven
Met ſnilhed oc ſtor liſte
Men ſiden ieg vaar aff orlog tret
Da gtorde ieg Danſke lou och ret
oc bød dem ſkellige ath leffue
Fordi ath de ſom leffue met ſkel
Det gaar dem gerne i verden vel
Met Gud da bliffue de geffue
En dag ſom teg ſkulle ſtige min heſt
Da løb mig i ſind alſom meſt
Huo effter mig ſkulle regere
Oc huorlunde mine ſønner tre
ſkulle ſig huer mod anden the
den minſte ſom den mere
Jeg bleff ſaa ſtandende nar en dag
før ieg kom met min tancke i lag
Om diſſe forſcreffne ſtycke

Siden

Siden spurde mig en Riddere god
huad ieg tencte der ieg saa stod
Han bad mig det vdtrycke
far bort sagde ieg til Suerigis land
Der bor en Riddere her Bonde heder hand
Han kand dig det berette
Han foer der heden ath spørge der om
oc sick det ath vide der han ned kom
Aldelis som ieg hannem iette
din Herre sagde hand/han tenckte der aa
Huorledis det skulle hans sønner gaa
naar han vor gangen aff liffue
Wen sig hannem det forsanden saa
ath orloff oc tuedract skulle de faa
Dog skulle de alle konger bliffuer
tusende. cc. vl. paa første aar
Effter ath Guds søn fødder vaar
da bleff ieg lagd i lige
Da ieg hagde i ith oc tiue aar
for Danmarcks rige staandet til suar
Da motte ieg døden vige

Erick Voldemars første søn Lxi

Ith falst oc suigefuld broderskap
Er offte stor vode oc fare

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Thi skal han vere til sind fuld snap
som sig skal der fore vare
Da ieg hagde Danmarckis Rige fot
da fick ieg megen wsemme
Met Abel min broder som oss vaar spot
ingen kunde hende stemme
I thi aar hølde wi orlog oc kri
vore land lagde wi da saa øde
Saa mangen mand da sloss der i
der ved maatte hierte bløde
De land vor fader met herre skiold
hagde vundet met heder oc ære
De finge offuer oss stor mact oc vold
deris spaat maatte wi da bere
Siden lod han mig gribe met falsk oc suig
oc sette i Boyer oc lencke
Saa lod han hugge hoffuedet aff mig
i Sleen lod han mig sencke
Den tid ieg sad paa mine kne
oc skulle mit hoffuit ombere
Da spurde han ath mit liggende sæ
huor det skulle da vere
Ieg sagde det ligger i Roskylde by
i graa Brødres Kloster til gemme

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Vdi min kiſte er gtozt aff ny
i lader eder icke gremme
Tuſinde halff tredye hundzede aar
oc noget oppaa det føzſte
Sancti Laurentii nat ieg greben vaar
det ved ieg vel til gøzſte
Siden funde da fiſkere mit hoffuet oc krop
wfuldnet oc vden ſkade
Oc fozde det ſaa til Sleſſuig op
i S. Peders kircke de det lagde

Abel Ericks Broder CVii

JEg haffuer forſummet at ſuig oc falſk
ehuor langt det omganger
Det kommer ſin herre igen paa hals
met drøffuelſe sorg oc anger
Da Erick mig broder vor ſlagen thiel
ſom ieg hannem tencte forlange
Til Roſkylde foer ieg met det ſkel
ieg vente mig hans Guld ath fange
Da ieg kom dtd ſom kiſten monne ſtaa
bunden met iernbond vel hozde
Jeg fant der ey vden en kappe graa
oc der til en Muncke kozde
Da ieg hagde ſeet den kappe graa

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Jeg ſørgde wi hagde ſaa leſſued
hans acht fornam ieg der ſaa
Hand vilde ſig i Kloſter haffue giffuit
Greffue Adulffs daatter i Holtze land
ſom ieg til huſtru hagde
Alt Danmarcks Rige ſom ieg befand
giorde hun en drabelig ſkade
De breff min Oldefader Valdemar
paa Vendis rige forhuerffde
Vod Danſke hun ſaa wdydelig vaar
paa had hun dem forderffde
Tredye aar ſiden ieg konge bleff
da fick ieg ſaa i ſinde
Ath drage alſammen en her fuld geff
ieg tencte mig Friſland ath vinde
Men da ieg kom til Egder ſtad
de friſer mig der da mødte
De gaffue mig der fuld onthet bad
mit blod de der vdgøtte
Jeg meen ieg fick den hefft oc nød
aff Guds retuiſe domme
For ieg lod ſla min broder til døde
mig ſelff til liden fromme

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

For rige ath raade vor ieg ey klog
huercken i hierte oc ey i bog
Thi gick mig ilde til hande
almuen reste sig mig emod
Och ned slo Slot och feste for fod
oc giorde mig megen vaande
Erchebisp Jep som vor i Lund
hannem lod ieg gribe en morgen stund
Ey fengsel lod ieg hannem sette
paa Hagenskou som ligger i Fyn
Det giorde ieg icke met god forsyn
thi kom der aff lang trette
Danmarck der fore i forbud vaar
noget paa det niende aar
For det kunde aff løsen fange
det samme aar der ieg Bispen greff
I Ribe aff soth ieg døder bleff
som mand plyer aff ath gange

Thuo som saa wskellige gør
ath han det hader som Gud til hør
Oc tager der Gud er giffuet
han maa sig vente stort vedermod
Vden han gør der fore skellig bod

Thi lade sig heller bliffuer
da ieg fick Danmarckis Rige holt
Jeg ingen mand retuisshed holt
disfuer ath ieg saa torde
Kircken tog ieg sin thiende fra
Met folck heste hunde oc saa
teg klosterne fattige giorde
Vkyst teg i mit leffnet vaar
Ith hadeligt ryete ieg der fore baar
oc mest met gode mendz Quinde
Thi kaste mig Gud stor heffn oppaa
teg kunde ey fred vduertis saa
induertis end halffue minde
Jeg giorde en her i Suerige ind
ath krige der paa met mact oc sind
Som de oc mandelig giorde
de krigde oc vunde for vden straff
Deris Konge Valdemar sette de ass
teg gleddis da teg det spurde
Saa gick da Magens hans broder frem
Suerigis krone tog han aff dem
de sette hende paa hans pande
De giorde hannem til myndig Kongn der
Suerige ath styre baade fiern oc nær

saa

saa sore de hiem til lande
i Findorp bleff ieg slagen ihiel
sordt ieg leffuede for vden skel
oc tog det Gud til høyde
Jeg sloss en S. Cecilie nat
ieg bleff der død saa offuer brat
til Viborg de mig førde
M. thu hundrede lyy. oppaa det siette aar
efter ath Gudz Søn fødder vaar
Da lagdis ieg der i mulde
Naar det kommer saa nær met en mand
han da det best forsøge kand
om han haffuer venner hulde

Erick Erickssøn kallet mendued Cp

DA Danske hagde mig til konge vold
da ville mig Tydske neder quold
for ieg vaar vng ath stryre
thi for ieg ind i Tydskeland
oc lagde dem øde met suerd oc brand
deris korn giorde ieg dem dyre
Rostock vant ieg met storm oc strid
Straalsund ieg tuingde met samme id
oc andre steder der flere
I Vernemynde bygde ieg ith torn

Saa

Saadant stod der aldrig tilforn
ieg roser ey der aff mere
De som sloge min fader i hiel
gjorde ieg fredløse met reth och skiel
Som de vore fuld vel verde
thi bygde de Hielm oc lagde der paa
Saa mangen mand toge de gorz fraa
de det som fuld saare kerde
Dm siger kom dem tuedract i bland
saa skildes de huer fra anden mand
Dem selffue til liden fromme
somme lod ieg da hoffuit aff slaa
Oc somme stegle offuer gaa
aff helsot døde oc somme
Erchebiscop Jens grand som vor i Lund
hannem lod ieg gribe met kloge fund
Paa Søborg lod ieg hannem sette
saa kom han vd och tog til Rom
Oc Danmarcks rige i forbud kom
oc mig i band oc trette
Der bleffue wi vdt paa femte aar
til wi finge bod aff Pauens gaar
Ansgarius munne han hede
han løste oss aff forbud oc band

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

De skilde oss ved Erchebisp Jens grand
staar ære lod han hannem dog vede
Han førde hannem ind i Kiemmer stict
oc sick hannem det Biscopdom got oc rig
Ath han skulle der ved nøues
Saa bleff han Erchebisp selff i lund
det varede dog en stacket stund
For han ville beder ophøues
Siden giorde ieg da Sielandz lou
huor de skulle skiffte marck oc skou
De atskillye andre sage
I Ringstede huiles nu mine been
til den tid ieg skal op igen
De løn for gerningen tage
tusende ccc. och paa det nittende aar
Efftet ath Gudz søn fødder vaar
der lagdes ieg der i iorde
Da ieg hagde i fiorten oc tiue aar
veret Dannarckis Konge oc standet til suar
det beste ieg kunde och iorde

Christoffer Ericks Broder Død

IEg kan det nu fuld vel forstaa
ehuor en mand sig vender
Da vil det hannem gerne saa gaa

Han

Han hender alt ſom han trender
da tuſende tryhundrede oc yy aar
fra Guds byrd gangne vaare
til Danmarcks konge ieg keyſder vaar
Ath ieg ſkulle det forſuare
Marcgreffuen ſom vaar vdi Brandenborg
Gaff ieg min daatter den kere
oc giorde deris bryllup paa Vordenborg
Met ſtor pris heder oc ere
til klaaſter giorde ieg Knardrop gaar
Jomfru Marie til loff och ere
tuſende. ccc. tiue paa det fierde aar
Effter hun monne Chriſtum bere
ſiden tog ieg mig ſaa onth ith ſind
Diſſ ver ath ieg ſaa giorde
paa retuiſhed lagde ieg ey vind
Det kerde huer ſom torde
Ridderſkabet lagde ieg mig emod
Det kom mig lidet til baade
almuen ieg oc beſkatte lod
Saare meget offuer ſin maade
Thi vore de mig emod igen
i alle de maade de kunde
De giorde mig baade ſkade oc meen

Lith

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Lith gaat de der i vunde
i Tornborg grebe de Erick min søn
Som ieg lod til konge keyse
de reddis ey tru de høyde ey bøn
De gioyde hannem last oc neffse
i Hadersløu sette de hannem i toyn
Hay nød ey onden naade
Som de hagde offuer lagt der til foyn
i lang tid mod oss baade
Da ieg fick spurd det gick hannem saa
ieg tog huad ieg hagde rede
Heden til Tydskeland lod ieg staa
om hielp oc trøst ath bede
Hen Danske fulde til de Greffuer tho
som der i Holtzen vaare
Geret oc Hans de hellede fro
ath de skulle dem forsuare
Saa foer ieg igen met Tydskemend
til Sieland vdi mit Rige
De voye mig falske huer oc ey
thi maatte ieg anden tidt vige
Da fick ieg ath see for vden dyud
det de gamle sige i deris tale
Raffuen hugger ey andens øye vd

ehuad de skrige eller gale
Paa begge sider da Tydske vaar
thi ville de icke stride
Thi hagde ieg icke bedre kaar
aff Riget da maatte ieg glide
Da Danske hagde mig dreffuit vd
Met Greffuernis hielp forneffnede
Wod dem da vende de deris spiud
de mig offuer dem vel heffnede
I deris land fore de genisten ind
oc Juderne mest de nørre
De Gottorp belagde met mact oc sind
oc Hadersløff vunde de førre
Der kom Greffue Gert oc stridde paa dem
oc slo oc fangede der mange
Han sende dem til sine fogede hiem
der hagde de dagene lange
Siden bleff de Tydske heredøme
Danske mend fuld suart ath bere
De screffue mig met breff oc bud
de monne det saare kere
Tydske hagde der baade land oc Slot
i menige Dannmarckis Rige
Oc alt andet som der i vaar gaat

ingen

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

ingen lode de bere deris lige
De som tencte ath bliffue met mact
om de kunde mig formedze
De wslinge bleffue mod deris act
de kunde dem inted forbedze
De som baare fuld glade der til
ath de kunde mig vddziffue
Jeg det for sandingen sige vil
efftcr mig lode de først scriffue
De kallede mig hiem til lande igen
ath ieg skulle dem forsuare
For greffue Gert deris støzste wuen
fordi de reddis hannem saare
Siden ieg kom da i Riget ind
som mig vel burde i sande
Det kunde ey gaa vdaff mit sind
ath de dzeffue mig aff lande
Thi lod ieg da gøze ith suagerskaff
met Gzeffuen paa deris skade
Min søn fick hans daatter i ecteskaff
som Hertugen i Sassen før hagde
Siden tog ieg paa ith stozt wzaad
i Bøzlum greb ieg Bisp Tyge
Oc sette i fengsel oc giozde hannem haad

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Tht lod hany sig ey nøye
Før hany kom vd til Pauens gaar
oc Riget i forbud sette
Det vaar der i paa ottende aar
før det kom aff den trette
Siden kom tuedract mellē Greffuen oc mig
ath wi kunde ey fordragis
Thi dreff min søn hans daatter fra sig
met hende kunde hany ey hagis
Paa Lohed møttis wi siden i krig
oc seyeren gick hannem til haande
Thi ieg hagde mange Tydske der i
som ey ville trolige staande
Saa flyde ieg da til Laaland ind
i Saykøbinge ieg greben vorde
Til Aaleholm ført fuld bleg om kind
baade Tydske oc Danske det giorde
Om siger kom ieg vd met stor nød
til Falster lod ieg mig føre
Der bleff ieg geniften paa Nykøbinge død
oc siden begraffuen i Sore
Tusende oc tryhundrede aar
oc der til elleffue oc tiue
Efter ath Gudz søn fødder vaar

ieg

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

ieg vil det ingelunde liuge

Voldemar Christoffers søn Cpn

Hver Muus alt som hun maa
roder hun i fattige konis pose
Men kommer Katten oc driffuer hende fra
hun kan der lidet aff rose
Huor Musen oc katten gøre baade ith
der pleyer god Bonde ath tabe
Vden han seer der til fuldbiret
da holdis han for en abe
Da Christoffer min fader affgangen vor
oc mine Sysken desslige
Da bød mig til aff Keyserens gaard
ath ieg maatte faa deris Rige
Tusende oc saa tryhundrede aar
oc der efter firetiue
Efter ath Gudz søn fødder vaar
met sanden kan ieg det drue
Da for Greffue Gert aff Holtzeland
oc ind i Jutland ath stride
Met elleffue tusende ey ferre en mand
i Randers da ville han bliffue
Det Danske Ridderskab hagde han da act
ath legge aldelis øde

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Om hand kunde nogerledis fanget mact
de Judet giorde hand stor møde
Hom hand da best i Randers laa
met fire tusende end mere
Da kom Niels Ebbesøn oc hannem der slo
met siu oc firetiue ey flere
Siden sloss hand selff for Skandelborg thiel
der hand det bestollet da hagde
Met flere Danske herre om vel
det vaar fuldstor en skade
Da for ieg fra Keyseren oc til Slesuig
Hertug Voldemar ieg der geste
Hans daatter kalledis Jomfru Heluig
ieg den der geniesten feste
Saa bleff ieg da keyst til Konge stat
aff Juderne oc Sielandz fare
Men Tydske hagde da slottene fat
de ville mig inted suare
Thi bød ieg Guld oc penninge paa dem
ath de skulle mig dem oplade
Oc fare saa selff til lande hiem
oc inted paa Damarck hadet
Da suarede de mig endrectelig saa
wi sige dig det wi mene

Paa

Paa anden dagtingen wille wi ey gaa
wi holle de røde stene
Thi lagde ieg først for Kallundborg
oc fick det til gode rede
Oc siden der effter fore Stiborg,
oc fick det samme lede
Siden vant ieg der nest Friesland
en. vi. tusende Jomfruers afften at quelle
Oc kom det igen vnder Danes hand
oc Dannmarcks kongers velle
Der effter fick ieg Vordenborg
vnder min vern oc haffue
Oc saa Kaarstør met Paderssborg
saa holt ieg dem ved affue
Siden red ieg til den Hellige graff
met mange aff Dannmarcks Rige
Oc sloss til Riddere som Gud mig gaff
ieg slo der andre deslige
Da ieg kom siden til lande hiem
met megen heder och ære
Da løste ieg mange Slot aff dem
som de hagde da i vere
Siden gionde ieg ith mode i Helsinborg
met hederlige Herrer oc mange

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Didt wiſde ieg Hertogen aff Wekelborg
ſom ieg hagde ieth forlange
Han giorde ſtor ſkade oc ſick oc ſaa
i Sieland da han did feidis
Thi ieg der til gennem fingere ſaa
dog det fuld ſaare kerdis
Tre reyſer giorde ieg til Tydſke land
førſt brende ieg Land tho Pole
Anden tid for ieg min ſuoger til hand
ieg lagde hans fiende i søle
Tredie tid for ieg der ind
oc kerlige hannem forlichte
Wet tuende Greffuer ſom vaare i Stetin
oc lod der breff paa dichte
Wen da ieg foer til bage igen
oc lod ieg faſt hiem ſtande
Da giorde han mig fuld ſtort ith meen
han ſcreff ſig aff Vendis lande
Thi brende ieg hans Slot/ſtedet oc by
och ſlo hans folck til døde
Oc dem ieg lod leffue der i
dem giorde ieg megen møde
Paa ſomme lod ieg ſkere Næſen op
oc ſomme deris øren aff ſkere

Saadan

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Saadan lyde paa dertz krop
burde dem ſiden ath bere
Siden vant ieg oc ſaa Traneker
ſom Tydſke hagde dem til hende
Oc Nøzenborg met ſamme her
alt føz wi foze til lande
Saa foer ieg da til Femmerz land
ſom ieg hagde teth dem føzre
Oc vant det vnder Danes hand
der holt huercken pozt eller døzre
Der neſt foz ieg til Skaane land
ſom Danmarck til høzer met rette
Oc Helſingborg ieg offuer vand
Kong Wagens tozde det ey vndſette
Saa fick ieg der oc alle ſlot
dem tozde mig ingen nechte
De Skoninge ſagde mig mandom oc gaat
ſtoz kerligheed de mig vechte
Kong Wagēs hagde køfft alt Skaane lād
lith effter min fader døde
Aff Tydſke ſom det hagde i hand
oc moyſen hagde øde da lagt
Halffierde ſinde tiue tuſende l. de marck
och alt i Sølff hind vene

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Hagde han dem giffuet vd aff ſin arck
ſuar Helſingborg i Skaane
Effter han det køffte aff ſaadanne mend
ſom ey vore eyere til rette
Da ville ieg haffue det til Riget igen
eller vere met hannem i trette
Saa for ieg da bedet i øſter wd
ved øland monne ieg lende
Borcholmen vant ieg met ſkiold och ſpiud
oc landet mellem begge ende
Siden foer ieg til Gulland fuld glad
oc ſtride paa landet vel ſaare
Wen da ieg kom til Wiſby ſtad
han ſtod mig obenſaare
Der ſick ieg mere kaaſtelig ting
inden Wiſby ſtad all ene
End ieg hagde fongit det før omkring
ſom ieg lod førre ſkende
Da henſe ſteder finge det ſpørt
ath ieg hagde Wiſby vundet
De ginge i raad de ſlouet vel ſtort
de det fuldſaare grundhet
De ſcreffue mig til vndſigelſe breff
de ſagde de ſkulle det wrechte

For

For dette gotz der arresteret bleff
om de vore fødde aff echte
Thi screff ieg den ith breff igen
disse ord da holt det inde
Met samme dette bud ieg vor ey seen
ieg screff huercken mer ellet minde
Seuen vnde seuentig hensen
hebben seuen vnde seuentich gensen
Vo mi de gensen nicht ey biten
na den hensen vrage ich nicht ein skiten
Thi vd giorde de dette største macht
Helsingborg de geneften belagde
det vor saa mest i dette acht
ath giøre mig last oc skade
Seyten blider hagde de der reyst
oc kaste baade dag oc nact
De hagde da tenct i Danmarck mest
hagde de ey fanget god aue
Ieg kom paa dem baade greff oc slo
som de toge mest ath bramme
En mechtig hob der noget dro
de andre fore hiem met skamme
Tusende oc tryhundrede aar
oc der til trysinde tyue

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Effter ath Guds søn fødder vaar
ieg wil det icke lyue
Da giorde ieg Kong Hagen det til gaffn
oc saa min daatter Margrete
Deris bryllup giorde ieg i Københaffn
den heder ieg denn der vethe
Kong Magens søn aff Suerigis land
vor han aff echte oc rechte
Han hagde da Norge vnder sin hand
frith for vden all trette
Om siger bleff ieg paa Gurffue død
paa Vordingborg lagt i iorde
Margreta min daatter hun siden der bød
ath ieg skulle føris til Søre
Effter Gudz byrd M. tryhundrede aar
oc fem och halffierde sinde tiue
Da bleff ieg død som screffuit staar
tht tørff der ingen om lyue

Margareta Voldemars dotter Epth

JEg beder der om alle gode mend
ath hedre huer goder Quinde
Oc raader eder alle huer oc en
i drage det vel til minde
Dog Quindfolck de ere skrøbelige

Som

Som deris natur til siger
da giorde de offte mandelige
Som macht paa ligger dyr
ieg tacker min skaber i Hiemmerig
For alle velgerninger och naade
ath han gaff mig her lycken slig
Det ieg for rige skulle raade
ieg vor ey vden paa yi aar
Jeg maa det sige met lige
da mit bryllup i Københaffn vaar
met Kong Hagen aff Norges rige
Ved hannem sick ieg siden Dloff min søn
oc Norge saa met hannem erffde
Saa sick ieg Danmarcks rige skøn
da Voldemar min fader sterffde
Jeg tacker de edele Danske mend
ath de ville mig det vnne
Som ieg hagde veret en mand eller suend
som best regere kunne
Kong Albret i Suerige da han det fornam
ath Gud gaff mig den gaffue
Til Danmarck oc Norge tog han stor tro
han ville dem fra mig haffue
Han kallede mig Kong brogeløss

Hand

hand mig saa saare spede
Han høtte och truede oc saare fnøss
sin ondskaff han saa thede
Han tette det stadelige oc sor der paa
han skulle ey gaa met hette
Før han finge vundet mig Danmarck fra
oc Norgis rige met slette
Din siger screff han mig til sin acht
ath han ville met mig stride
Thi sende ieg mod hãne Dãmarcks macht
de torde wel staande oc bide
Der grebe de hannem vdi det slag
oc haardelige de hannem bunde
Det skede en sancti Mathie dag
de Suerige til min hand vunde
M. fire hundrede aar
oc der til aar vel fire
Effter ath Gudz søn fødder vaar
det vollede hans sig oc gire
Saa lod ieg da skere en histe aff ny
aff Vodmel vel femten alne
Men struden der kom nytten vdt
ath lyden skulle icke salne
Den snor som leggis aff strenge tre

hun

hun bryster fuld neppelige
Det siger wissmand for vden spe
om hun leggis lempelige
Jeg lagde en snor met alle sterck
da ieg vant Suerigis krone
Oc erffde Norge til Danmarck
ath de skulle staa i lune
Ynted vold eller verdzens mact
kan de samme Rige beskade
Ee meden de bliffue ved samme pact
som ieg dem sammen lagde
thi raader ieg alle de gode mend
som fore de rige skulle suare
Ridder oc suene huer oc en
i lade dem saa sammen vere
Lydet paa ingen wuenners raad
som eder vil andet raade
Fordi det kommer eder selff til haad
oc liff oc siel til vaade
Den hellige oc wskyldig enfoldighed
lade dem saa sammen bliffue
Som er i personer tresoldighed
som Clerkene predicke oc scriffue
Tusende cccc. oc paa det vii aar

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

effter Gudz søn vaar boren
Da bleff ieg død oc lagt paa baar
S. Simonis oc Jude afften det vaar
da ieg hagde paa det xlti. aar
oc der til fulle tiue
for Dannmarcks Rige standet til suar
ieg vil det icke liue
I Roskylde huiles nu mine been
som der staar nu beskreffuit
Hagde ieg hagt nogen hulder ven
i Sore da hagde ieg bleffuit

Oloff Margretis Søn Cpiiii

JEg vaar oc Kong en stacket tid
til ieg aff helsot døde
Mig hobes til Gud han vor mig blid
han tog mig fra den møde
I Sore huiles nu min krop
oc bider der til dommedage
Til han skal staa aff torden op
oc løn for verskyld haffue

Erick som kom aff Pomeren Cpv

JPomeren vaar ieg en Hertug bold
for Danske herre mig til screffue
Ath ieg skulle tage ved Konge vold

offuer

offuer teende Rige vel geffue
Til den ære oc til den ſtat
ſlyde mig Dꝛotning Margarete
Jeg tacker hende baade dag oc nat
Hun mig den heder vethe
Paa ffemeten lod teg Tydſke ſla
de vozt tal ſaa mange
Fozt de ville haffue mig landet fra
oc mangelunde met mig ꝓlange
Tuſende firehundꝛede aar
oc ith aar minde end tiue
Effter ath Gudz ſøn fødder vaar
teg vil det icke liue
Siden lagde de Tydſke foꝛ Københaffn
de vaare ſaa ſtoꝛ en ſlaade
Jeg tencker de ſinge der lidet gaffn
oc halff minde baade
Thi raader teg den de ſee end ved
met Danſke hoffuetck ath ꝓøffue
De leffue helder met ſpecht oc fred
oc tage deris maal til føge
Haa foꝛ teg ſiden aff Danmarck vd
foꝛdi teg Danſke mend reddis
De offuergaff ſaa de Rige ꝓud

teg

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

ieg først paa Vissborg steddis
Tusende oc fire hundrede aar
oc atten oc der til tiue
Effter ath Guds søn føddrr vaar
met sanden kan ieg det drue
Der vaar ieg til ieg bleff vndsagdt
aff Kong Karl i Suerigis rige
Oc siden lit effter der belagt
aff Suenske herre deslige
Kong Christiern det i Danmarck fro
det mig saa gick i hande
En mectig her han sammen dro
for Visby monne han lande
Han mig vndsette alt som en mand
met Danskemend de hulle
Saa for ieg ind i Pomerland
der bleff ieg lagt i mulle.

Christoffer aff Beyeren Cxvi

I Beyeren vaar ieg en Hertug køn
paa Rin en Palatz greffue
Før Danske sende mig bud oc bøn
oc breffuene til mig screffue
Det ieg skulle komme til Danmarck ind
oc styre de trende rige

Met

Met gode raad oc snelle sind
ath de maatte bliffue met lige
Jeg lydde dem ath oc tog der ved
soze de try Rige ath raade
J meden ieg leffde de stode i fred
och fri for vden all vaade
tusende fire hundzede aar
och der til nitten och tiue
Efter ath Gudz søn fødder vaar
met sanden kan ieg det dzue
Men først da ieg til Danmarck kom
da ville de bønder raade
Klerckene vaar dem inted om
Ridderskabet ville de for hade
J Jutland dzoge de sammen i hob
som de ville staa oc bide
Jeg slo dem alle der ned i quob
de finge baade last oc gilde
Siden bedis ieg til en Jomfru fin
hun vaar Marckgreffuens daatter
Oc sick hende saa til Dzotning min
hun er vel verd det gaat er
Tusende oc fire hundzede aar
paa femte oc firetiue

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Søndag neſt for Michels møſſe det baar
paa Københaffn met god formue
Han motte vel kallis aff alle de land
aff mange en vduald blomme
Met ſanden ieg det ſige kand
Danmarck kom hun til fromme
Thi bør hende alle Danſke mend
ath loffue priſe oc neye
Baade rige och fattige huer oc en
hendes naffn heder Dorothea
Som ieg vor kommen til rede da beſt
och hagde da lyſt ath leffue
I Helſingborg bleff døden min geſt
da Clercke Guds aar ſaa ſcreffue
Tuſende oc fire hundrede aar
och ſiu och firetyue
Da bleff ieg død och lagt paa baar
for ſaadan geſt maa mand grue

Chriſtiern Cxvii

For end ieg Danmarcks krone baar
ſom Gud ville lade mig ſømme
Saa hagde ieg vold oc mectig baar
offuer tuenne Greffue dømme
Oldenborg oc Delmenhorſt

Haa pleyer mand dem ath kalle
de staa de land til forvoyst
Oc hielp oc trøst met alle
da vore gangne aff Guds søns aar
Tusende. tiii. hundrede oc syvetiue
oc sin der offuer som screffuit staar
Met sanden kand ieg det drue
ieg spurde ath det saa screffuit stod
Ath ingen bøy mildere ath vere
end noger en Konge elder Høyste god
Som styre vil land met ære
thi tog ieg mig det i sind
Ath ieg ville aldrig begere
siden ieg kom først i Danmarck ind
Nogre mands liff eller ære
dog ath ieg offte och idelig
Motte det giort met rette
da ville ieg helder miskundelig
Giffue det til met slette
Suenske toge det til had saa drath
ath Danske de mig vduolde
Karl Knudssen giorde de til konge saa ratth
oc Suertge hannem besolde
De skøtte ey breff huercken gamble eller ny

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

som de oc dertz forelderne giorde
Da de sammenbunde disse Rige try
oc dem til sammen besuorde
Saa fore de bort til Wisby ind
Kong Erick de der belagde
fuld saare monne hannē da blegne om kind
hannem det ey vel behagde
Han screff mig til vdi den nød
ath ieg skulle hannem vndsette
Thi sende ieg hannem baade øl oc brød
och halp hannem aff den trette
Jeg lagde mine skiff for Wissby ind
met Danske mend de trøste
fuld saare monne Suenske blegne om kind
baade raad och sind de myste
Jeg stack en Jld paa den by
ieg sparde ey Bøsser eller pile
Saa mange hierte gaff der kny
der vaat fuld liden huile
Mange Suenske herrer greb ieg da der
de iette mig gaat met tunge
Men ieg forman siden frem i beder
ath det vaar sompt aff lunge
Siden giorde ieg bryllup i Kiøbenhaffn

Met

Met denne samme edle Førstinne
Dorotea Drottning Danmarck til gaffn
Som der vor for mig inne
tusende oc fire hundrede aar
Det kand ieg suld vel drue
effter ath Gudz søn fødder vaar
Jeg vil det icke lyue
saa krigde ieg paa Suerige otte aar
Før Suenske ville mig ind tage
ind til Kong Karl vd dreffuen vaar
Oc faaren til Prytzen saa sage
siden bleff ieg da krunt vdi Trunthem
Til Norgis Kong ath vere
saa halp mig Gud i machten fram
Thi bør mig hannem ath ere
da screffues. M. iiii. hundrede oc l.
Effter ath Christus vor boren
mig drages det end til minne vel
Sancti Olaut dag der vor end
siden der effter paa femte aar
Vor frue dag Lyndelmesse
her Hans min søn da fødder vaar
Huo det vil vide til visse
Andet aaret ieg ind til øland for

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Horchlom ieg der belagde
Fordi ieg fick ey der de ord
som mig da vel behagde
Jeg stormede til det Slot saa fast
der reddis baade mend oc quinde
Met bøsser oc saa met blide kast
indtil ieg det monne vinde
Saa giorde ieg da til skibs ey het
til Viborg vdi Findlande
Det gick der huercken beder eller bær
det slot de rent op brende
Siden hyllede mig Suenske paa Norsteen
til Konge oc Herre ath haffue
Di siden i Opsale atter igen
de giorde mig gunst oc gaffue
Tusende fire hundrede aar
och otte och halff trysinde tiue
Effter ath Guds søn fødder vaar
met sanden kan ieg det drue
Det samme aar fødde mig Drotning min
en Daatter hun hed Margarete
Edel vaar hun och fauer och fin
Gud hende den gaffue bethe
hende gaff ieg Kongen i Skotland ind

til dros

til Drotning och til ſin kere
Met Danſke herris ſamtøcke oc ſind
Da hun monne ytit aar vere
Paa det ath ieg ville ath Danſke mend
ſkulle bliffue deſſ bedre i lune
Da køffte ieg Stormer oc Holtzeland
alt ind til Danmarckis krune
da fulde mig de Suenſke fra
de henthe Kong Karl til lande
de ictte de ville da met hannem ſtaa
oc ginge hannem ſaa til hande
Siden foer ieg offte i Suerige ind
dog icke i fiende viſe
Men mere paa dagtingen lagde ieg vind
for almuens fred oc liſe
der offuer tog ieg ſtor ſkade oc grum
ey kunde ieg mig ſaa vare
E naar de ſoge deris raade rum
paa mig ſloge de ſaa ſaare
Heg ſlo och faſt paa dem igen
ieg kunde ey andet eller maatte
de nødde mig til ath gøre dem meen
ſuld lidet de der i botte
Ey tid fald det ſaa ſig i lag

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Som wi paa Herlyung fundis
ath ieg slo dem der aff ith slag
De deylige der offuer vundis dag
der vant ieg deris Bannere vel fem
Jeg dem hiem til Danmarck førde
i Københaffns kircke hengde ieg dem
Der gleddis huer Danske det hørde
siden foer ieg atter til Suerige paa ny
Paa god dagtingen ath faange
til Brunckebierg for Stocholms by
Lod ieg mit folck opgaange
der laa ieg lenge oc bidde gaat suar
Som Suenske mig daglige iette
meden sanckede de folck ee huor de vor
Mig ath forraade met slette
ieg tencte de skulle haffue giort sylth
Deris høffuelig dygd oc ere
oc taget mig ind som de hagde hylth
Til Herre oc Kong ath vere
de giorde paa mig ith stort aret
Der styrte saa mange døde
aff mit folck oc aff deris met
Der offuer motte hierte bløde
ieg bleff der selff fuld ilde saar

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

for Danmarcks krones beste
forde ieg lod mig til wsaard
Hom mine giorde alle fleste
mange bleffue tryllede oc løbe i senck
Hom ieg der siden aff spurde
met Dieffuels konst vete han dem skenck
Docter Rytteng han dem det giorde
da ieg saa siden fornam der om
De skøtte ey ord eller ære
da bleff ieg i Danmarck oc tid ey kom
Deris eyne lod ieg dem vere
der nest for ieg da heden til Rom
Mine synder ath bøde oc bedre
de faffnede mig vel da ieg did kom
De hellige oc verdige fedre
først løste han mig aff all min synd
Hiptus Paue den fierde
saa gaff han mig gunst met bliden synd
Han giorde mig stor heder oc ære
han gaff mig ith Priuilegium
Blant andre gunster slige
ath ieg maa lade holle ith studium
Ey sted i Danmarckis rige
han gaff mig oc meget skønt afflath

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

til evig tid ath haffue
I min Capel i Roskylde stat
aff synderlig naade oc gaffue
Keyser Frederick den høgborne mand
giorde mig stor heder oc ære
Han gaff mig da Dytmerske land
evindelig til Dannmarck ath vere
Tusende oc fire hundrede aar
och halffierde sinde tiue
I Romere stad hoff Pauen jeg baar
met sanden kan jeg det drue
Jeg det met sanden och sige kan
ath aar der effter paa tredie
Da sende jeg bud til Witzerland
her Hans min søn en Jomfru ath bede
Hertug Ernst hed hendis fader ker
Jomffru Christine monne man hende kalle
Aff slect ere de baade mectig oc verd
deylig er hun met alle
deris bryllup giorde jeg i Københaffn
met høgelig pryss och ære
Alle mine Rige til lycke oc gaffn
Gud lade det saa bliffue och vere
Tusende oc fire hundrede aar

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

otte och halffierde sinde tiue
Siette dagen i Septembri staar
met sanden kan ieg det drue
Saa bleff ieg da paa Københaffn død
i Roskylde lagt i iorde
Jeg tacker Gud som i all min nød
beskermede mig och vorde
Tusende oc fire hundrede aar
oc ith fire sinde tiue
Effter ath Gudz søn fødder vaar
met sanden kan ieg det drue
Paa tredie aar i Maymaanet staar
ieg vil det icke liue
Det ieg haffuer standet for Danmarck til
I tretten aar och tiue (suar

✿ Hans den første Kong i Danmarck aff det naffn Cxviii

DEt skulle alle Førster haffue til id
met mild retferdighed gøre deris flid
Ath vere veuillige i all omgang
och gerne see till de armis trang
Tilbøyelige baade til ret och naade
om de ville vndgaa helffuedis vaade
Oc skulle lade fattige oc de rige

Vere

Vere i all Ret oc Dom alle lige
ſom de ville ſelff vere dømde aff Gud
Der til vden gunſt gaffue efter Gudz bud
ſom vden tuil oſſ alle ſkal dømme
Och huer efter ſine gerninger løne
den ſom Gud giffuer ith konge naffn
Han bør ath vide ſine vnderſottis gaffn
och viſelig regere ſine Land och rige
Ath alle maa holdis ved fred och lige
Haa haffuer hand ære aff Gud och mand
Och ſcriffuis och neffnis offuer alle land
och to ſtørre herre han er i ſtatht
Jo mere det merckis oc holdis i acht
oc ſtander ſaa lenge i Folckenes minde
det gode och onde hoſſ mand och quinde
Det gode och onde vil Gud och løne
efter døden ſkulle wi der røne
Oc ſkulle alle Føſter haffue god acht
paa hues raad ſom de giffue macht
For ſomme parthis och ſeer viſlig ere
for Gud och menniſke er det vanere
Thi mange ſee efter en tinge vild
oc fore ith helt rige i ſtort ſpild
Wen de ſom ſøge den menige mands beſte

bør

bør ath vere i raad de neste
Der aff voxer fred kerlighed och naade
aff Gud som dog vil offuer alting raade
Kong Christiern min fader mild oc blid
raadde offuer disse try Rige i sin tid
ath Danske mend skulde haffue bistand
naar dem trengde aff andre land
Der mand screff M. c. d. lxxxviii aar
mit bryllup vdi Københaffn vaar
Met Kørførstens daatter aff Sasseland
Hertug Ernst saa hed hand
Hendis naffn kalledis Kerstine
deylig hun vor oc en gudfryctig Førstinne
Der effter paa det tredye aar
Marie Visitationis dag det vaar
Fødde min Førstinne mig en søn
Christiern den anden han vaar vel køn
Oc siden der til tho vnge Herre
vdi deris vngdom døde de diss verre
Der til en Frøycken Elizabet hun hed,
deylig oc dygdelig teg det ved
Men der min fader vor i liffue
da vore Danske/ Norske oc Suenske mig blide
De vduoldede mig alle for deris herre

Efftey

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Effter myn faders død ath vere
det tredie aar effter myn fader døder vaar
Da stode de Danske i deris kaar
før end de vilde mig kronen giffue
Dog voze de mig baade hulde oc blide
de vilde mig friste føzst til grunde
Huad visdom oc naade Gud vilde mig vnde
de mercte ath Gud giozde mig viss och smuld
Oc ath ieg søgte den menige mands vild
der man screff m.c.d.lxxx paa det tredie aar
Effter myn fader lagdis paa baar
da effter Guds vilge oc milde naade
Oc deris som i Danmarck hagde at raade
paa Pintzedag i Københaffn
Gaffue de mig krone oc Konge naffn
oc myn føzstinne deris Dzotning ath vere
Gud haffue diss euindelige loff och ære
det samme aar ieg lenger ey duelde
før Norgis raad mig selff vduelde
ieg reyste til Norge oc Trunthiem
Saa mangen Dansk mand fulde mig frem
det gick mig olt saa vel i lag
De krunte mig paa sancte Margrete dag
til Konge offuer alt Norgis Rige

Gud

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Gud vere diſſ loff i alle tid
alt aff min Barndommis oc i lange tid
Vnte Gud mig lycken ſaa naadelig
thi bad ieg hannem aff hiertens grund
Oc beddis hans naade i allen ſtund
til viſdom ynde och ydmygched
Det ſamme vnte hans naade mig
ſom Danſke oc Tydſke vel dragis til minde
Som mig omgingis baade vde oc inde
diſſe gaffuer ſick ieg aff Gudz egen hand
Der forze ieg hannem aldrig fuldtacke kand
der vaar oc panſet fra Danmarcks rige
Land/Stæder/Slot/och Tolle til lige
ieg løſde dem ind met tid oc liſte
Saa ath ingen der forze met wret ſit miſte
Jeg oc Hertug Frederick min broder from
wi indløſde Slesſuigis Hertug dom
Siden tencte ieg ath ſidde met to
oc met mine vnderſotte i løſtighed ath bo
Franſoſſere oc Engelſke bare affuen der ved
Ath ieg hagde ſet mig roligc ned
i deris Strømme de røffuede fuldfaſt
Och giorde mine vnderſaatte megen laſt
ieg ſcreff de Konger der offte til paa

ath de

ath de ſkulle ſee huad ende det ville faa
Och begerde ath mine maatte haffue fred
ieg vilde gerne gøre ſammeled
Alt huad gaat Naboſkaff kunde forøge
der ſom de mine Rige ville søge
Jo mere ieg dem der om til ſcreff
to verre det met oſſ ſiden bleff
Ey herre dag lod ieg da ſcriffue
ath handle om ro oc fred i mine Rige
Ey her til ſkibs lod ieg vdrede
aff Danſke mend de vaare vel geffue
Min ſkade vilde ieg da heffne
der gleddis ved flere end ieg kan neffne
De ſeglede i det Veſtre haff
oc ſloge mine fiende alle der vd aff
De førde mig bytte met meget priſſ
oc Franſſoſer oc Engelſke bleffue deſſ viſſ
Ath Danſke mend hagde der til effne
ſin ſkade paa ſine fiender ath heffne
De herret finge baade itth andet ſind
dem tøtte de hagde fuld liden vind
Deris vnderſotte ſig ſaa ſaare bekerde
ath Kongerne frede breff aff mig begerde
Siden giorde wi ey menig fred

ath alle

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

ath alle voze Vnderſotte gleddis der ved
Ith forbund wi och ſammen giorde
det forstrød alle voze wuenner det ſpurde
Det brøderſkab der wi ſammen finge
varede ſiden til dødzens time
Der neſt handlede teg met mit raad
ath det vaar oſſ baade ſkade och haad
Ath Gulland ſaa fra Riget vaar
oc met Suenſke beſet i mange aar
For vden ret och vden ſkel
det kunde mig icke behage vel
Der mand ſcreff M. c. d. lxxxvii aar
ieg met ſtor mact til Gulland foer
Gud vnte mig der da lycken ſaa blid
teg fick Gulland i ſamme tid
Met rigens raad ieg Slotzlogen fick
effter gammel Prevelegier oc ſaadan ſkick
Siden ſpurde ieg i ſamme dage
Her Sten Sture met mact Borgholm be-
Jeg actede hannem der at geſte (lagde
det behagede hannem icke met det beſte
Der mig Skibe her kom vnder Øland
da fryctede mig huer Suendſker mand
Her Sten han ſende mig ſcriffuelſe och bud

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Han bad mig gøre for ære oc Gud
Hannem selff til ord ath høre
Han vilde miin vilge suld gøre
Ath skaffue mig Suerigis rige til hand
oc selff bliffue miin tro tienere oc mand
Jeg det siden vel bemercke kunde
ath det vaar alt aff hans onde lunge
Jeg trode da paa hans faure ord
ath aff skulle stillis ith moet vel stort
Til Dannmarck sette ieg miin steffne igen
de mig vndfinge som deris gode ven
Her Sten hagde mig baade hyllet och sored
oc alt Suerigis mact til Konge vdkaared
Deris gamle kynde yppede de vel snart
Det spurde ieg strax met en fart
End dog ieg hagde deris hyldelse breff
oc met mit raad dem offte screff
De skulde deris hyldinge holde
om de vilde deris ære volde
De screffue mig offte om herre møde
som ieg oc mit raad monne offte besøge
For ieg fornam deris listighed
de suore och beseglede det vaar alt suig
Paa det de kunde tiden forhale

Wen

Men paa det siste maatte de det betale
Der man screff M. c. d. xcvii aar
ieg met mit raad paa herre dag vaar
Ath handle om de Suenskis lange suig
det vaar oss alle for vden leeg
Vi screffue til dem obenbare feyde
oc ey lenger ath tro paa deris leyde
Jeg drog til dem til land oc vand
met Danmarckis mact til Suerige land
Der til mangen landzknect god
wi vaare alle ved ith gaat frit mod
Oc Norgis mact paa tredye side
Vi vilde da see om de vilde bide
Min skibs her sette for Kalmere by
til landz kom ieg selff met ith stort gny
Magdalene afften det samme aar
min her for Kalmer by vaar
Men de Suenske som da saa min skare
opgaffue slot oc by i samme fare
De toge mig ind met kaarff oc fane
oc komme saa i en anden vane
Samme tid min drotning i København
fødde en søn Franciscus til naffn
Da vaar det Norske mendz vilge oc act

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

ath vinde Elssborg met en stor mact
Det gick dog effter min vilge
som ieg tilforn monne bestille
Ath mange Suenske i den landz ende
ginge dem paa mine vegne til hende
Siden spurde ieg ath her Sten sture
Hagde Erchebispen bestollet inden de mure
Biscop Jacob van Opsal
min støiste ven i alt deris tal
Der til mange Riddere oc Suenne
som mig vilde gerne met æren tiene
De vore paa Stege bestollede i nød
Oc nær offuer vundne til deris død
Jeg vndsette dem snarlige met mit folck
Gud vere loffuit de saa lenge det holt
Her Sten han drog aff Stocholm ind
Hannem der ath finde lagde ieg paa vind
Jeg bestollede hannem til land oc vand
der gleddis ved mangen edel mand
Baade Danske oc Tydske vdi min her
met de Suenske ath stride vor deris beger
Vdi samme bestolning her Sten begynde
de Suenskis listige ond fundamente
En stor forsamling aff Bønder oprøyste

Dale

Dale karle met andre mange ſuenſke
ſomme min leger paa den ene ſide
Oc hand aff staden den anden beſtride
hand vilde oſſ ſaa hemmelige offuer falde
Oc ſlet neder ath legge met alle
der mit krigs Folck laa det forrneckte
Aff deris beſpeyere ſom vore vdſende
wi hemmelige opbrøde vort leger den nath
De Dale karle droge wi mod da ſaa brat
anden dagen møttis wi hoſſ Rode bro.
Mange tuſende Suenſke bønder wi der ſlo
fuld ſaa vndkomme da fea vor hand
Aff den wi i den forſamling fand
wi ſøgte icke bytte hoſſ de døde
Men ilede til bage her Steen ath møde
det hende ſig ſaa den anden dag
Oc alting gaff ſig ſaa vel i lag
ath wi hannem møtte for Stocholms ſtad
Paa Gruncke bierg ſtod det ſtore bad
de Suenſke bleffue ſlagne oc trengt i ſenck
Oc her Steen bleff ſelff i ſtrømmē trengt
mit folck følde dem i Stocholms port
Der ſtod fuldhart ith ſlag oc ſtort
oc alle deris Bannere der da bleff

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Saa gick det de Suenske alt vden leeg
der vilde icke hielpe den Suenske finantze
Effter min pibe maatte de da dantze
det giorde her Steen hiertelig vaande
Ath de Suenske ginge mig fast til honde
hand lod mig bede ydmygelig
Om naade / saa han maatte tale met mig
ieg bad hānem komme oc gaff hannē leyde
Paa sancti Francisci afften det saa skede
der nest mondagen ith andet sinde
I klare kloster monne hand mig finde
mit Raad der offuer bleffue wi forente
Oc handlede til fred oc got regimente
om torsdagen bleffue de mig saa tro
Ath de alle porte fore mig opslo
de toge mig ind met heder oc ære
Til Suerigis konge oc Herre ath vere
de førde mig i Dom kircken ind
met høytilig sang oc stor læsning
Aff helligtrefoldighed siunge de Messe
for mig / mit Raad oc flere deris geste
Der vor til sammen en ærlig skare
der fore den milde Gud loff skal haffue
Jeg forgaff dem alle gønstelig

Huad

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Huad de til dey dag hagde bryst mod mig
paa slotter fulde de mig saa alle
Her Sten mig der til fod monne falle
Slotzlouen antuordede han da mig
Det han hagde tilforn forsuoret sig
der mand screff M. c. d. ye vii aar
Alt Suerigis macht forsamleth vaar
de hyllede mig huer besynderlig
Oc suore ath aldrig ville giøre mig suig
de gaffue der paa beseglede breff
Oc mangfoldig ære beuiste mig
de lode mig krune oc krisme mig dere
For alles deris Konge oc herre ath vere
gudz legemis afften som nest fore vaar
Før ieg aff landet foer det samme aar
hagde ieg met Dannemarcks Raadis vilge
Ladet min søn her Christiern vduillige
Efter min død aff Danske mend
til deris rette Herre och konge
Der nest tredye dag Pintz aff alt det land
kom Suerigis raad sammen oc menige mād
Samme min søn de hyllede oc suore
efter min død Suerigis konge ath vorde
De gaffue der paa beseglede breff

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Gud see der til huor det huldet bleff
det kostede saa mange Christen mandz blod
End dog Gud kende miy mening vaar god
disse try rtgis fred vor miy acht
Ath bliffue til hobe vnder ey herris mact
siden foer ieg til Dannmarck hiem
Mig følde saa mange Riddere oc suenne
met glede de vd mod mig ginge
Oc i alle land mig vel vidsinge
miy fader vor reyst pillegrimis reyse til Rom
Hay tog met sig mangen Dansk mand from
til Keyseren hay paa reygen kom
Frederick hed hay oc vor vel from
met verdighed stor/hay hannem vndfick
Det giorde hans rycte oc dygdelig skick
som hay beuisde mod alle mand
Der aff stod ryctet i fremmede land
thi gaff hannem dey Keysere from
Ath whørsompt land til eygedom
Dytmersken vnder Lanteholsten met alle
saa pleger mand det land ath kalde
I gamle Historier mand offte finder
om høfster som Land oc rige vinder
Ath de aff fremgong songe stort mod

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Oc ville saa legge sig flere vndet fod
end dog det finge vel bedre ende
Vilde de paa halff vegen omuende
det er to vist ath Kemper alle
Paa det siste vden seyer falle
oc vove alle Tra effter Gudz naade
Dog ingen offuer sin rette maade
teg tog mig fast thu oc finde
Jeg vilde oc sammen Dytmersken vinde
Hertug Frederick och teg wi bjødre baade,
Komme der offuer i kummer och vaade"
oss til raadde mange for deris eget nytte
De actede sig der ath fange stort bytte
der sloss oss ganske lidet til lycke
Det monne oss baade aff hiertet fortycke
wi miste der mangen edel mand
Wet nød wi den tid selffue vndkomme
vore kund skabere oss det forførde
Vinteren op tøde och Isen bort røde
der aff bleff det land saa fast
Ath mange drucknede met en hast
der vaare mange Graffuer sluser och dige
som ingen kunde offuer gaa eller ride
Jeg actede dem sligt vel ath vndgelde

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Wen min broder oc hans Raad det vdmelde
wi grebe for dem det beste raad
Oc giorde fred oc gaat naboskaff
thi lod ieg det da saa bliffue
Wet min broder vilde ieg ey kiffue
hagde ieg da lath Dytmerscken bliffue
Oc veret til freds met disse try rige
da hagde mig icke timmes den vonde
Ath Suerige hagde ganget mig fra honde
her Sten ieg hagde til Høffuetsmand giort
Stray han sick disse tiender spurt
huor det mig gick i Dytmersche land
Da gick han mig heymelig fra hand
Gud kende det vaar vden skel
De Suenske vilde hannem tit sla thiel
ieg frelste fuld tit och offte hans liff
Det nød ieg lidet i samme tid
stray han spurde mig gick emod
Da rørde hannem hans wtro blod
det vor dog Riget ey tilfromme
Han tencte ey huad effter vilde komme
disse try Rige ieg holt ved skel oc fred
Ath fattige oc rige motte gledis der ved
de leffde tilsammen i fred oc naade

Oc sogs

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Ot søgte huer andre met fred oc baade
hand giorde anslaug met store liste
Thi her Steen sture det gørlige viste
vden hand foraadde mig aff dage
Behulde hand riget ey vden klage
hand screff mig til met stort liste
Ath ieg skulde strax for vden friste
giffue mig hastelige til Suerigis rige
Oc ingelunde lenger her da bide
oc haffue met mig ith lidet talfolck
Hand vilde mig møde oc vere min tolck
thi han viste rigens beleylighed
Om almuens brøst han oc screff
ath de ey hagde foder/ øl eller mad
Hand actede ath førre mig i ith bad
ieg tacker Gud for sin naade
Som mig vilde frelsse aff den vaade
der mand screff M d ix aar
Jeg som hand screff til Suerige faar
met nogre faa Riddere oc suenne
De Suenske hølt ieg alt for mine venne
ieg drog mange steder i Suerigis land
Her Steen mig fulde den wtro mand
himmelige drog hand sit parthi fra mig

Oc hagde

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Oc hagde saa tenct ath giort mig sulg
Han lod sig dog inthet der aff mercke
Paa siste vore de mig forstercke
Mine gode mend mig offte antuorde
Ath her Steen vilde mig forraade
til Danmarck vilde ieg drage met lempe
Oc lod mig dog inthet der i mercke
her Steen skulde mig sleder bestilie
Som mig skulde føre och følge
som ieg da spurde for tiender sende
Tu tusende Bønder hagde han for hende
Han vilde mig følge til den gengerd
Thi vende ieg mig aff samme ferd
til Stocholm red ieg samme nat
Oc der met brød alt hans opsat
her Steen fulde mig oc samme tid
Mig icke nock sterck det vor hans quid
vdi den angest han fra mig red
aff banghed gick hannem vd stor sued
alt Suerigis Raad lod ieg forscriffue
Ath høre om de mig sag kunde giffue
til rette vilde ieg da staa fulduel
Om ieg hagde giort nogen mand wskel
Jeg gaff dem mact selff dommere ath vere

mellem

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

mellem mig oc dem der offuer mig kerde
Hagde ieg oc Riget regeret ey vel
ath det kunde bruiſis met gaat ſkel
Jeg ville det met alle offuergiffue
for mig ſelff i frede ath bliffue
Her Sten wden Giſſel ey komme vilde
oc ingen aff hans ſom mig ville ilde
Men leyde och giſſel de da finge
oc komme til Stockholm ſamme ſinde
Da fantz der huercken fattig eller rig
ſom mig kunde ſkylde ſamme tid
Men de tackede mig alle til lige
oc loffuede ath vere mig tro oc blide
Jeg lod dem alle til geſtebud bede
met tuct/naade oc gunſt vaar teg til rede
Effter ſlig velgerning och gode bud
da giorde her Sten mod ære oc god
Hemmelige monne han da bort ride
oc lod mig obenbar feyde til ſcriffue
Jeg fornam det vilde ſaa endelig vere
de ſtode icke til anderledis at lære
Til ſkibs monne ieg til Danmarck fare
min Drotning oc gode mēd effter mig vaare
De borger i Stockholm mig da ſuore

men

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

men ieg vaar hoff den inden deris porte
De vilde mig tiene oc aldrig vndfalde
de hølde der inted aff met alle
I Suerige ieg Danske mend saa slot vnte
for de mig altid met æren tiente
De den der effter ihtel slo
for de vilde vere mig hulde oc tro
Sligt ath betale giorde ieg min flit
det betog meg dog den Vinters tid
Jeg fick oc tiende ath Norgis land
vor støreste delen gaad mig fra hand
Det giorde de Suenske met deris list
met raad oc bud ieg ved det vist
Som de den daglige altid sende
och vilde mig saa baade rige fra vende
De hagde der bestollet aff mine slot
Gud kende det giorde mig icke gaat
Thi sende ieg did en mectig her
Her Knud Alssen bleff slagen der
Dog icke som ieg da selffuer vilde
end dog han giorde mod mig fuld ilde
Kong Jacob min frende aff Skotland
fick tiender huor mig gick i hand
Min søster søn ath vere beuisste han sig

oc ith

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

oc itz ſtozt tal folck ſende han til mig
Met dem oc mangen Danſkemend køn
lod ieg herre Chriſtiern min elſte ſøn
Til Norge reyſe offuer ſaa brat
mine fiender bozt iegede de met en fart
De Norſke da paa halff vey vende
oc hyllede min søn ſom ieg did ſende
Der neſt drog han i Suerige ind
mine fiender ath ſtraffe vaar hans ſind
Han lod der brende Løſſe by
oc tuende ſlot beſtollede aff ny
Elſborg och der til Øxſten baade
det hialp dem icke de baade om naade
Han lod da brende ſlottene baade
der byttet vaar alt met rade
De Suenſke foz Elſſborg met en ſtoz ſkare
ville om natten i deris Leger fare
End dog mit folck det ſilde bleff vaare
ey føz de i deris Leger vaare
Deris Tiele oc paulun de omrende
mine grebe dog mandelig ſuerd i hende
Mange tuſende Suenſke ſloge de der
oc de andre forfulde fiern och ner
Haa mange ſom de kunde offuet komme

roſede

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

roſede icke aff ath de hente der fromme
Mit folck giorde mandom mangelunde
deris hoffuit Hanere de der vunde
Siden ſloge de ſelff deris høffuitzmand
her Erick Erickſøn ſaa hed han
Siden der effter i alle ſtund
betalede wi de Suenſke mangelund
Met roff oc brand i alle land
baade Vinter oc ſommer hagde de trang
Den ſamme Vinter ieg aff Sucrige for
mellem Paaſke oc Pintzedag der neſt vor
Marcgreffue Joachim den edele Førſte fin
gaff ieg Elizabet eniſte daatter min
Jeg ſende hende vd met megen ære
Riddere oc Fruer monne hoff hende vere
En Førſtelig brudſkat gaff ieg met hende
for ieg hende elſte huor hun ſig vende
Han er en Kørførſte aff Brandenborg
Gud lade den leffue for vden ſorg
Han er oc en Førſtelig vitſtalende mand
ath neppelige hans lige findis kan
Blant alle Førſter i det Romſke rige
Latine oc Tydſke er hannem alt lige
Det førſte der effter i ſommerſens tid

lod

lod ieg rede mine skib til strid
Til Stocholm sette ieg mine steffne
min skade vilde ieg heffne
forsille bleff ieg dog rede
det kom mig ganske lidet til glede
Den torsdag nest for Pintzedag
kom min her for Stockholm i lag
Mondagen til forn vaar Slottet opgiffuet
der vaar fuld saa helbrede met liffuet
Ij den bestolling ni hundrede døde
aff skørbug hagde de mest den møde
Der Slot och by vaar borte met alle
vilde min reyse der icke vel falle
Mit folck vaar maned i fengsel der
ath ingen aff dem kunde komme nær
Der ieg det saa/det giorde mig we
det ved den Gud som hiertet kan see
Da vende ieg til bage aff Suerigis land
ieg hilsede dem met roff och brand
Bisper oc Riddere sende de stray til mig
ath de skulle tale den sag slet ned
De søgte met mig til herremode
Oc min drotning oc mend aff fengsel lode
De loffuede mig for en herre ath haffue

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

saa sette ieg det liden stund i dage
De gaffue mig mange forplictelse breff
paa Christelig tro ære oc høgeste eed
Som den nogen krafftigst kunde dicte och
diss ver ieg skulde der paa lide (scriffue
Siden lod ieg gøre ith merckeligt tog
i Suerigis rige met krigsfolck nog
Weste parten i Suerigis land
de ginge mit folck paa ny til hand
De hyllede den met eed fuldstor
de holde mig dog huercken eed eller ord
Lenger end ieg bagen til den vende
thi bleffue de baade røffte oc brende
Der landet bleff da mange stedz øde
de komme til mig ned i samme møde
Bisper oc Riddere fuld saare mange
begerede fred oc naade ath fonge
De giorde met mig paa ny en pact
efter gamle sed ath holde vaar deris act
De gaffue paa ny da Christelige breff
B huert aar suare penninge ath giffue mig
Saalege de mig eller her Christiern min søn
anammede oc hagde for deris konge køn
der may screff M. D. xii. aar

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

sancti Hansis dag midsommer det vaar
Da vaar vdi min stad Københaffn
almindelig Herre dag om rigens gaffn
Aff Suenskis raad kom mangen mand
met fuld mact aff alt Suerigis land
Det bleff da handlet mellem oss saa
mit raad giorde der oc megit paa
Ath alt det raad i disse try Rige
skulde mig møde i Kalmer til lige
Det aar der nest sancti Hansis dag
der ville de komme alting erlige i lag
Da bleff det oc samme raad tilsagt
ath deris dom skulde staa ved mact
Baade til minde oc endelig ret
oc der met skulde alting vere slet
Paa alle de Sager som wi kunde neffne
skulle der effter ingen mand heffne
Til Kalmeren monne ieg samme tid kōme
met mig monge edele mend oc fromme
All Danmarckis oc Norgis rigis raad
der til mange Førsters sende bud
de Suenske wi der ventede lenge
oc merckelige bud wi effter dem sende
de loffuede oss paa deris ære der at komme

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

men de brugede deris gamle dan
End dod de kunde dem icke vndskylde
met forfald eller nogen anden syssle
Thi begerede ieg ret oc dom
aff Dannmarckis oc Norgis Raad der om
aff Skotland kom oc Kongens Raad
met Marcgreffuens oc Wekelborgske daad
Wet mange Fyrsters sende bud flere
de kunde mig retten icke vere
Jeg bar i rette deris egne breff
som dem forplictede paa ære oc eed
Ath de skulle der paa dømme
i huilcken part sig vilde forsømme
Sin are oc breff icke vilde holde
der kunde de inted i volde
De dømpte her Sten sture och flere
fra skiold/hielm/redelige/ oc ære
Huilcken dom Keyserlige Mateſtat
met alle Kyrfyrster haffuer dømt ved mact
Oc offuer alle Suenske mend giffuet
act och offuer act samme tid
De keyserlige actis breff lod ieg sende
alle de Vendiske steder til hende
Jeg dem forbød til Suerige ath fare

Och

Den ſtund de mine fiender vaare
om de vilde met fred i Riget haffue
Deris forkering oc rige dage
i øſter Sø ſende ieg en ſkibs her
De Suenſkis tilføring ath hindre der
i Nykøbinge paa en Herre dag
Met Vendiſke ſteder kom ieg i lag
de gaffue mig deris beſeglede breff
Det vaar de Suenſke let eller leff
de vilde dem oc inted tilføre
Før de mig vilde tiene met ære
huor de det hulde mange ſinde
Det finge de ſelff beſt ath finde
mit folck det ſtick der rige bytte
Aff Stederne ſom til Suerige søgte
De bleffue der faare ſaare vrede
ath mine monne ſaa met dem lege
De ſende mig bud / oc kerde ſaare
ath mit folck mod den ſaa vaare
Oc ath deris købmend fuldſtor ſkade
Aff mit folck paa deris godz hagde
da bød ieg mig met dem i rette
Om alle ſager ſom de vilde da rette
der offuer ſcreffue de mig feyde breff

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

De Suenſkis forbunt oc liſte det dreff
de fulde fray ind i mine ſmaa land
Baade met mord/roff/och brand
ffor ieg bleff rede til land eller vand
met macht at hindre deris fremgang
Huad de der ſiden monne aff vinde
det finge de ſelff beſt da ath finde
Wet ſtor macht ſende de til Skaane land
Her Oge Hanſſen deris høffuitzmand
Her Tyge Krabbe gaff ſig dem emod all
med den Skonſke Adel god
Erlige de dem til møde komme
Hoff landemercket vel alle fromme
Her Oge Hanſſen han der da bleff
met mange Suenſke han hagde met ſig
Det førſte de komme i Skaane land
mine grebe fray mange til min hand
Deris Hoffuetbanere toge de i mit naffn
oc førde mig den til Københaffn
Den Suenſke Adel giorde ieg den ære
ieg lod deris Banere til dom kircken bære
Her Tyge Krabbe hagde den i hand
for han i ſtriden vor Høffuetzmand
Wet ſtor proceſſ wi tackede da Gud

Jes

Jeg bød dem siden til gestebud
de Danske mend ere vel æren verd
Det haffuer ieg fristet i mangen ferd
saa offte mig haffuer trengt aff nød
Heuiste de troskaff til deris død
det Lybske forbund oc det Suenske
Tencte aff Øen stort bytte ath hente
her Anders Bilde funde de for sig
Met Bønboer som da stode vden suig
Lybske oc Suenske fore der ilde
oc der ey lenger bliffue vilde
De bleffue forfulde til strande backe
ath dem woz blodigt baade liff oc nacke
For Lauind voze de oc met macht
det land ath forderffue voz deris acht
De Bønder som bode paa det land
mandelige affuorde deris landgang
I samme tid lod ieg bygge thu skib
aldrig voze før i Dannmarck slig
Engelen oc Marien hede de beste
huert bar vel fire hundrede leste
Saa stercke voze de paa tindhole oc plancke
at Byssc lod kunde ey gennem dem bancke
Engelborg bygde ieg i Loland aff ny

Met mur oc Torn som skinner i sky
der hoff er vinther haffn den beste
Ath mand kan skib hoff muren feste
met Engelen oc mine orloffs skib
Lagde ieg vind paa met stor flid
ath ieg kunde den tet vdrede
Oc met Suenske oc Lybske siden feyde
i østre søen de sammen komme
Oc giorde huer andre fuld stor bonge
De slogis til sammen vdi tre dage
saa tagede mine de andre til bage
Oc hulde saa fri mine strømme
som Konger bør icke ath forsømme
Saa fore de til huer Tydsker haffn
oc brende deris skib och gotz vden gaffn
End dog den feyde vor long oc suar
oc stode saa hordelig i mange aar
Som alle vise kunde vel begribe
huad suar bekostning er feyde ath driffue
Til land oc vand saa mange lund
de vnthe mig fred da ingen stund
De actede mig alt saa ath trette
och baade aff land oc rige ath sette,
Gud vere loff for alt sin naade

Som

Som haffuer macht alting ath raade
Han gaff mig visdom oc stor smilhed
Oc hialp mig stedsse aff sin mildhed
ath mine land hoss fattige oc rige
I den lange feyde bleffue ved lige
Oc vore alle ved mact oc god effne
paa fætalye och alt mand kunde neffne
Alt aff Gudz store barmhiertighed
som i alting kan legge sin druhed
Ellers hagde det veret wmueligt
saa lenge at offuer komme sligt
I sandhed finder det sig saa
long feyde pleger vd met armod ath gaa
Oc i dess lenger hun haffuer fremgang
setter hun huer mand i nød oc trang
Met mig ber hun sig anderledis ath
stor rigdom aff findernis gotz hun gaff
De Vendiske steder met en hast
Fetalig oc mangfoldig nering brast
Deris menhed bleff vel smal til hale
thi begerede dem met mig ath tale
Der mand screff M. d. xii aar
tho borgemester aff Lypke kōme til Flēsborg
De vilde tale met mig hemmelige

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Vi handlede det ſamdrectelige
vor ſkade wi quitte der da til lige
Met fred monne wi da venner bliffue
alle Steder ſende mig ſaa breff oc ſegel
for ath det ſkulde holdis vden fegel
met ſtørre tro end de Suenſke giorde
Det botte dennem inden deris porte
igen de mig bebreffuede ſaa
Ath de Suenſke ſkulde intet aff dem faa
før de met troſkaff tiente mig vel
Som de vore plictige ved ære oc ſkel
ſaa hagde mig friſted de Vendiſke ſteder
Ath wi da bleffue de beſte venner
mit ſind følde de oc alſombeſt
Ind til døden ath han bleff min geſt
der Suenſke mend det finge ath høre
Ath Vendiſke ſteder ey kri vilde føre
men ſette da til mig tro oc loffue
Den vtſe de hørde ey gerne til houe
deris Raad kom da paa ny til mig
Fortienter løn hagde de vndfanget
det vor dem dog icke alt betalet
Jeg vilde dem geſte ehuad det galt
ieg lod mit Raad mig dog beſige

De

De mente Suenſke ſkulde troſaſte bliffue
anſeendis den ſtore ſkade oc trang
Som dem vor ſkeet til land oc vand
paa ny gaffue de mig da breff
Paa Chriſtelig tro oc redelighed
mig eller min ſøn vilde de tage
Ingen aarſdagen i riget met ære
eller giffue oſſ baade i middel freſt
En erlig ſkat ſom de formotte meſt
der bleff paa giort ſaa ſtercke receſſe
Som mand end nu i Danmarck maa læſſe
oc der ſom mig forſtacket bleffue
Skulde de min ſøn den ſkat vdgiffue
der bleff da giort ſaa god en fred
Mellem diſſe try rige oc ſtederne met
indbyggerne i lande gledde ſig
Oc alle ſom ſkulle lyde mig
aandelig ſtat oc verdſlig baade
Beuiſde ieg all gunſt oc naade
for alle troſkaff de hagde mig giort
Som offuer alle land er vel ſport
vdi ni oc tiue aar regerede ieg
Baade leg oc lerd tackede mig
oc de mig hagde lenge veret emod

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Met stor fromhed fulde mig til fod
for teg dem met troskaff haalt
Huad teg dem sagde ont eller gaat
mange Konger vise och rige
Hegerede mit raad i alle tide
och diss mere de efter mit raad giorde
Diss mere mig andre om gode raad sporde
der alting vor saa kommet i lempe
Skød mig Gud i hu ath tencke
ath denne tid forløffuer megit snart
Oc døden kommer met en fart
mit Testamente giorde teg i min velmact
Oc fick bort ath giffue efter min act
Guld/Penninge oc dyrebare gaffue
til Kircker oc klaaster oc andre ath haffue
Der nest foer teg til Nørre Jutland
met Drotning/Sønner/oc mangen stolt mand
Jeg vilde der hielpe fattige och rige
til loug och ret alle til lige
Den første Løuerdag i faste det vaar
der mand screff M. d. paa det trettende aar
Jeg til min stad Dleborg kom
forsamlet vaar der mangen mand from
Som mig met kerlighed oc troskaff stor

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

idelige tiente huort ieg for
den Løuerdag der nest effter kom
ieg først min stugdom oc helsot fornam
Oc ath Gud vilde mig da kalle
ieg sette til hannem mit hierte met alle
Hom ieg altid giorde i min velmact
til Gud sette ieg baade hu oc act
Ath dø oc leffue vaar mig en ting
ieg sette fordt til Gud alting
For det vaar min stadige tro
Gud skulde mig giffue den euige ro
der effter ieg mine Sacramente fick
for døden mig haardelige effter gick
Jeg lod der Christiern ind til mig kalle
det hørde mit Raad oc gode mend alle
Jeg gaff hannem raad det beste ieg viste
ath han skulde ey paa vdlendinge driste
Men til Danske mend sette sin lid
som mig hagde tient for vden suig
de mig troskaff beuisste i all nød
Bad de maatte det nyde effter min død
Jeg dem ret aldrig fuldtacke kan
de vore mig tro til Land oc vand

Den

Den anden Søndag først i faste
begynte Døden met mig ath haste
Gud vnte mig Christelig skel oc tale
til mit hierte lagdis i duale
Min førstinne met flere grede saare
før de saage mig ligge paa baare
Desligest alle andre som mig kende
sørgede aldrig mer for deris frende
End de da gjorde fore mig
slig naade Gud vnte mig naadelig
Nellem ni och thi vdi Gudz hand
gaff ieg om afftenen op min aand
De førde mit lig til Othens met ære
i Graabrødre monne min graff der vere
Biscop Offue Hilde min Cantzeler
en mand baade dygdelig oc viss han er
Her Offue Lunge Riddere min Hitzer god
som for mit bort i hans vngdom stod
De monne her om tet vidnesbyrd bere
de Krønicke ath scriffue de først lere
Fordi ath de meget hoss mig vaare
oc mig ganske nødigt ombere

Til

✿ Til Leseren om nøtte aff Krønicken

HEr er vdtryct oc vind lagt paa
de gerninger baade stoze oc smaa
Som konger aff Dannmarck i dette tid
huer ved sig haffuer hagd til id
Kong Hans der føzste aff det naffn
som altid tencte paa huer mandz gaffn,
Oc regerede vel alle sine Rige
fattige oc rige met skel oc lige
Hueff Krønicke er nu prentet føzst
som det hannem gick i nød oc løst
Jeg holder oc det i sandhed saa
ath mand kan vel aff Krønicken faa
Naar mand hende leff met act oc skel
oc vil forstaa rettelige vel
Wegen nytte oc der til fuld stozt gaffn
som hun ber frem met synd och saffn
Dette maa nu vel det føzste vere
som giffuis baade suend oc herre til lere
Ath naar wi se til framgongen tid
oc acte paa voze forfedzis id
Ath de haffue sig i skellig omgong
mod huer mand øffuit dem vden forsong

Oc este

Oc effter døden haffue heder oc ære
fore de tilfforn monne fromme vere
det skulle wi da tage vel til sind
oc met flit legge der paa vind
Ath wi kunde oc lige som de
met ære oc dygd vort røgte vdspre
Fore det er huer mand ære fuld stor
ath gaa i sine foreldris fodspor
Oc arbeyde stedsse der fuldfast paa
dem vdi fromhed offuer ath gaa
Herrer oc Førster monne det vere
offuer alt en stor besynderlig ære
I fromhed oc klarhed offuer ath gaa
som de monne aff forelderne faa
Och hende end større effter dem lade
end de monne hende aff før dem tage
En andens dygd skal altid saa
oss opuecke til stor ære ath faa
Det andet wi aff Krønicken haffue
er det / Vi kende en stor Gudz gaffue
Naar wi besinde met ret oc skel
ath Gud gør mod oss rettelige vel
Naar Gud giffuer en Første framgong
ath han er skellig i sin omgong

Oc sine

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Oc ſine land holder i god fred
oc bruger i den retferdighed
Det er forſant en gaffue ſtor
och ſtørre end noget menniſke tror
Oc kommer aff Gud oc holdis aff Gud
ſom Solen ſkinner efter hans bud
Ellers kunde det icke vel vere
ath verden kunde haffue nogen herre
Vlant oprør ſaa mange oc tycke
ſom ville macten vndertrycke
Som wi her nu i Krønicken høre
oc kunde oc vel aff andre spøre
Thi ſkulle alle Førſter der giffue paa act
ath de aff Gud haffue deris mact
Der fore ſkulle de ſig ſkicke ſaa
ſom de ville Gud til rette ſtaa
Deris vnderſaatte dem der hoff
ſkulle biſtand gøre met liff oc gotz
Oc i alle vduertis ſager lyde
fore de vnder dem freden nyde
Det ſiſte er døden her beris frem
huor han huer mand kommer hiem
Naar huer mand vilde helſt leffue i fred
da kommer han oc legger oſſ da ned

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Det mercke wi her i denne bog
ath effter long krig och ſtort orlog
Naar en førſte vilde ſig neder ſette
oc vere wden bulder och anden trette
For hun hagde ſkicket ſin ting i lag
met ſtor wmage nat och dag
Da kom ſtrax den hafftige død
oc hannem bort aff Verden ſkød
Der fore ſkal huer mercke i ſin tid
ath ſette icke til denne verden lid
For hun er falſk oc ſaare wtro
oc vndfaller dem ſom vente her ro
Dette ath forſtaa giffue Gud oſſ naade
ſom haffuer oſſ frelſt aff Helffuedis vaade
Her vil ieg nu ey mere om tale
men alle den euige Gud beffale

Regiſter paa denne Krønicke

Humble Dans fader i
Dan førſte Konge i Dannmarck ii
Humble Dans ſøn iii
Lotter Humblis broder iiii
Skiold Lotterſſøn v
Gram Skioldz ſøn vi

Loth

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Gottorm Gramsøn vii
Hibdager Gottorms broder viii
Hadding ix
Frode Haddings søn den gessmilde x
Haldan Frodes søn xi
Ro Haldans søn xii
Helge Roes broder xiii
Ro Helgis søn xiiii
Hyartuar xv
Hakii xvi
Fridless xvii
Høtter xviii
Balder xix
Dithen xx
Rørig Otzenssøn xxi
Otzuendel xxii
Fegge aff hannem kallis Fegge Sund xxi
Jutland xxiii
Amet rørigis daatter søn xxiiii
Vitle Amletz steffader xxv
Vermund wittelsøn xxvi
Offe Vermunds søn xxvii
Dan Offeson xxviii
Hugleth xxix

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Frode hind fracke xxxx
Dan Frodes søn xxxi
Frille hind snare xxxii
Frode hind Frede gode xxxiii
Hierne xxxiiii
Frilde hind raske Frodesøn xxxv
Frode hind tegne xxxvi
Ingel Frodesøn xxxvii
Dleff Ingelsøn xxxviii
Harild Dleffs søn xxxix
Frode Harildis broder xl
Haldan som kallis hyerg gram xli
Hugin Haldans søskenebarn xlii
Hiuold Huginss søn xliii
Siger siuolds søn xliiii
Hiuold sigers søn xlv
Ostmer Konge i Skaane xlvi
Hunding Kong i Sieland xlvii
Hane konge i fyn xlviii
Rørich Konge i Nørre Judland xlix
Hather Konge i synder Judland L oc li
Haldan den stercke li
Haralt hylletand lii
Ring Harolds søster søn liii

Fomfru Het lv.
Dleff lvi
Dmund Dleffs søn lvii
Hiuerd Dmundz søn lviii
Hutle Hiuerds broder lix
Jermer Hiuerds søn lx
Broder Jermer søn lxi
Hiuald lxii
Hnøe Hiualds søn lxiii
Hiørn lxiiii
Harald Hiørnsson lxv
Gorm Haralds søn lxvi
Gøttrick Gormsson kallet Godfred lxvii
Dleff Gøttricks søn lxviii
Hunger Dleffs søn lxix
Hiuerd Gøttricks daatters søn lxx
Ring ſiuerdes søster søn lxxi
Regner ſiuerdz søn kallet Lodbrod lxxii
Inguer regnersson lxxiii
Hiuerd Inguers broder lxxiiii
Higefred oc Anulff lxxv
Regen fryd lxxvi
Harald klach den første Christiern konge
i Danmarck lxxvii

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

✿ Erick harald klachs broder lxxviii
Erick kalletz barn lxxix
Oleff lxxx
Siuerd Oleffs søster søn lxxxi
Lodne Knud Erickesøn lxxxii
Suend Langefod lxxxiii
Frode knuds søn lxxxiiii
Gorm hind ynske kallet Orm haarde snu
frødesøn lxxxv
Harald Gormsøn lxxxvi
Gorm hind gamble lxxxvii
Harald blotand Gormsøn lxxxviii
Suend Otte haraldsøn kaller tiue skegh
lxxxix
Gamble Knudsøn xc
Haarde Knud gamble knuds søn xci
Wogens sancti Olefsøn xcii
Suend Estreds søn xciii
Harald suendsøn xciiii
Sancte Knud xcv
Oleff hunger sancte knudz broder xcvi
Erick eyegod Oleffs broder xcvii
Niess Ericks broder xcviii
Erick Emune erick eyegotz søn xcix

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Erick Lam Erichs søster søn . . . L
Suend Erick Emundz søn . . . Li.
Knud Magnus søn Lii
Voldemarste Knuds Hertigsen Liii.
Knud Voldemarf søn . . . . Liiii.
Voldemar Knuds broder . . . LV.
Erick Voldemars förste søn – Lvi.
Abel Erichs broder . . . . . Lvii.
Ehristoffer Ericks oc Abels broder Lviii.
Erik Klipping Ehristoffers søn . LIX
Erick Ericksen kalled Menued LX.
Ehristoffer Ericks broder . . . Lxi.
Voldemar Ehristoffers søn . . Lxii.
Margreta Voldemars daatter. Lxiii.
Oleff Margretes søn . . . . Lxiiij
Erick af Pomern . . . . . LXV.
Ehristoffer af Beyeren . . . Lxvi.
Ehristiern af Oldenborg. LXVII.
Hans af det naffn den förste LXVIII.

~. Prentet i København
Hos Hans Vingaard

M.D.L.V.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

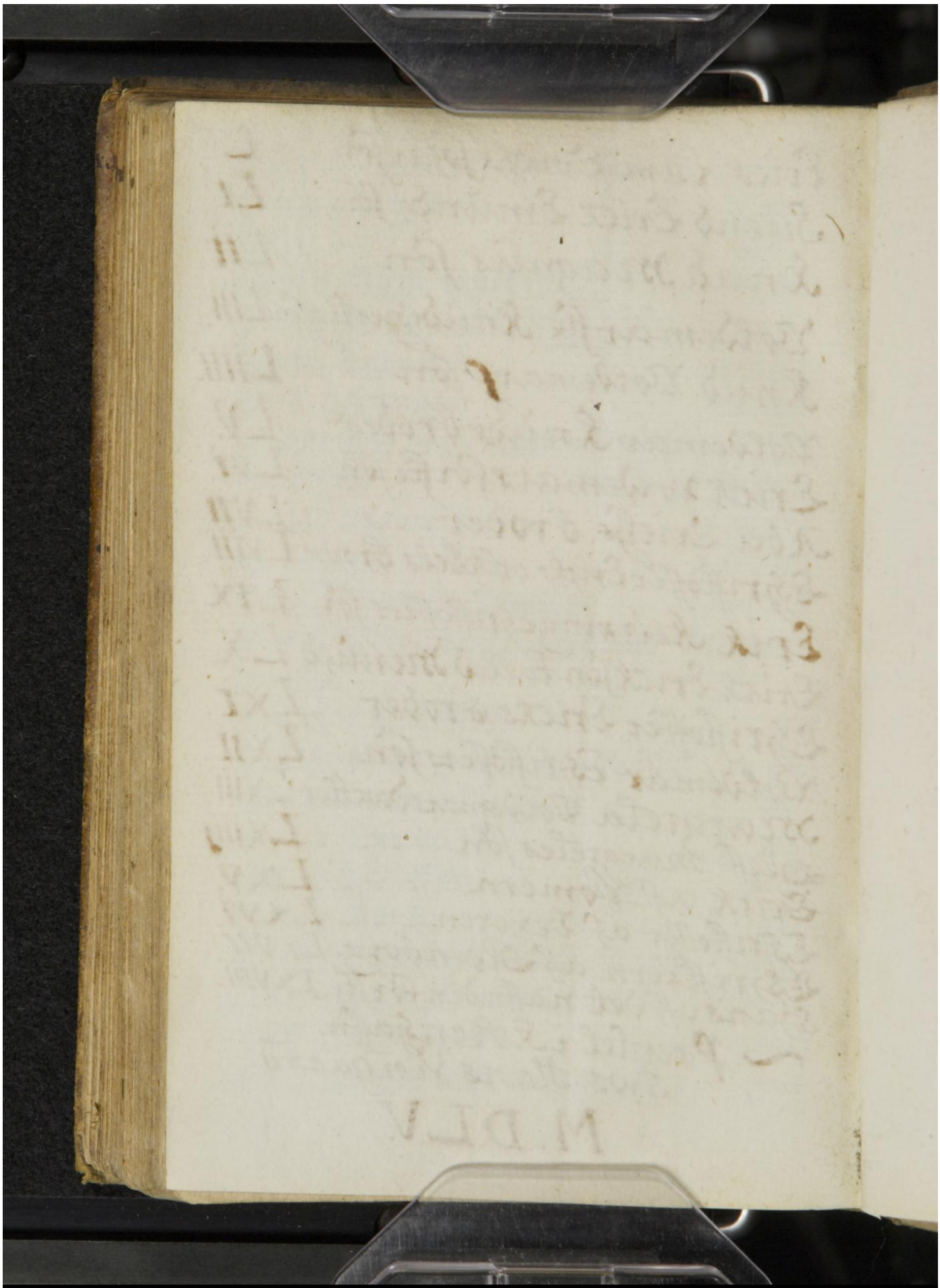

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

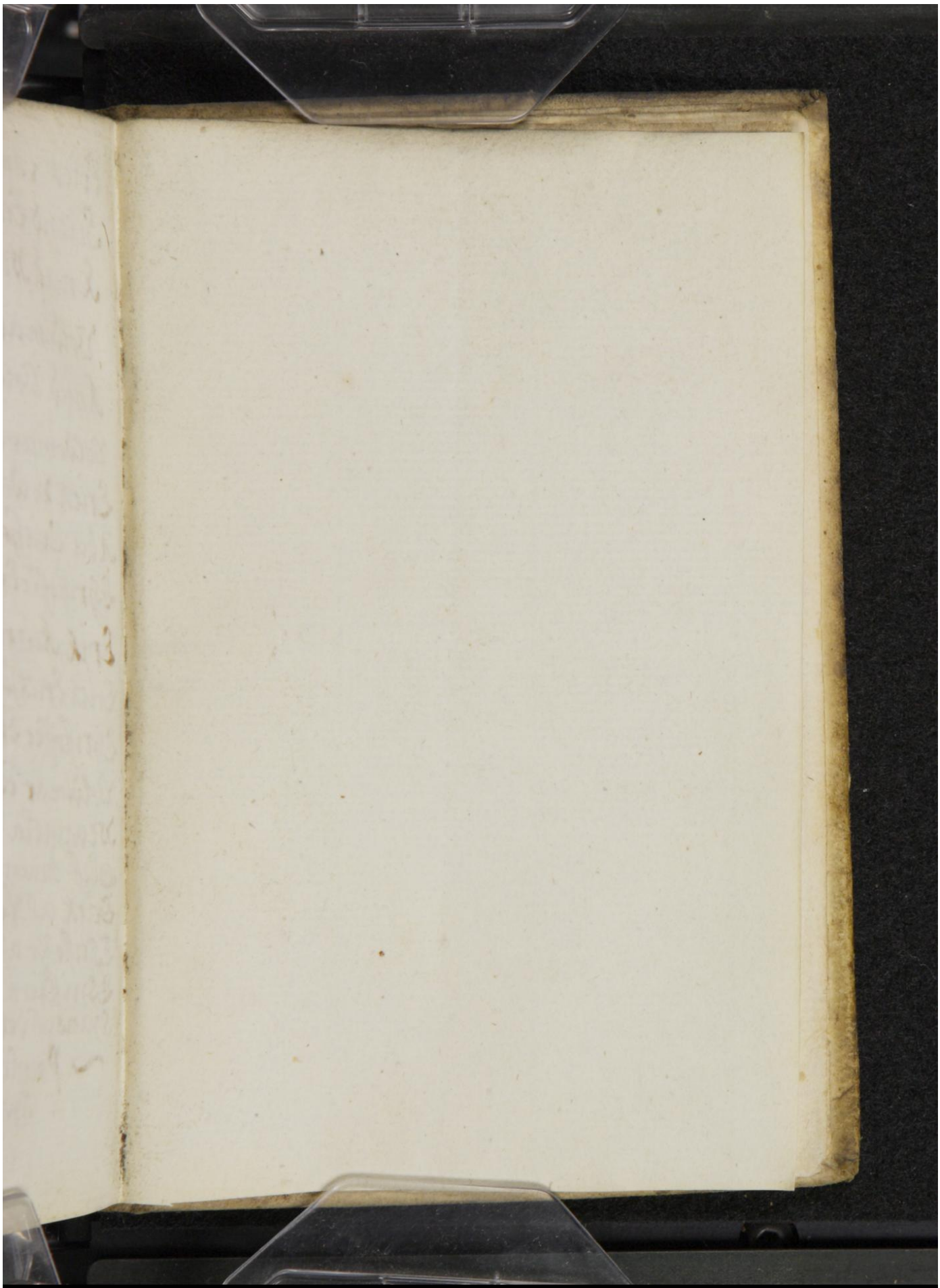

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

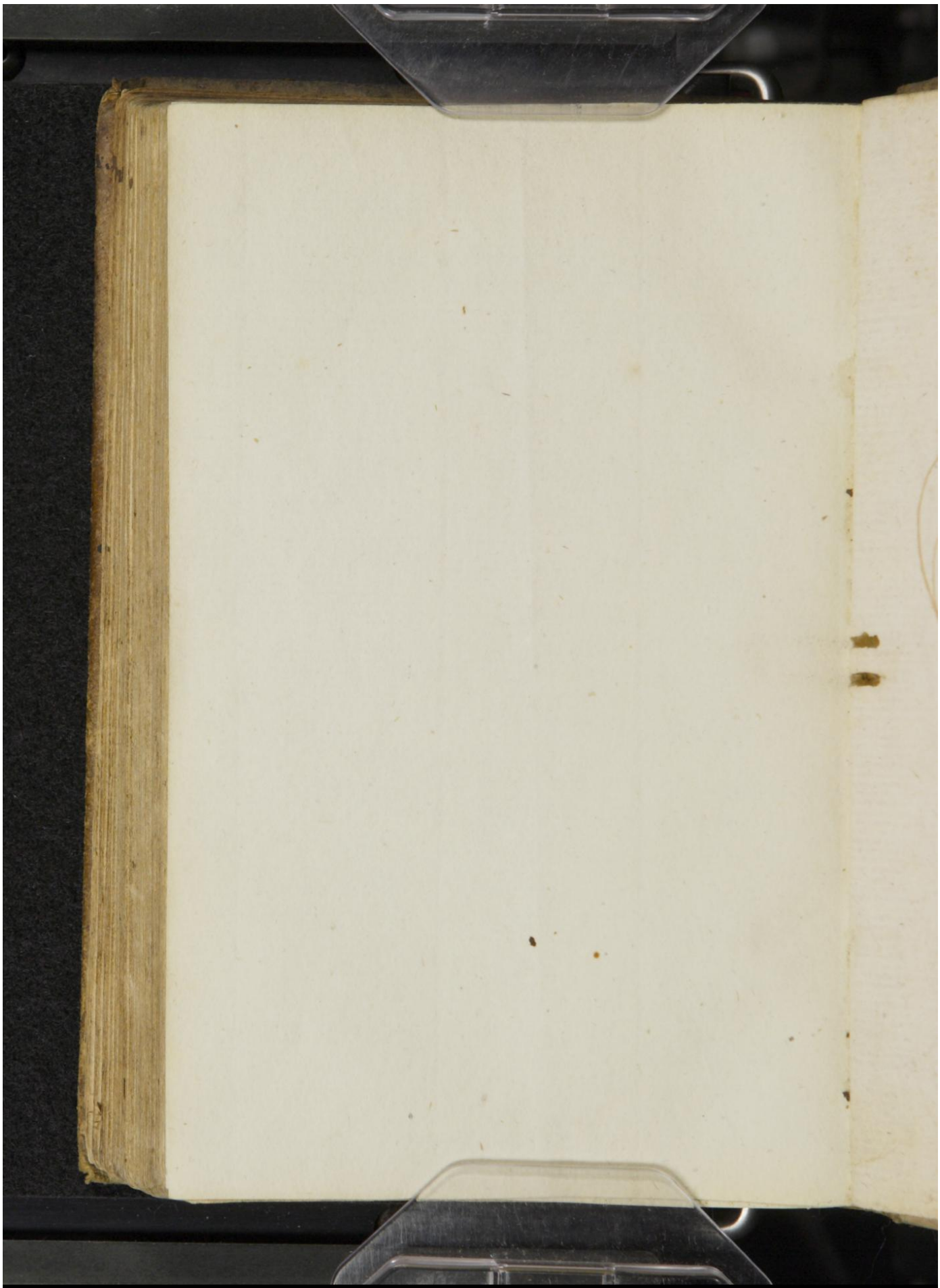

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

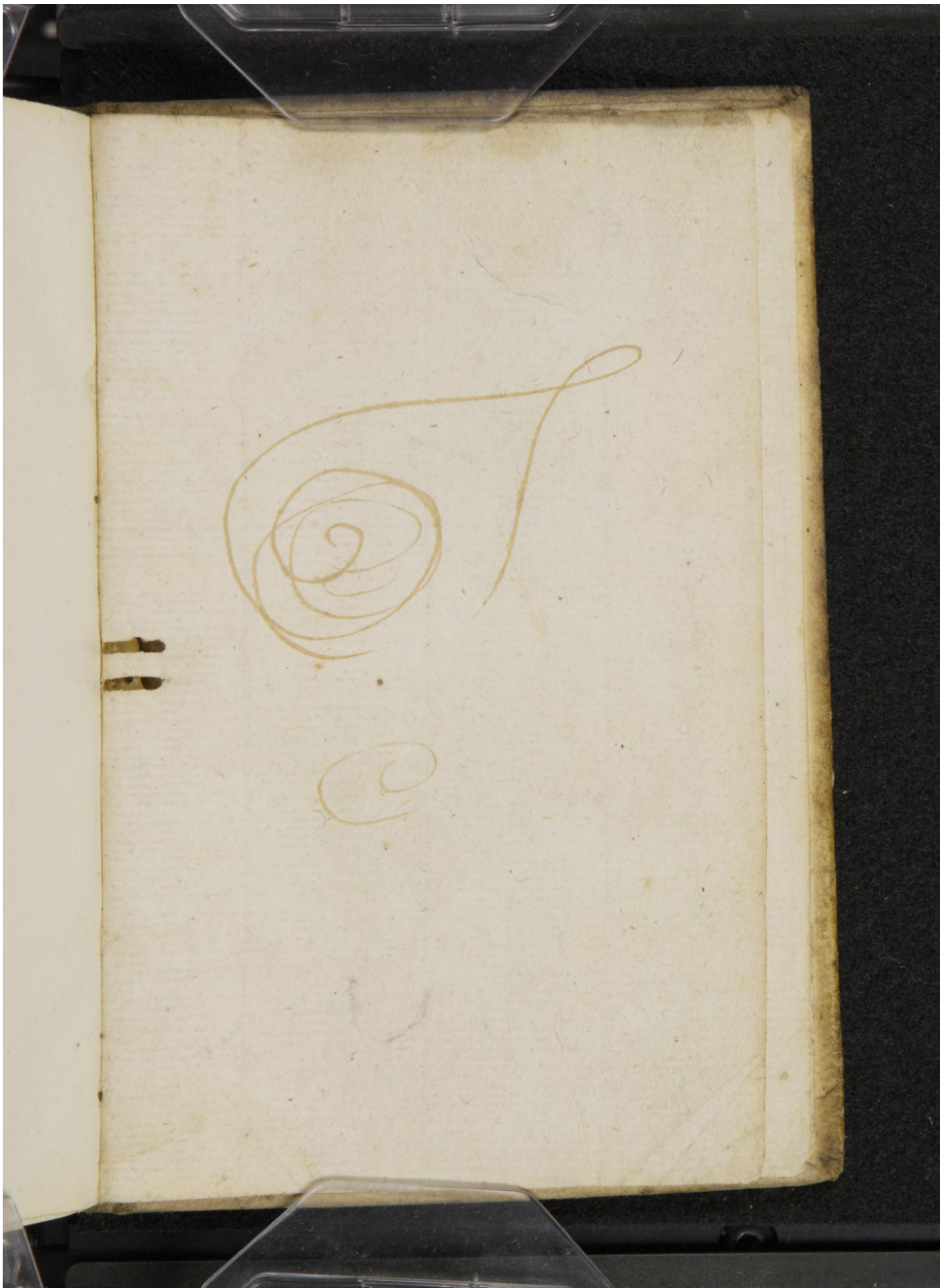

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

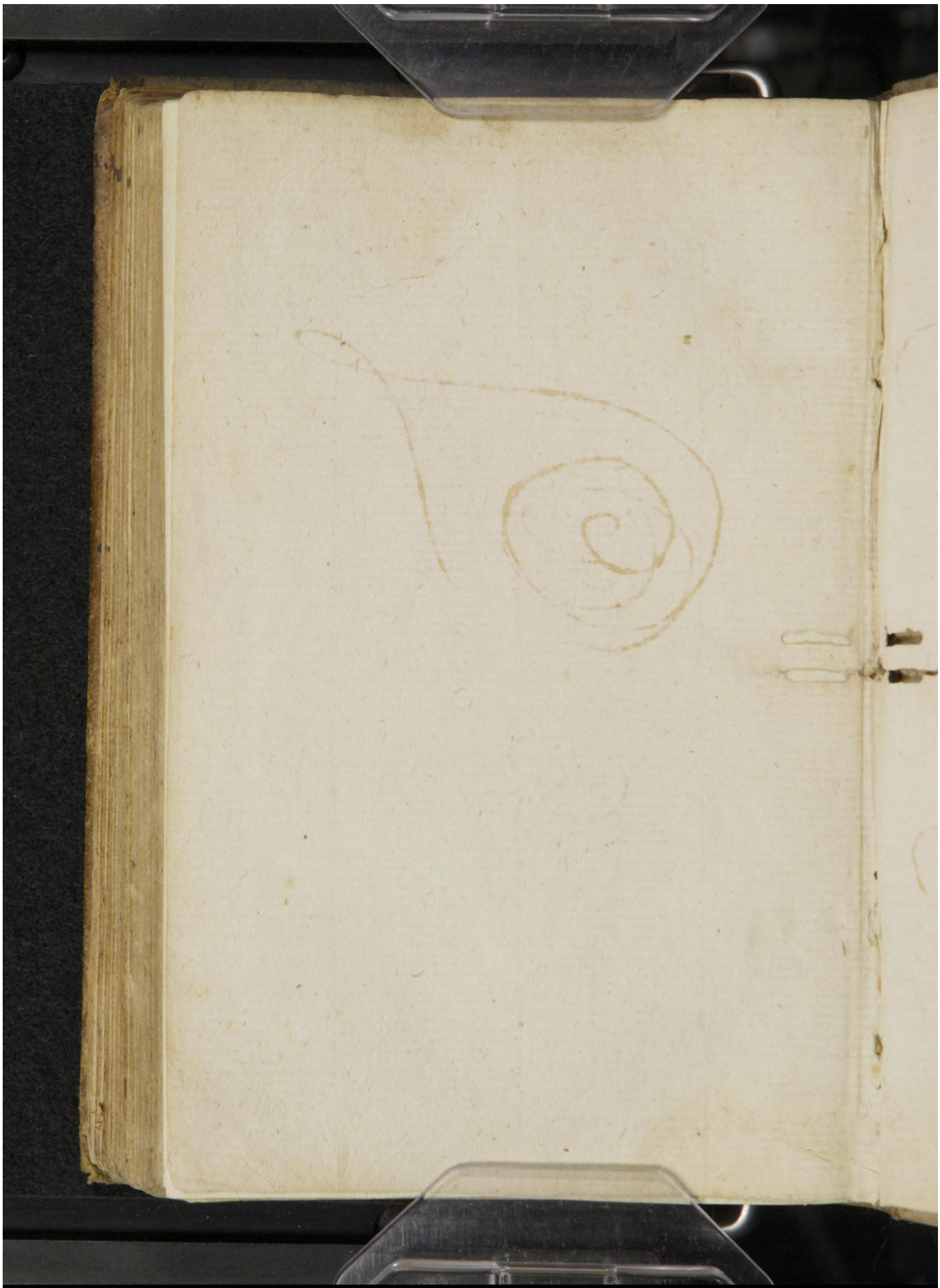

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

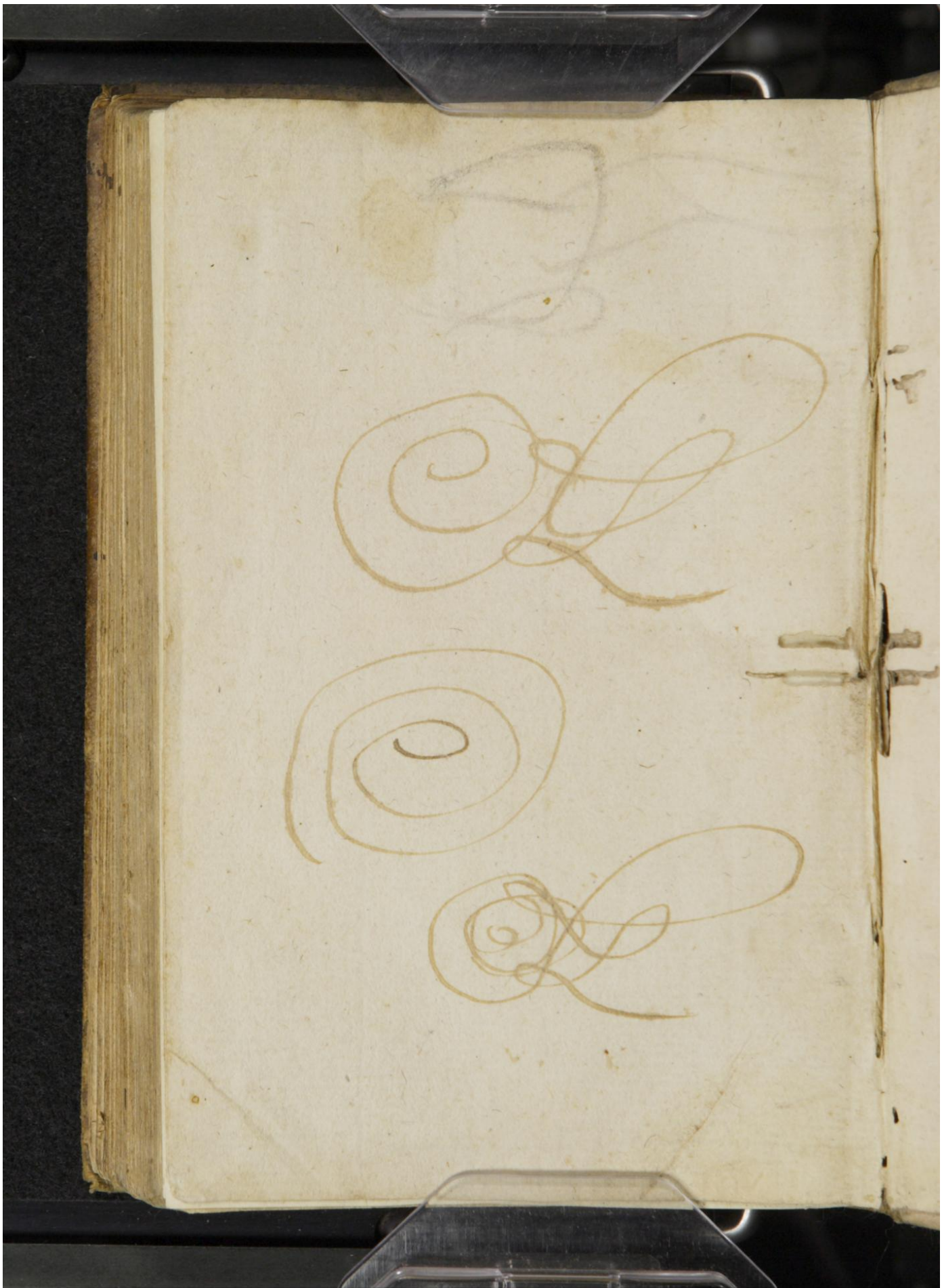

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 3029 8° (LN 1401 8° copy 2)